

การดำเนินงานและบริหารจัดการ
ระบบการแพทย์ฉุกเฉิน
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

**การดำเนินงานและบริหารจัดการ
ระบบการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น**

สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

การดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ที่ปรึกษา

นายแพทย์อนุชา เศรษฐเสถียร
ดร.นายแพทย์ไพโรจน์ บุญศิริคำชัย
นายแพทย์ภูมิรินทร์ ศิลาพันธ์

บรรณาธิการ

นายพิเชษฐ์ หนองช้าง
นายสุรศักดิ์ แป้นงาม
จำเอกยุทธนา ตาบ่านคู่
นายพงษ์พิชญ์ ศรีธรรมมานุสาร

คณะผู้จัดทำหนังสือ

ดร.นายแพทย์ไพโรจน์ บุญศิริคำชัย	นายสุรศักดิ์ แป้นงาม
นายสุรชัย ศิลาวรรณ	จำเอกยุทธนา ตาบ่านคู่
นายสุรชัย ยิ้มเกิด	นายสุรพล สายพันธ์
นายสุภชัย นาคสุวรรณ	นายมานพ เชื้อบัณฑิต
นายศิริวัฒน์ บุปผาเจริญ	นายจิรพัฒน์ น้อยเพ็ง
นายพงษ์พิชญ์ ศรีธรรมมานุสาร	ดร.กฤษ สุวรรณรัตน์
นายพิเชษฐ์ หนองช้าง	นายมนตรี ดิษฐสร้อย
นายกิตติเดช ศรีสุวรรณ	นายสมบูรณ์ เพ็ญพิมพ์
นายชิษณุ เทพไกรวัล	นายบุญฤทธิ์ เพ็ชรรักษ์
นายสุชาติ ใต้รูป	นายอัฐชัย พรหมมณี
นายณรงค์ชัย ปลื้มชัย	ว่าที่ร้อยเอกอรณพ สุขไพบูลย์
นางนลินรัตน์ เรืองจริยศ	นางสาวสุนัชมา ไชยกาล
นางสาวนภมณี พลไพรรสรพ์	นางสาวบุญชูรัมย์ ถมทา

พิมพ์ครั้งที่ 1 : สิงหาคม 2557 จำนวน 15,000 เล่ม

ISBN : 978-616-11-2185-3

จัดทำโดย สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ (สพฉ.)
88/40 หมู่ที่ 4 อาคารเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว 84 พรรษา
สาธารณสุขซอย 6 ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000
โทรศัพท์ 02 872 1669 โทรสาร 02 872 1602 เว็บไซต์ : www.niems.go.th

พิมพ์ที่ บริษัท อาร์ตควอลิไฟท์ จำกัด

คำนำ

พระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2551 และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดบทบาทและภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเรื่องการแพทย์ฉุกเฉิน เพื่อให้ประชาชนได้เข้าถึงระบบการแพทย์ฉุกเฉินอย่างทั่วถึง เท่าเทียม มีคุณภาพมาตรฐาน โดยได้รับการช่วยเหลือและรักษาพยาบาลที่มีประสิทธิภาพและทันต่อเหตุการณ์มากขึ้น ดังนั้นการบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินที่มีประสิทธิภาพ จึงเป็นสิ่งที่สำคัญต่อภารกิจนี้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ (สพฉ.) ในฐานะหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการประสานส่งเสริม สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉิน ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2551 มาตรา 33 วรรค 2 คณะผู้จัดทำหนังสือประกอบด้วยทีมงานจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องได้แก่ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด และสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ได้ร่วมกันจัดทำหนังสือการดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้น เพื่อให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานและบริหารจัดการการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเรียบเรียงและปรับปรุงเนื้อหาจากหนังสือการดำเนินงานระบบการแพทย์ฉุกเฉินในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหนังสือหลักวิธีการปฏิบัติงานและการบริหารจัดการงบประมาณการแพทย์ฉุกเฉินในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเนื้อหาในหนังสือนี้จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาระบบการแพทย์ฉุกเฉินในทุกพื้นที่ได้เป็นอย่างดี ขอขอบคุณคณะผู้จัดทำหนังสือทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำหนังสือการดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(นายแพทย์อนุชา เศรษฐเสถียร)

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของระบบการแพทย์ฉุกเฉินกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	1
1.2 แผนหลักการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติกับการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	2
1.3 นิยามศัพท์เกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน	2
บทที่ 2 กฎหมายและอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับงานการแพทย์ฉุกเฉิน	7
2.1 อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	7
2.2 บทบาทและหน้าที่การดำเนินงานการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2551	9
2.3 หลักเกณฑ์ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่	10
บทที่ 3 ภารกิจและการบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	13
3.1 ภารกิจหลักการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	13
3.2 โครงสร้างและบุคลากร	14
3.3 การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นและโครงการการแพทย์ฉุกเฉิน	15
3.4 ศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัด	17
3.5 การติดต่อสื่อสารของหน่วยปฏิบัติการ	19
3.6 การปฏิบัติงานของหน่วยปฏิบัติการ	20
3.7 ขั้นตอนและวิธีการขึ้นทะเบียนชุดปฏิบัติการการแพทย์ฉุกเฉิน	20
3.8 การขอใช้ไฟสัญญาณวับวาบและเสียงสัญญาณไซเรน	21
3.9 การติดตามและประเมินผล	22
3.10 การประชาสัมพันธ์และการให้ความรู้แก่ประชาชน	23
3.11 การสร้างภาคีเครือข่ายการดำเนินงานการแพทย์ฉุกเฉิน	24
3.12 การสื่อสารโทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศการแพทย์ระยะไกล	26

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 การบริหารงบประมาณการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	29
4.1 อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	29
4.2 การตั้งงบประมาณ	29
4.3 การรับเงินชดเชยปฏิบัติการฉุกเฉิน	30
4.4 การเบิกจ่ายงบประมาณค่าตอบแทนบุคลากร	30
4.5 การอบรมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร	31
4.6 การจัดการรถยนต์สำหรับเป็นรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน	32
4.7 ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและล้อลื่น ค่าบำรุงรักษา	33
4.8 ค่าประกันภัยรถยนต์	33
4.9 เครื่องแต่งกายชุดปฏิบัติงาน	33
บรรณานุกรม	35
ภาคผนวก	37
ภาคผนวก 1 พระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2551	39
ภาคผนวก 2 ประกาศสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การสนับสนุนการดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินท้องถิ่น พ.ศ. 2553	56
ภาคผนวก 3 บันทึกความร่วมมือ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง การดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่	59
ภาคผนวก 4 หนังสือกระทรวงมหาดไทยที่ มท 0313.4/ว 1452 ลงวันที่ 27 พฤษภาคม 2541 เรื่อง การเบิกจ่ายค่าจ้างเหมาบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	62
ภาคผนวก 5 ประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การอนุญาตและกำกับดูแลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้คลื่นความถี่ ลงวันที่ 15 มีนาคม 2554	63
ภาคผนวก 6 หนังสือกระทรวงมหาดไทยด่วนมากที่ มท 0804/ว 2269 ลงวันที่ 4 กรกฎาคม 2546 เรื่อง การดัดแปลงพัสดุประเภทครุภัณฑ์และสิ่งปลูกสร้าง	71

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก 7 หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0810.2/ว 4298 ลงวันที่ 19 ธันวาคม 2548 เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548	72
ภาคผนวก 8 หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0810.4/ว 4524 ลงวันที่ 27 ธันวาคม 2549 เรื่อง แนวทางการจัดบริการสาธารณสุขร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	82
ภาคผนวก 9 หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.4/ว 1562 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2550 เรื่อง การเบิกจ่ายค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	87
ภาคผนวก 10 หนังสือกระทรวงกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.2/ ว 2633 ลงวันที่ 14 สิงหาคม 2552 เรื่อง ชักข้อความเข้าใจเกี่ยวกับการเบิกจ่าย ค่าใช้จ่ายในการประกันภัยราชการ	92
ภาคผนวก 11 หนังสือสำนักงาน ก.จ. , ก.ท. และ ก.อบต. ด่วนมาก ที่ มท 0809.32/519 ลงวันที่ 30 ธันวาคม 2552 เรื่อง ประกาศ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจ่ายเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานให้กับ หน่วยบริการในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552	95
ภาคผนวก 12 หนังสือหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท 0808.2/ ว 74 ลงวันที่ 8 มกราคม 2553 เรื่อง การตั้งงบประมาณรายจ่ายและการใช้จ่ายงบประมาณ หมวดเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	103
ภาคผนวก 13 หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท 0891.3/658 ลงวันที่ 25 มกราคม 2553 เรื่อง ตอบข้อหารือการดำเนินงานระบบ การแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่	113
ภาคผนวก 14 ข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณวิบวาบ เสียงสัญญาณไซเรนหรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นและเครื่องหมายแสดงลักษณะ ของรถฉุกเฉิน ฉบับที่ 3 ลงวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2553	115
ภาคผนวก 15 ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ขออนุญาตใช้ ไฟสัญญาณวิบวาบ และเสียงสัญญาณ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ลงวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2553	116

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก 16 หนังสือสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ที่ สพฉ.08/1465 ลงวันที่ 16 สิงหาคม 2553 เรื่อง การดำเนินงานและบริหารจัดการ ระบบการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	118
ภาคผนวก 17 หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0891.3/ว 2826 ลงวันที่ 17 กันยายน 2553 เรื่อง การดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	120
ภาคผนวก 18 หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค 0406.4/ ว64 ลงวันที่ 4 กรกฎาคม 2555 เรื่อง อัตราค่าเช่ารถยนต์มาใช้ในราชการ	121
ภาคผนวก 19 หนังสือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร 0107/2989 ลงวันที่ 2 กรกฎาคม 2557 เรื่อง การกำหนดบทบาทภารกิจการแพทย์ฉุกเฉิน ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	124
ภาคผนวก 20 หนังสือศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนกลาง กรมป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย ที่ มท 0620/ว 4233 ลงวันที่ 23 พฤษภาคม 2557 เรื่อง ผลการประชุมร่วมหารือเพื่อแก้ไขปัญหาและกำหนดแนวทางการ เบิกจ่ายค่าตอบแทนแก่ อพปร. ที่ได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือ ทางราชการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	126
ภาคผนวก 21 ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ การแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	129

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของระบบการแพทย์ฉุกเฉินกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ปัจจุบันมีพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2551 โดยมีสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติเป็นหน่วยงานรับผิดชอบการบริหารจัดการ การประสานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน และการส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดความร่วมมือในการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉินร่วมกัน อันจะทำให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการคุ้มครองสิทธิในการเข้าถึงระบบการแพทย์ฉุกเฉินอย่างทั่วถึง เท่าเทียม มีคุณภาพมาตรฐาน โดยได้รับการช่วยเหลือและรักษาพยาบาลที่มีประสิทธิภาพ และทันต่อเหตุการณ์มากขึ้น

ประเทศไทยมีระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน โดยใช้หมายเลขฉุกเฉิน 1669 รับแจ้งเหตุผ่านศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัด จำนวน 77 จังหวัด ซึ่งจะมีบริการให้คำปรึกษาทางการแพทย์และส่งรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินระดับต่างๆ ตามความรุนแรงของอาการผู้ป่วยฉุกเฉิน นำส่งโรงพยาบาลที่มีศักยภาพและใกล้ที่สุด เพื่อช่วยเหลือรักษาอย่างทันท่วงที หน่วยปฏิบัติการการแพทย์ฉุกเฉินส่วนใหญ่เป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยอื่นๆ เช่น โรงพยาบาลของกระทรวงสาธารณสุข โรงพยาบาลหน่วยงานของรัฐอื่นๆ โรงพยาบาลเอกชน และมูลนิธิ เป็นต้น ซึ่งหน่วยปฏิบัติการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดำเนินการทางการแพทย์ฉุกเฉิน ครอบคลุมมีเพียงร้อยละ 67 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเป็นหน่วยงานที่เป็นกลไกที่สำคัญในการดำเนินการและบริหารจัดการการแพทย์ฉุกเฉินของประเทศไทย เป็นหน่วยงานที่อยู่ใกล้ชิดประชาชนและมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการจัดบริการการแพทย์ฉุกเฉินสำหรับประชาชนในท้องถิ่น

ตามพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2551 มาตรา 33 วรรค 2 ได้บัญญัติไว้ว่าเพื่อเป็นการส่งเสริมการมีบทบาท ตามความพร้อม ความเหมาะสม และความจำเป็นของประชาชนในท้องถิ่น ให้คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน สนับสนุนและประสานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่โดยอาจได้รับการอุดหนุนจากกองทุน ซึ่งคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ 9/2553 เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2553 ให้สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ออกประกาศหลักเกณฑ์การดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ พ.ศ. 2553 ลงวันที่ 11 สิงหาคม 2553 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการและบริหารจัดการการแพทย์ฉุกเฉินระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้ทำหนังสือแจ้งหลักเกณฑ์ดังกล่าว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง ได้รับ

ทราบและนำไปเป็นแนวทางการดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในทุกพื้นที่ นอกจากนี้ เพื่อเป็นการส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ สามารถดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้จัดทำบันทึกความร่วมมือกับหน่วยงานองค์กรภาคีเครือข่าย เรื่อง การดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉิน ในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ ระหว่างสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทย สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย และสมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2555

1.2 แผนหลักการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติกับการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายและการพัฒนาระบบการแพทย์ฉุกเฉินอย่างเป็นระบบ คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน จึงอาศัยอำนาจหน้าที่ตามมาตรา 1 (1) แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2551 ให้ความเห็นชอบแผนหลักการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2556–2559) และผ่านความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี โดยมีวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีระบบการแพทย์ฉุกเฉินที่ได้มาตรฐานซึ่งบุคคลเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียมทั้งในภาวะปกติและสาธารณสุข โดยมีการจัดการอย่างมีส่วนร่วม” ซึ่งกลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาหลักเกณฑ์ กลไก และการบริหารกิจการการแพทย์ฉุกเฉินที่ดี มีเป้าหมายคือ 1) มีโครงสร้างและกลไกการบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการฉุกเฉินระดับประเทศภูมิภาคและท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพ 2) มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้บริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในท้องถิ่นตามหลักเกณฑ์ที่ กรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน (กพฉ.) กำหนดขึ้นตามมาตรา 33 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2551 3) ผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตในทุกท้องถิ่นได้รับปฏิบัติการฉุกเฉินนอกโรงพยาบาล โดยมีจำนวนและการกระจายผู้ปฏิบัติการอย่างเพียงพอตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นองค์กรที่มีความสำคัญต่อการบรรลุวิสัยทัศน์และเป้าหมายของแผนหลักการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

1.3 นิยามศัพท์เกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน

นิยามศัพท์เกี่ยวกับระบบการแพทย์ฉุกเฉินเป็นการรวบรวมคำและความหมาย ที่มีและใช้เกี่ยวข้องในระบบการแพทย์ฉุกเฉินโดยเฉพาะ เพื่อให้ความหมาย สื่อสาร สร้างความเข้าใจในความหมายของคำต่างๆ ที่มีใช้ในระบบการแพทย์ฉุกเฉินของประเทศไทย สำหรับบุคลากร ผู้ปฏิบัติการ และผู้เกี่ยวข้อง ตลอดจนประชาชนทั่วไป ให้มีความเข้าใจถูกต้องตรงกัน สนับสนุนการดำเนินงานการจัดบริการด้านการแพทย์ฉุกเฉิน ให้บริการแก่ประชาชนผู้เจ็บป่วยฉุกเฉิน ให้มีประสิทธิภาพ

การแพทย์ฉุกเฉิน (Emergency Medicine) หมายถึง การปฏิบัติการฉุกเฉิน การศึกษา การฝึกอบรม การค้นคว้า การวิจัย การป้องกันการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นฉุกเฉิน และเกี่ยวกับการประเมิน การจัดการ

การบำบัดรักษาผู้ป่วยฉุกเฉินนับตั้งแต่การรับรู้ถึงภาวะการเจ็บป่วยฉุกเฉินจนถึงการดำเนินการให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการบำบัดรักษาให้พ้นภาวะฉุกเฉิน จำแนกเป็นการปฏิบัติการในชุมชน การปฏิบัติการต่อผู้ป่วยฉุกเฉินทั้งนอกโรงพยาบาลและในโรงพยาบาล

ระบบการแพทย์ฉุกเฉิน (Emergency Medical System) หมายถึง ระบบต่างๆ เกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน

กองทุนการแพทย์ฉุกเฉิน (Emergency Medical Fund) หมายถึง กองทุนที่จัดตั้งขึ้นตาม พ.ร.บ.การแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2551 มาตรา 33 มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉิน รวมทั้งอุดหนุนหรือเป็นค่าชดเชยให้กับผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ หรือสถานพยาบาลที่ดำเนินการเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน ทั้งนี้โดยคำนึงถึงการปฏิบัติการฉุกเฉินในเขตพื้นที่หรือภูมิภาคที่ไม่มีผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ หรือสถานพยาบาลเพียงพอ และมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการมีบทบาท ตามความพร้อม ความเหมาะสม และความจำเป็นของประชาชนในท้องถิ่น ให้ กพฉ. สนับสนุนและประสานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ให้องค์กรดังกล่าวเป็นผู้ดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่

มาตรฐานระบบการแพทย์ฉุกเฉิน (Emergency Medical System Standard) หมายถึง ระบบการแพทย์ฉุกเฉินที่ กพฉ.กำหนดเพื่อให้เป็นหลักว่า ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการคุ้มครองสิทธิในการเข้าถึงระบบการแพทย์ฉุกเฉินอย่างทั่วถึง เท่าเทียม มีคุณภาพ โดยได้รับการช่วยเหลือและรักษาพยาบาลที่มีประสิทธิภาพและทันต่อเหตุการณ์

ผู้ป่วยฉุกเฉิน (Emergency Patient) หมายถึง บุคคลซึ่งได้รับบาดเจ็บหรือมีอาการป่วยกะทันหัน ซึ่งเป็นภัยอันตรายต่อการดำรงชีวิตหรือการทำงานของอวัยวะสำคัญ จำเป็นต้องได้รับการประเมิน การจัดการ และการบำบัดรักษาอย่างทันท่วงทีเพื่อป้องกันการเสียชีวิตหรืออาการรุนแรงขึ้นของการบาดเจ็บหรืออาการป่วยนั้น

สถานพยาบาล (Medical Care Facility) หมายถึง สถานพยาบาลของรัฐ รวมถึงสถานพยาบาลในกำกับของรัฐ สถานพยาบาลของสภาวิชาชีพ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและสถานพยาบาลอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ปฏิบัติการฉุกเฉิน (Emergency Medical Operation) หมายถึง การปฏิบัติการด้านการแพทย์ฉุกเฉินการรับรู้ถึงภาวะการเจ็บป่วยฉุกเฉินจนถึงการดำเนินการให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการบำบัดรักษาให้พ้นภาวะฉุกเฉิน ซึ่งรวมถึงการประเมิน การจัดการ การประสานงาน การควบคุมดูแล การติดต่อสื่อสาร การลำเลียงหรือขนส่งผู้ป่วย การตรวจวินิจฉัย และการบำบัดรักษาพยาบาลผู้ป่วยฉุกเฉินทั้งนอกสถานพยาบาลและในสถานพยาบาล

หน่วยปฏิบัติการ (Emergency Operation Division) หมายถึง หน่วยงานหรือองค์กรที่ปฏิบัติการฉุกเฉิน ได้แก่ สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงกลาโหม กระทรวงมหาดไทย กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลรัฐหรือเอกชน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล สถานพยาบาล องค์กรเอกชน มูลนิธิ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน และหน่วยงานอื่นๆที่ปฏิบัติการฉุกเฉิน

ผู้ปฏิบัติการ (Emergency Medical Personnel) หมายถึง บุคคลซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินตามที่คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินกำหนด ให้รวมถึงบุคคลใดที่ปฏิบัติการฉุกเฉิน นับตั้งแต่บุคคลผู้พบเห็นเหตุการณ์ ผู้ช่วยเหลือ ตลอดจนถึงผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการแพทย์และสาธารณสุข ที่เกี่ยวข้องกับผู้ป่วยฉุกเฉิน

ชุดปฏิบัติการ (Emergency Medical Unit) หมายถึง ชุดที่จัดตั้งขึ้นเพื่อปฏิบัติการฉุกเฉิน ประกอบด้วยผู้ปฏิบัติการ พาหนะ เวชภัณฑ์ เครื่องมือต่างๆที่เกี่ยวกับการปฏิบัติการฉุกเฉิน ประเภทของชุดปฏิบัติการต่างๆ เป็นไปตามที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติกำหนด ได้แก่

1. ชุดปฏิบัติการฉุกเฉินเบื้องต้น (First Response Unit : FR)
2. ชุดปฏิบัติการฉุกเฉินระดับต้น (Basic Life support Unit : BLS)
3. ชุดปฏิบัติการฉุกเฉินระดับกลาง (Intermediate Life Support Unit : ILS)
4. ชุดปฏิบัติการฉุกเฉินระดับสูง (Advanced Life Support Unit : ALS)

ซึ่งชุดปฏิบัติการทั้ง 4 ประเภท จะประกอบด้วย บุคลากร พาหนะ และอุปกรณ์ตามมาตรฐานที่กรรมการการแพทย์ฉุกเฉินกำหนด และได้ขึ้นทะเบียนไว้กับหน่วยปฏิบัติการ

ชุดปฏิบัติการฉุกเฉินเบื้องต้น (First Response Unit: FR) หมายถึง ชุดปฏิบัติการที่ประกอบด้วยพาหนะกู้ชีพระดับเบื้องต้นที่ขึ้นทะเบียนพาหนะกับสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติแล้ว พร้อมอุปกรณ์กู้ชีพระดับเบื้องต้นและ ผู้ปฏิบัติการเป็นอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ ที่ขึ้นทะเบียนกับสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ชุดปฏิบัติการฉุกเฉินระดับต้น (Basic Life support Unit: BLS) หมายถึง ชุดปฏิบัติการที่ประกอบด้วยพาหนะกู้ชีพระดับพื้นฐานที่ขึ้นทะเบียนพาหนะกับสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติแล้ว พร้อมอุปกรณ์กู้ชีพระดับพื้นฐานและ ผู้ปฏิบัติการต่างๆ อย่างน้อยต้องเป็นพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ ระดับต้น เป็นหัวหน้าชุดที่ขึ้นทะเบียนกับสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ชุดปฏิบัติการฉุกเฉินระดับกลาง (Intermediate Life Support Unit: ILS) หมายถึง ชุดปฏิบัติการที่ประกอบด้วยพาหนะกู้ชีพระดับกลางที่ขึ้นทะเบียนพาหนะกับสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติแล้ว พร้อมอุปกรณ์กู้ชีพระดับกลางและผู้ปฏิบัติการต่างๆ อย่างน้อยต้องเป็นเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ เป็นหัวหน้าชุดที่ขึ้นทะเบียนกับสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ชุดปฏิบัติการฉุกเฉินระดับสูง (Advanced Life Support Unit: ALS) หมายถึง ชุดปฏิบัติการที่ประกอบด้วยพาหนะกู้ชีพระดับสูงที่ขึ้นทะเบียนพาหนะกับสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติแล้ว พร้อมอุปกรณ์กู้ชีพระดับสูงและ ผู้ปฏิบัติการต่างๆ อย่างน้อยต้องเป็นแพทย์ พยาบาลกู้ชีพ หรือนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ (Paramedic) เป็นหัวหน้าชุด ที่ขึ้นทะเบียนกับสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการ (Dispatch Center : DC) หมายถึง ศูนย์หรือหน่วยปฏิบัติการที่มีระบบเครือข่ายการสื่อสารและความเหมาะสมของทรัพยากรในพื้นที่ มีหน้าที่รับแจ้งเหตุจากประชาชนโดยตรง รับแจ้งผ่านศูนย์รับแจ้งเหตุฉุกเฉินอื่น หรือรับแจ้งเหตุฉุกเฉินจากแหล่งอื่น เกี่ยวกับระบบการแพทย์ฉุกเฉิน เพื่อสื่อสาร ประสานการช่วยเหลือแนะนำการช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ผู้ป่วย และหรือผู้พบผู้ป่วยฉุกเฉิน สั่งการและกำกับ การปฏิบัติการของหน่วยปฏิบัติการ และชุดปฏิบัติการ บันทึกข้อมูลการรับแจ้งเหตุและสั่งการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆเกี่ยวกับการปฏิบัติการการแพทย์ฉุกเฉิน

ปฏิบัติการฉุกเฉินก่อนโรงพยาบาล (Pre-hospital Emergency Medical Care) หมายถึง การปฏิบัติการฉุกเฉินตั้งแต่ที่เกิดเหตุ ระหว่างการนำส่งจนถึงสถานพยาบาลที่เหมาะสม

ปฏิบัติการฉุกเฉินในโรงพยาบาล (Hospital Emergency Medical Care) หมายถึง การปฏิบัติการฉุกเฉินในห้องฉุกเฉินของสถานพยาบาลโดยนับตั้งแต่การรับผู้ป่วยต่อจากการปฏิบัติการฉุกเฉินก่อนโรงพยาบาล จนผู้ป่วยพ้นภาวะฉุกเฉิน ตามศักยภาพของสถานพยาบาล

นักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ (Paramedic) หมายถึง ผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรเทียบเท่าปริญญาสาขาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ ตามมาตรฐานคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ จากองค์กรหรือสถาบันการศึกษาที่อนุกรรมการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ (อศป.) รับรอง และสอบผ่านประกาศนียบัตรนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ ตามวิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบตามที่ อศป. กำหนด

เจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ (Emergency Medical Technician-Intermediate: EMT-I) หมายถึง ผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิคหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ หรือเทียบเท่า ตามมาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการ จากองค์กรหรือสถาบันการศึกษาที่ อศป. รับรอง และสอบผ่านประกาศนียบัตรเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ ตามวิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบตามที่ อศป. กำหนด

พนักงานฉุกเฉินการแพทย์ (Emergency Medical Technician-Basic: EMT-B) หมายถึง ผู้ได้รับประกาศนียบัตรพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ โดยผ่านการฝึกอบรมจากองค์กรหรือสถาบันการฝึกอบรมที่ อศป. รับรอง และสอบผ่านประกาศนียบัตรพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ ตามวิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบตามที่ อศป. กำหนด

อาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ (First Medical Responder: FR) หมายถึง ผู้ได้รับประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ โดยผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรหลัก จากองค์กรหรือสถาบันการฝึกอบรมที่ อศป. รับรอง และสอบผ่านประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ ตามวิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบตามที่ อศป. กำหนด

บทที่ 2

กฎหมายและอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับงานการแพทย์ฉุกเฉิน

2.1 อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่สนับสนุนหรือกำหนดให้การแพทย์ฉุกเฉินเป็นภารกิจและอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีดังนี้

1) พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 (19) กำหนดให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง เรื่อง การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล และมาตรา 17 (19) กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ในการจัดให้มีโรงพยาบาลจังหวัด การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงสามารถทำการรักษาพยาบาลผู้ป่วยฉุกเฉินได้ ไม่ว่าจะเป็นในสถานพยาบาลหรือ นอกสถานพยาบาล

2) พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2542 ฉบับที่ 3 มาตรา 15 (9) กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบล ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

3) พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 มาตรา 50 (9) กำหนดให้เทศบาลตำบล มีหน้าที่ต้องทำหน้าที่ยื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่เทศบาล, มาตรา 51 (6) กำหนดให้เทศบาลตำบล อาจจัดทำกิจการใดๆ ในเขตเทศบาล ให้มีและบำรุงรักษาที่ทำการพิทักษ์และรักษาคนไข้ เป็นหน้าที่ของเทศบาล, มาตรา 53 (4) กำหนดให้เทศบาลเมือง มีหน้าที่ต้องทำ ให้มีและบำรุงรักษาที่ทำการพิทักษ์และรักษาคนไข้, มาตรา 54 (7) กำหนดให้เทศบาลเมือง อาจจัดทำกิจการใดๆ ในเขตเทศบาล ให้จัดทำกิจการที่จำเป็นเพื่อการสาธารณสุข มาตรา 56 (1) กำหนดให้เทศบาลนคร มีหน้าที่ต้องทำตาม มาตรา 53 (4) ให้มีและบำรุงรักษาที่ทำการพิทักษ์และรักษาคนไข้ และมาตรา 56 (3) กำหนดให้เทศบาลนคร มีหน้าที่ต้องทำ กิจการอย่างอื่น ซึ่งจำเป็นเพื่อการสาธารณสุข

4) พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2552 มาตรา 45 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินกิจการภายในเขตขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ดังต่อไปนี้ (3) สนับสนุนสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น (4) ประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น (9) จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

5) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 มาตรา 89 (16) กำหนดให้กรุงเทพมหานคร มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการ เรื่อง การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล

6) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542 มาตรา 62(14) กำหนดให้เมืองพัทยา มีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นของเทศบาลนครหรือของเมืองพัทยา

7) พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 มาตรา 20 กำหนดให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่มีหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตท้องถิ่นของตน โดยมีผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่นั้นเป็นผู้รับผิดชอบในฐานะผู้อำนวยการท้องถิ่น และมีหน้าที่ช่วยเหลือผู้อำนวยการจังหวัดและผู้อำนวยการอำเภอตามที่ได้รับมอบหมาย

ในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อำนวยการท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้อำนวยการท้องถิ่นมีอำนาจสั่งการควบคุม และกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานและอาสาสมัครให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่นั้นเป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการท้องถิ่น รับผิดชอบและปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตท้องถิ่นของตนและมีหน้าที่ช่วยเหลือผู้อำนวยการท้องถิ่นตามที่ได้รับมอบหมาย

พระราชบัญญัติ ดังกล่าว ได้ให้อำนาจหน้าที่แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในท้องถิ่น ซึ่งงานการแพทย์ฉุกเฉิน เป็นส่วนหนึ่งในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องดำเนินงานอยู่แล้ว จึงเป็นการสนับสนุนการทำงานร่วมกัน เพื่อพัฒนาท้องถิ่น และคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น

8) พระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2551 เมื่อมีการตราพระราชบัญญัตินี้ ออกมาบังคับใช้โดยในมาตรา 33 วรรค 2 บัญญัติไว้ว่า “เพื่อส่งเสริมการมีบทบาทตามความพร้อม ความเหมาะสม และความจำเป็นของประชาชนในท้องถิ่น ให้กรรมการแพทย์ฉุกเฉิน (กพฉ.) สนับสนุนและประสานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ โดยอาจได้รับการอุดหนุนจากกองทุน” ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องดำเนินการตามหน้าที่ด้านการรักษาพยาบาลผู้ป่วยฉุกเฉินและการแพทย์ฉุกเฉิน ตามแนวทางที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2551 และหลักเกณฑ์ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

2.2 บทบาทและหน้าที่การดำเนินงานการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2551

นับตั้งแต่มีการตราพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2551 ขึ้น มีผลบังคับใช้ในวันที่ 7 มีนาคม 2551 งานด้านการแพทย์ฉุกเฉิน ต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน (กพฉ.) ขึ้น เพื่อกำหนดมาตรฐาน หลักเกณฑ์ และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน ตลอดจนกำหนดให้มีสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติขึ้น เป็นหน่วยงานรับผิดชอบการบริหารจัดการ การประสานระหว่างหน่วยงานเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน และการส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในการบริหารจัดการ เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉินร่วมกัน อันจะทำให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการคุ้มครองสิทธิในการเข้าถึงระบบการแพทย์ฉุกเฉินอย่างทั่วถึง เท่าเทียม มีคุณภาพมาตรฐาน โดยได้รับการช่วยเหลือและรักษาพยาบาลที่มีประสิทธิภาพและทันต่อเหตุการณ์มากขึ้น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ถูกกำหนดบทบาทและหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2551 มาตรา 33 วรรค 2 ที่บัญญัติไว้ว่า เพื่อส่งเสริมการมีบทบาทตามความพร้อม ความเหมาะสม และความจำเป็นของประชาชนในท้องถิ่น ให้คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน สนับสนุนและประสานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่โดยอาจได้รับการอุดหนุนจากกองทุน ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา มีหน้าที่เรื่องสาธารณสุขและการรักษาพยาบาลเพื่อประโยชน์ของประชาชนตามบทบาทและหน้าที่ ที่กฎหมายกำหนด “การแพทย์ฉุกเฉิน” เป็นประเภทหนึ่งของการสาธารณสุขและการรักษาพยาบาล ได้ถูกกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2551 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้ดำเนินงานและบริหารจัดการการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในฐานะหน่วยปฏิบัติการ ในการดำเนินการปฏิบัติการฉุกเฉิน ให้เป็นไปตาม มาตรา 29 ที่คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน กำหนด ดังนี้

- (1) ประเภท ระดับ อำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ หรือข้อจำกัดของผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ และสถานพยาบาล
- (2) หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ และสถานพยาบาล
- (3) มาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉิน
- (4) หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการประสานงานและการรายงานของหน่วยปฏิบัติการและสถานพยาบาลในการปฏิบัติการฉุกเฉิน รวมทั้งความพร้อมเกี่ยวกับบุคลากร พาหนะ สถานที่ และอุปกรณ์ในการปฏิบัติการฉุกเฉินและการรับผู้ป่วยฉุกเฉิน

หน่วยปฏิบัติการซึ่งปฏิบัติการฉุกเฉินตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และมาตรฐาน ที่ กพฉ.กำหนด ตามวรรคหนึ่ง อาจได้รับการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินหรือมีสิทธิได้รับการสนับสนุนด้านการเงินจากกองทุน

ในกรณีที่หน่วยปฏิบัติการใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และมาตรฐาน ที่ กพฉ.กำหนดตามวรรคหนึ่ง กพฉ. อาจสั่งไม่รับรองมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินหรือสั่งจำกัดสิทธิขอเขตความรับผิดชอบในการปฏิบัติการฉุกเฉินตาม (1) หรือจะสั่งงดการสนับสนุนด้านการเงินก็ได้

2.3 หลักเกณฑ์ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่

พระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2551 มาตรา 33 วรรค 2 คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินได้กำหนดหลักเกณฑ์ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ ตามประกาศสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การสนับสนุนการดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินท้องถิ่น พ.ศ. 2553 ลงวันที่ 11 สิงหาคม 2553 (ภาคผนวก 2) เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

1) นิยามศัพท์ตามประกาศ

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่น ที่กฎหมายกำหนด “ระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่” หมายถึง ระบบการแพทย์ฉุกเฉินที่ดำเนินงานและบริหารจัดการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2) วัตถุประสงค์ระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่

2.1) เพื่อจัดระบบการแพทย์ฉุกเฉินให้ประชาชน ได้เข้าถึงระบบการแพทย์ฉุกเฉินอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

2.2) เพื่อการบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ ทั้งในภาวะปกติและ สาธารณภัยหรือภัยพิบัติ รวมถึงการดำเนินงานเชื่อมโยงกับเครือข่ายต่างๆ ในระบบการแพทย์ฉุกเฉิน และการกู้ภัย

2.3) เพื่อพัฒนาระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนหรือองค์กรภาคีอื่น

3) การดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ สามารถดำเนินการได้ ดังนี้

- 3.1) การสร้างความรู้ ความเข้าใจ และประชาสัมพันธ์ ระบบการแพทย์ฉุกเฉินแก่ประชาชน
- 3.2) ส่งเสริมการป้องกันการเจ็บป่วยฉุกเฉิน
- 3.3) การเฝ้าระวังเหตุและการแจ้งเหตุ เช่น โทร 1669 หรือระบบการสื่อสารอื่น
- 3.4) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้ปฏิบัติงานในชุมชนหรือพื้นที่
- 3.5) การศึกษา ค้นคว้า วิจัย ฝึกอบรมแก่บุคลากร หน่วยงาน หรือประชาชน
- 3.6) ส่งเสริมและพัฒนาาระบบการสื่อสาร เพื่อสนับสนุนการแพทย์ฉุกเฉิน
- 3.7) การประเมิน การจัดการ และการบำบัดรักษาผู้ป่วยฉุกเฉิน

3.8) การปฏิบัติการฉุกเฉิน โดยจัดชุดปฏิบัติการ ร่วมหรือสนับสนุนการดำเนินงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น หรือมอบให้หน่วยงาน มูลนิธิ องค์กรการกุศล หรือองค์กรเอกชน เป็นหน่วยปฏิบัติการ จัดชุดปฏิบัติการดำเนินการเพื่อปฏิบัติการฉุกเฉิน ภายใต้การส่งเสริม สนับสนุน และดูแลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น โดยต้องมีผู้ปฏิบัติการ พาหนะฉุกเฉิน และอุปกรณ์ตามมาตรฐาน ที่คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน กำหนด พร้อมทั้งขึ้นทะเบียนและให้บริการได้ตลอด 24 ชั่วโมง ออกปฏิบัติการฉุกเฉินตามที่ได้รับแจ้งจากศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการ รวมทั้งสนับสนุนเครือข่ายระหว่างพื้นที่ ทั้งในภาวะปกติและสาธารณภัยหรือภัยพิบัติ

3.9) เพื่อให้การดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ เป็นไปตามภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ดำเนินงาน บริหารจัดการ และการเงินการคลัง เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น หรืออาจดำเนินงานและบริหารจัดการในรูปแบบอื่นๆ ตามที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเห็นเหมาะสมกับท้องถิ่น เช่น การนำร่องเพื่อพัฒนาระบบการแพทย์ฉุกเฉิน โดยจัดตั้งชมรมอาสาสมัครดับเพลิง หรือบูรณาการกับกองทุนหลักประกันสุขภาพท้องถิ่น ทั้งนี้โดยแยกบัญชีรับ-จ่าย หรือจัดตั้งกองทุนการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น

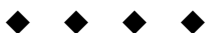
3.10) ภารกิจอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินหรือสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ กำหนด

4) การสนับสนุนการดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่

โดยมีการสนับสนุน อุดหนุน และค่าชดเชยการดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ ให้เป็นไปตามที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ กำหนด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องการรับการสนับสนุน อุดหนุนหรือค่าชดเชย ต้องดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉิน ตามมาตรฐาน หลักเกณฑ์ แนวทาง และคู่มือ ที่คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินหรือสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ประกาศกำหนด

ในกรณีที่ยังมิได้มีการประกาศกำหนด ให้การดำเนินการและการบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินไปตามมาตรฐาน หลักเกณฑ์ แนวทางหรือคู่มือที่ใช้อยู่เดิมไปพลางก่อน และในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งใด มีเหตุผลและความจำเป็น ไม่อาจดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉิน ตามมาตรฐาน หลักเกณฑ์ แนวทาง หรือคู่มือ อาจขอผ่อนผันต่อสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติหรือหน่วยงานที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินมอบหมาย เมื่อได้รับการผ่อนผันแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีสิทธิได้รับการสนับสนุน อุดหนุนหรือค่าชดเชย

โดยสรุปเพื่อให้เกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติงานการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินงานการแพทย์ฉุกเฉินตามกฎหมายหรือไม่ สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ได้จัดทำหนังสือหรือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และได้รับการตอบข้อหารือเรื่อง การดำเนินงานระบบการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่สามารถให้การรักษายาบาลผู้ป่วยฉุกเฉินได้ ทั้งเป็นการรักษายาบาลในสถานพยาบาลหรือนอกสถานพยาบาล ขึ้นอยู่กับความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ ทั้งนี้ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 (19) กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล และเมืองพัทยา มีอำนาจและหน้าที่ในเรื่องการสาธารณสุข การอนามัย ครอบครัว และการรักษายาบาลและมาตรา 17 (19) กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดให้มีโรงพยาบาลจังหวัด การรักษายาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ และต้องดำเนินการตามหน้าที่ในการรักษาผู้ป่วยฉุกเฉิน ตามแนวทางที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2551 ตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท 0891.3/658 ลงวันที่ 25 มกราคม 2553 และนอกจากนี้ ได้ให้คณะกรรมการกระจายอำนาจ พิจารณากำหนดบทบาทภารกิจการแพทย์ฉุกเฉินในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ได้นำเรื่องเข้าสู่ที่ประชุมคณะอนุกรรมการวินิจฉัยเกี่ยวกับกฎหมายกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครั้งที่ 1/2557 เมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2557 ที่ประชุมมีความเห็นว่า การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการถ่ายโอนภารกิจจากราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่สำหรับภารกิจการแพทย์ฉุกเฉินนั้นถือว่าเป็นภารกิจด้านสาธารณสุขประเภทหนึ่ง ซึ่งกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่แล้ว ดังนั้นภารกิจดังกล่าวจึงไม่เป็นภารกิจที่รัฐต้องกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่อย่างใด สำหรับปัญหาที่เกิดขึ้นกับการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินนั้น ให้ถือปฏิบัติตามหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทยที่ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติดังกล่าวไว้แล้ว (ตามหนังสือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร 0107/2989 ลงวันที่ 2 กรกฎาคม 2557)

บทที่ 3

ภารกิจและการบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3.1 ภารกิจหลักการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล มีภารกิจดำเนินการดำเนินงานและบริการจัดการการแพทย์ฉุกเฉินในท้องถิ่นหรือพื้นที่ เพื่อให้เกิดการจัดบริการการแพทย์ฉุกเฉินในการบริการประชาชน โดยเฉพาะการแพทย์ฉุกเฉินก่อนถึงโรงพยาบาล (Pre-hospital) โดยมีการบริหารจัดการ ดังต่อไปนี้

1. ศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัด

การจัดตั้งศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัด เป็นภารกิจหนึ่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับจังหวัด คือ กรุงเทพมหานคร องค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยรับแจ้งเหตุ ผ่านหมายเลขสายด่วน 1669 และสั่งการจ่ายรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินในระบบการแพทย์ฉุกเฉินของจังหวัดในการให้บริการประชาชนที่เจ็บป่วยฉุกเฉินในพื้นที่จังหวัด ปัจจุบันมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับจังหวัดที่จัดตั้งศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เป็นต้น

2. การดำเนินงานและบริหารจัดการการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกันในระดับจังหวัดหรือพื้นที่

การจัดบริการการแพทย์ฉุกเฉินในพื้นที่ระดับจังหวัด โดยมีการดำเนินการร่วมกันอยู่ 3 ฝ่ายหลัก คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัด สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด และสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ หรืออาจมีหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะใช้การลงนามบันทึกความร่วมมือ (MOU) ในการดำเนินงานและบริหารจัดการการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกันในระดับจังหวัด โดยมีการจัดหาบริการการแพทย์ฉุกเฉิน การพัฒนาบุคลากร การฝึกอบรม การจัดตั้งศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัด และการพัฒนาระบบการแพทย์ฉุกเฉินในจังหวัด เป็นต้น

ส่วนการดำเนินงานและบริหารจัดการการแพทย์ฉุกเฉินร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง โดยจะมีลงนามบันทึกความร่วมมือ (MOU) ในการดำเนินงานและบริหารจัดการการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกันในพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับเทศบาลหรือองค์การบริหาร

ส่วนตำบล หรือระหว่างเทศบาลกับเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล หรือระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบล กับองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้มีบริการการแพทย์ฉุกเฉินในพื้นที่นั้น

3. การจัดบริการการแพทย์ฉุกเฉินก่อนถึงโรงพยาบาล

โดยจัดชุดปฏิบัติการการแพทย์ฉุกเฉินดำเนินการเอง ดำเนินการร่วมหรือสนับสนุนการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ดำเนินการร่วมหรือมอบให้หน่วยงาน มูลนิธิ องค์กรการกุศลที่ไม่มุ่งหวังผลกำไร ที่มีบทบาทด้านการแพทย์ฉุกเฉิน จัดชุดปฏิบัติการดำเนินการเพื่อปฏิบัติการฉุกเฉิน ภายใต้การส่งเสริมสนับสนุน และดูแลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น โดยมีลงนามบันทึกความร่วมมือ (MOU) ในการดำเนินงานและบริหารจัดการการแพทย์ฉุกเฉิน ซึ่งต้องมีผู้ปฏิบัติการ พาหนะฉุกเฉิน และอุปกรณ์ตามมาตรฐานที่คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินหรือสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ กำหนด พร้อมทั้งขึ้นทะเบียนชุดปฏิบัติการและให้บริการได้ตลอด 24 ชั่วโมง ออกปฏิบัติการฉุกเฉินตามที่ได้รับแจ้งจากศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัด รวมทั้งสนับสนุนเครือข่ายระหว่างพื้นที่ ทั้งในภาวะปกติและสาธารณภัยหรือภัยพิบัติ

4. ประสานการปฏิบัติการด้านการแพทย์ฉุกเฉินกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ดำเนินงานและบริหารจัดการการแพทย์ฉุกเฉิน ควรมีการประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาล ตำรวจ ทหาร สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด มูลนิธิส่วนราชการในจังหวัด หรือหน่วยงานเอกชน เป็นต้น เพื่อการบริหารจัดการ การจัดบริการการแพทย์ฉุกเฉิน และการพัฒนาระบบการแพทย์ฉุกเฉิน ให้มีประสิทธิภาพรวมทั้งการเข้าถึงบริการการแพทย์ฉุกเฉิน อย่างเท่าเทียม

3.2 โครงสร้างและบุคลากร

1) องค์การบริหารส่วนจังหวัด

โครงสร้างงานการแพทย์ฉุกเฉินขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ควรกำหนดให้มีฝ่ายการแพทย์ฉุกเฉิน สังกัดกองสาธารณสุข หรือในกรณีที่ไม่มียกกองสาธารณสุขให้สังกัดกองส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิต สำนักปลัดหรือกองอื่นๆ ตามความเหมาะสม หรือเป็นไปตามโครงสร้างส่วนราชการและกรอบอัตรากำลังที่ กจ. กำหนด โดยกำหนดให้มีข้าราชการ พนักงาน พนักงานจ้าง และเจ้าหน้าที่อื่นๆ ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการแพทย์ฉุกเฉิน หรือเป็นไปตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งที่ กจ. กำหนด ซึ่งฝ่ายการแพทย์ฉุกเฉิน ควรประกอบด้วยงานต่างๆ ดังนี้

งานศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัด ใช้บุคลากรทั้งพยาบาล นักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ เจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ พนักงานฉุกเฉินการแพทย์ อาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ หรือพนักงานจ้างที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีภารกิจในการรับแจ้งเหตุและสั่งการจ่ายรถการแพทย์ฉุกเฉิน ให้ความช่วยเหลือผู้เจ็บป่วยฉุกเฉิน

งานหน่วยปฏิบัติการ (ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด) ใช้บุคลากรทั้งพยาบาล นักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ เจ้าหน้าที่งานฉุกเฉินการแพทย์ พนักงานฉุกเฉินการแพทย์ อาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ ซึ่งมีทั้งชุดปฏิบัติการฉุกเฉินระดับสูง (ALS) ชุดปฏิบัติการฉุกเฉินระดับต้น (BLS) และชุดปฏิบัติการฉุกเฉินเบื้องต้น (FR)

งานจัดระบบและประสานเครือข่าย ใช้บุคลากรทั้งนักบริหารงานสาธารณสุข พยาบาล นักวิชาการสาธารณสุข เจ้าหน้าที่สาธารณสุข เจ้าหน้าที่งานสาธารณสุข นักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ เจ้าหน้าที่งานฉุกเฉินการแพทย์ พนักงานฉุกเฉินการแพทย์ อาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ หรือพนักงานจ้างที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีภารกิจในการจัดการระบบแบ่งพื้นที่การให้บริการ (Zoning) เครือข่ายหน่วยปฏิบัติการทั้งจังหวัด ประสานเครือข่าย พัฒนาระบบบริการ สนับสนุนและบริหารรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ พัฒนาศักยภาพบุคลากร อบรมให้ความรู้ และประชาสัมพันธ์

2) เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล

งานการแพทย์ฉุกเฉิน ควรอยู่ในสังกัดโครงสร้างของ กองการแพทย์ กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม กอง/ส่วนสาธารณสุข สำนักปลัด หรือกองอื่นๆ ตามความเหมาะสม หรือเป็นไปตามโครงสร้างส่วนราชการและกรอบอัตรากำลังที่ กท. กอบต. กำหนด โดยกำหนดให้มีพนักงาน และพนักงานจ้าง ประกอบด้วยบุคลากร เช่น นักบริหารงานการแพทย์ฉุกเฉิน นักบริหารงานสาธารณสุข นักวิชาการสาธารณสุข ผู้ปฏิบัติการในระบบการแพทย์ฉุกเฉิน (แพทย์ พยาบาล นักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ เจ้าหน้าที่งานฉุกเฉินการแพทย์ พนักงานฉุกเฉินการแพทย์ อาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ ฯ) และเจ้าหน้าที่อื่นๆ ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการแพทย์ฉุกเฉิน หรือเป็นไปตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งที่ กท. กอบต. กำหนด

3.3 การจัดทำแผนพัฒนากองถิ่นและโครงการการแพทย์ฉุกเฉิน

การจัดทำแผนพัฒนาและโครงการที่เกี่ยวข้องกับงานการแพทย์ฉุกเฉิน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และหนังสือกระทรวงมหาดไทย เรื่องแนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนพัฒนาสามปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (แนวทางและหลักเกณฑ์ฯ อาจมีการปรับเปลี่ยนทุกปี) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนพัฒนาสามปี ข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี แผนการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ และรายละเอียดโครงการ ดังต่อไปนี้ คือ

1. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

1.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรกำหนดกลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับงานการแพทย์ฉุกเฉิน แล้วบรรจุไว้ในยุทธศาสตร์การพัฒนาที่มีความเกี่ยวข้องและสอดคล้องกับการดำเนินงานการแพทย์ฉุกเฉิน เช่น การบรรจุกลยุทธ์/แนวทางการพัฒนางานการแพทย์ฉุกเฉินไว้ในยุทธศาสตร์ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต หรือยุทธศาสตร์อื่นที่มีความเกี่ยวข้องและสอดคล้องกัน

1.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องดำเนินการจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับงานการแพทย์ฉุกเฉิน โดยการกำหนดตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ ความก้าวหน้าของเป้าหมายในระยะเวลา 5 ปี ชื่อโครงการหรือกิจกรรมที่จะดำเนินการ กำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการและหน่วยงานสนับสนุน แล้วบรรจุไว้ในส่วนของรายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2. แผนพัฒนาสามปี

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำรายละเอียดที่เกี่ยวกับงานการแพทย์ฉุกเฉิน ตามข้อ 1.2 มาจัดทำรายละเอียดโครงการให้ครอบคลุม หัวข้อดังต่อไปนี้ คือ ชื่อโครงการ วัตถุประสงค์โครงการ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) งบประมาณและที่มาของงบประมาณ (กำหนดงบประมาณแยกเป็นรายปี รวม 3 ปี) ตัวชี้วัด ผลที่คาดว่าจะได้รับ และหน่วยงานที่รับผิดชอบ แล้วบรรจุไว้ในแผนพัฒนาสามปี

3. ข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำโครงการที่เกี่ยวข้องกับงานการแพทย์ฉุกเฉิน ที่บรรจุไว้ในแผนพัฒนาสามปี (โครงการที่ไม่มีบรรจุไว้ในแผนพัฒนาสามปีไม่สามารถนำมาจัดทำข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายได้) มาจัดทำร่างข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อขอรับการอนุมัติงบประมาณ โดยจะต้องดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541 และแก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 3 พ.ศ. 2543 และหนังสือกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี (หนังสือ เรื่องการชักซ้อมฯ กระทรวงมหาดไทยจะมีหนังสือแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติใหม่เป็นประจำทุกปี)

4. แผนการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ

เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการอนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ตามรายละเอียดในข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีแล้ว ควรจัดทำแผนการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ โดยมีรายละเอียด ดังนี้ คือ ชื่อโครงการ รายละเอียดของโครงการ/กิจกรรม งบประมาณ สถานที่ดำเนินการ หน่วยงานดำเนินการ และระยะเวลาดำเนินการ (ระบุเป็นรายเดือน)

5. การจัดทำรายละเอียดโครงการ

เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการอนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ตามรายละเอียดในข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีแล้ว ควรจัดทำรายละเอียดโครงการ ที่เกี่ยวข้องกับงานการแพทย์ฉุกเฉิน เพื่อขออนุมัติดำเนินการและใช้จ่ายเงินตามที่ได้รับอนุมัติ โดยควรมีรายละเอียดของโครงการดังต่อไปนี้ คือ ชื่อโครงการ ที่มาของโครงการ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย/ผลผลิต พื้นที่ดำเนินการ วิธีดำเนินการ ระยะเวลาดำเนินการ งบประมาณดำเนินการ ผู้รับผิดชอบโครงการ ผลลัพธ์ และรายละเอียดอื่นๆ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเห็นว่ามีควมจำเป็น

กล่าวโดยสรุปแล้วการจัดทำแผนพัฒนาและโครงการที่เกี่ยวข้องกับงานการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้สามารถใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีได้ จะต้องดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา จัดทำแผนพัฒนาสามปี จัดทำข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องปฏิบัติตามระเบียบฯ และหนังสือสั่งการ ตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น และจะเห็นได้ว่าการดำเนินการเพื่อให้ได้รับการอนุมัติงบประมาณ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินการกำหนดกลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาไว้ในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นอันดับแรก และจะต้องนำกลยุทธ์/แนวทางการพัฒนามาจัดทำรายละเอียดโครงการเพื่อบรรจุไว้ในแผนพัฒนาสามปี ต่อจากนั้นให้นำโครงการที่บรรจุไว้ในแผนพัฒนาสามปี มาใช้ในการจัดทำร่างข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อขอรับการอนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และเมื่อได้รับการอนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องจัดทำแผนการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ และการจัดทำรายละเอียดโครงการ เพื่อขออนุมัติดำเนินการและใช้จ่ายงบประมาณตามรายละเอียดโครงการต่อไป

3.4 ศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัด

ศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัดหรือศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการปฏิบัติการการแพทย์ฉุกเฉิน (Emergency Medical Call taker and Dispatch Center) คือ ศูนย์รับแจ้งเหตุจากประชาชนที่เป็นหรือเกี่ยวข้องกับผู้ป่วยฉุกเฉินหรือผู้เห็นเหตุการณ์ความเจ็บป่วยฉุกเฉินแจ้งเหตุเจ็บป่วยฉุกเฉินเข้ามายังศูนย์โดยผ่านช่องทางสื่อสารต่างๆ เพื่อให้ผู้ปฏิบัติการในศูนย์ดำเนินการเพื่อให้เกิดการปฏิบัติการฉุกเฉิน โดยการรายงานประสาน กำกับและอำนวยความสะดวก ผ่านระบบสื่อสารและสารสนเทศให้หน่วยปฏิบัติการฉุกเฉิน ชุดปฏิบัติการฉุกเฉิน ผู้ปฏิบัติการฉุกเฉินและสถานพยาบาล ปฏิบัติการการแพทย์ฉุกเฉินเพื่อให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการช่วยเหลือได้อย่างมีประสิทธิภาพ มาตรฐาน ทันเวลา ให้พ้นภาวะฉุกเฉินหรือจนกว่าจะได้รับการรักษาเฉพาะ โดยลดการเสียชีวิตและทุพพลภาพของผู้ป่วยฉุกเฉิน หลายประเทศทั่วโลกอาจจะมีเลขหมายฉุกเฉินเลขหมายเดียวที่รวมทั้งการรับแจ้งเหตุกู้ภัยกู้ชีพและรักษาความปลอดภัย เช่น หมายเลขฉุกเฉิน 911 ของสหรัฐอเมริกา หมายเลขฉุกเฉิน 112 ของสหภาพยุโรป หมายเลขฉุกเฉิน 119 ของประเทศญี่ปุ่น เกาหลี เป็นต้น ส่วนใหญ่ศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการฉุกเฉินดังกล่าวอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำหรับประเทศไทยนั้นระบบฉุกเฉินแยกจากกันระหว่างหน่วยงานกู้ภัยดับเพลิง หน่วยงานรักษาความปลอดภัยตำรวจ และหน่วยงานกู้ชีพ ศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการการแพทย์ฉุกเฉินปัจจุบันของประเทศไทยจังหวัดละ 1 แห่ง ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ที่โรงพยาบาลจังหวัด บางจังหวัดตั้งอยู่ที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำหรับจังหวัดอุบลราชธานีตั้งอยู่ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด ศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการการแพทย์ฉุกเฉินจะมีการติดตั้งระบบสื่อสารทั้งในระบบโทรศัพท์ ระบบสื่อสารวิทยุ อินเทอร์เน็ตและอื่นๆ การรับแจ้งเหตุจากประชาชนโดยทางโทรศัพท์ผ่านหมายเลขฉุกเฉิน 1669 ติดที่ศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการในจังหวัด ที่จุดเกิดเหตุอยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดนั้น ทั้งโทรศัพท์พื้นฐานและโทรศัพท์เคลื่อนที่ของค่ายโทรศัพท์ต่างๆได้รับการจัดระบบการจัดการผ่านตู้สาขาในระบบของบริษัททีโอที จำกัดมหาชน ซึ่งจะมีการจัดสรรหมายเลขคู่สายให้เพียงพอต่อการใช้ในแต่ละจังหวัด โดยมีการกำหนดเลขหมายนำหมุ่และเลขหมายตามเป็นลำดับ

การแจ้งเหตุฉุกเฉินยังสามารถแจ้งเหตุได้โดยช่องทางวิทยุสื่อสารและสื่อสารผ่านระบบอินเทอร์เน็ตหรือช่องทางอื่นๆ ซึ่งศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัดได้ติดตั้งระบบการรับแจ้งเหตุไว้ สำหรับการดำเนินงานการประสานและการกำกับกับการปฏิบัติการฉุกเฉินก็จะมีระบบสื่อสารสารสนเทศที่เรียกว่าระบบเทคโนโลยีสารสนเทศการแพทย์ฉุกเฉิน (Information Technology for Emergency Medical : ITEMS) อยู่ในความรับผิดชอบและการพัฒนาระบบของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ การสื่อสารผ่านระบบสื่อสารวิทยุเป็นส่วนใหญ่เพราะสะดวกรวดเร็วต่อการปฏิบัติการฉุกเฉิน ส่วนน้อยผ่านช่องทางโทรศัพท์และระบบอินเทอร์เน็ต การพัฒนาระบบ ITEMS จะเป็นอีกช่องทางหนึ่งและสำคัญเพื่อการสื่อสารและสารสนเทศในการปฏิบัติการแพทย์ฉุกเฉินพร้อมกับการบันทึกและรายงานผลการปฏิบัติการอยู่ในระบบที่เป็นปัจจุบันและต่อเนื่องบูรณาการ ครอบคลุมระบบปฏิบัติการภายใต้ระบบความปลอดภัยของผู้ปฏิบัติการและผู้ป่วยรวมถึงประชาชน ครอบคลุมระบบ GPS ติดตามพาหนะพยาบาลเช่นรถพยาบาลประเภทต่างๆ ระบบแผนที่และจราจร ความหนาแน่นของการใช้ถนนเพื่อบริหารเวลาการเข้าถึงผู้ป่วยฉุกเฉินและเวลาเดินทางไปถึงสถานพยาบาล การมีระบบการช่วยตัดสินใจในการเลือกชุดปฏิบัติการที่ใกล้และเหมาะสม สถานพยาบาลที่ใกล้และเหมาะสม ข้อมูลการขึ้นปฏิบัติการของผู้ปฏิบัติการและความพร้อมของชุดปฏิบัติการแต่ละระดับแต่ละหน่วยปฏิบัติการในแต่ละพื้นที่จัดสรร การมีกล้อง CCTV ดิทรถพยาบาลทั้งภายในห้องโดยสารและภายนอกห้องโดยสารโดยสามารถถ่ายทอดมายังศูนย์และถ่ายทอดมายังสถานพยาบาล เพื่อให้แพทย์ที่เกี่ยวข้องสามารถที่จะเห็นผู้ป่วยและการปฏิบัติการนอกโรงพยาบาลได้เป็นปัจจุบันได้ การพัฒนาเชื่อมต่อกับแพทย์อำนวยการที่อยู่ในโรงพยาบาล รวมถึงแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาต่างๆได้ทราบถึงข้อมูลความเจ็บป่วยของผู้ป่วยฉุกเฉินขณะที่อยู่จุดเกิดเหตุหรือระหว่างนำส่ง โดยติดตั้งระบบการตรวจและส่งข้อมูลสุขภาพผ่านระบบการสื่อสารโทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อที่จะให้การดูแลสุขภาพทางคลินิกในระยะไกล (Telemedicine) เป็นการแก้ไขปัญหาความเจ็บป่วยฉุกเฉินที่สืบเนื่องจากเหตุระยะทางและเวลาในการเข้าถึงบริการทางการแพทย์ ณสถานพยาบาลอย่างทันที่ เพื่อให้เกิดการเชื่อมต่อกับระบบทางด่วน (Fast Track) ที่โรงพยาบาลได้จัดให้มีขึ้นแล้วไม่ว่าจะเป็นระบบทางด่วนสำหรับภาวะฉุกเฉินทางสมอง ภาวะฉุกเฉินทางหัวใจ ภาวะฉุกเฉินทางอายุรกรรม ภาวะฉุกเฉินทางสูติกรรม ภาวะฉุกเฉินทางทารกแรกเกิด เป็นต้น โดยที่โรงพยาบาลได้มีการจัดแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาต่างๆไว้บริการปรึกษาได้ 24 ชั่วโมง ระบบสื่อสารจึงมีการจัดช่องทางเพื่อให้เกิดการช่วยเหลือผู้ป่วยฉุกเฉินก่อนโรงพยาบาลไว้โดยระบบ Telemedicine โดยให้มีการเชื่อมกับระบบสื่อสารและสารสนเทศกับศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการ โครงสร้างในศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการการแพทย์ฉุกเฉินมีองค์ประกอบดังนี้ โดยบุคลากรประกอบด้วยผู้รับแจ้งเหตุ ผู้รายงานให้กับชุดปฏิบัติการ ผู้ประสานการช่วยเหลือผู้ป่วยฉุกเฉิน ผู้กำกับกับการปฏิบัติการและแพทย์อำนวยการ ซึ่งแพทย์อำนวยการอาจจะอยู่นอกศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการได้ ปัจจุบันอยู่ที่โรงพยาบาล เชื่อมระบบการประสานสื่อสารและสารสนเทศด้วยระบบ ITEMS ตัวอย่างศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัดอุบลราชธานี มีบุคลากรขึ้นเวรผลัดละ 8 ชั่วโมง 3 ผลัดต่อวัน จำนวน 12 คนต่อเวร มีพยาบาล 2 คนในแต่ละเวรตลอดเวลา โดยมีเจ้าหน้าที่รับแจ้งเหตุ (Call Taker) และเจ้าหน้าที่รายงาน (Dispatcher) อยู่ 6 จุดรับแจ้งเหตุโดยโทรศัพท์ผ่านสายด่วน 1669 เมื่อรับแจ้งและสั่งให้ชุดปฏิบัติการที่ใกล้และเหมาะสมกับผู้ป่วยฉุกเฉินไปช่วยผู้ป่วยที่จุดเกิดเหตุแล้ว ก็จะส่งต่อให้กับเจ้าหน้าที่ประสานงาน (Coordinator) ซึ่งมีอยู่ 2 จุดประสาน

กับชุดปฏิบัติการจนกว่าสามารถส่งผู้ป่วยถึงโรงพยาบาลสำเร็จโดยระบบสื่อสารด้วยวิทยุสื่อสารและโทรศัพท์ มีผู้กำกับการ (Supervisor) กำกับดูแลเจ้าหน้าที่ทั้งหมดในศูนย์รวมถึงประสานกับแพทย์ที่โรงพยาบาล ในการให้คำปรึกษาทางการแพทย์ (Medical Consultant) นอกจากนี้จะมีการพัฒนาระบบสื่อสารทางไกล (Telecommunication) แล้ว กรณีเป็นผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตก็จะประสานไปยังแพทย์อำนวยการ (Medical Director) ที่โรงพยาบาลโดยผ่านระบบสารสนเทศแพทย์ทางไกล (Telemedicine) ได้ โรงพยาบาลระดับสูง ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมีเครื่องที่ส่งคลื่นหัวใจ สัญญาณชีพ และ ค่าออกซิเจนในเลือดได้ ที่โรงพยาบาล สรรพสิทธิประสงค์มีการจัดเวรแพทย์อำนวยการ 24 ชั่วโมงและมีเวรแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆอยู่เวรพร้อม ให้การช่วยเหลือทางการแพทย์ผ่านระบบสารสนเทศแพทย์ทางไกลดังกล่าวสายด่วน 1669 นั้นจะใช้สำหรับกรณี ผู้ป่วยฉุกเฉินแจ้งเหตุเท่านั้น หากผู้รับแจ้งเหตุทราบว่าสายดังกล่าวไม่ได้ฉุกเฉินก็จะทำการสลับสายไปยังเจ้าหน้าที่ รับเรื่องที่ไม่ฉุกเฉินซึ่งมีอยู่ 1 จุดในศูนย์นี้และเป็นจุดที่ให้คำปรึกษาด้วยเพราะเป็นสายที่ต้องใช้เวลาในการพูดคุย ยังมีอีกหนึ่งจุดคือวิทยุสื่อสารที่เฝ้าฟังเหตุฉุกเฉินจากการสื่อสารผ่านวิทยุสื่อสารจากอาสาสมัครอื่นๆ ที่ไม่ใช่แจ้งเหตุ โดยโทรศัพท์ 1669 เพื่อดำเนินการช่วยเหลือฉุกเฉินได้อีกช่องทางหนึ่ง พัฒนาการของศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการ จังหวัดของอุบลราชธานี จึงเป็นอีกก้าวหนึ่งที่สำคัญในระบบการแพทย์ฉุกเฉินไทย

3.5 การติดต่อสื่อสารของหน่วยปฏิบัติการ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องจัดหาและติดตั้งระบบการติดต่อสื่อสาร เพื่อใช้ในการปฏิบัติการ ฉุกเฉิน ระหว่างศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัด ศูนย์ปฏิบัติการการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ผู้ปฏิบัติการฉุกเฉิน และประชาชนผู้แจ้งเหตุ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีระบบการสื่อสาร ตามมาตรฐานการแพทย์ฉุกเฉิน ดังนี้

1) โทรศัพท์สำนักงานและโทรศัพท์เคลื่อนที่

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรจัดหาหมายเลขโทรศัพท์สำนักงานและโทรศัพท์เคลื่อนที่ ที่เป็น หมายเลขที่สามารถใช้ติดต่อประสานงานระหว่างศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัด ได้ตลอด 24 ชั่วโมง

2) วิทยุสื่อสาร

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดหาวิทยุสื่อสาร การจัดตั้งสถานี การใช้ความถี่ที่ติดตั้ง ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และขออนุญาตการมีและใช้วิทยุสื่อสารจากสำนักงาน คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ทั้งที่ติดตั้งใน ศูนย์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน และผู้ปฏิบัติการฉุกเฉิน ให้เป็นไปตามมาตรฐาน การแพทย์ฉุกเฉิน และตามประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม แห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การอนุญาตและกำกับดูแลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้คลื่นความถี่ ลงวันที่ 15 มีนาคม 2554 ประกอบกับระเบียบกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ว่าด้วยการใช้เครื่องวิทยุคมนาคม แบบสังเคราะห์ความถี่ (Synthesizer) ของหน่วยงานในสังกัดกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2549 พร้อมทั้งให้บุคลากรได้รับการอบรมการมีและใช้วิทยุสื่อสารด้วย

3.6 การปฏิบัติงานของหน่วยปฏิบัติการ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะหน่วยปฏิบัติการควรดำเนินการและบริหารจัดการเพื่อให้บริการในระบบการแพทย์ฉุกเฉินแก่ประชาชนในท้องถิ่นหรือพื้นที่ ที่ได้รับมอบหมาย พร้อมปฏิบัติงานตลอด 24 ชั่วโมงอย่างทั่วถึง และทันต่อเหตุการณ์ ทั้งสถานการณ์ปกติและภัยพิบัติ โดยควรดำเนินการ ดังนี้

1) จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติงานพร้อมให้บริการตลอด 24 ชั่วโมง มีสถานที่ตั้ง บุคลากร รถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน วัสดุ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ เพื่อเป็นช่องทางในการสื่อสารทั้งทางโทรศัพท์ วิทยุ และเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

2) จัดบุคลากร ให้ปฏิบัติหน้าที่ในชุดปฏิบัติการฉุกเฉิน ตามมาตรฐานการแพทย์ฉุกเฉิน โดยมีการปฏิบัติงานตลอด 24 ชั่วโมง ซึ่งอาจจัดเป็นผลัด 8 ชั่วโมง หรือ 12 ชั่วโมง หรือตามความเหมาะสม แต่ต้องสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ตามมาตรฐานปฏิบัติการฉุกเฉิน

3) จัดทำรายงานการปฏิบัติงานของชุดปฏิบัติการฉุกเฉิน ในรูปแบบเอกสารโดยส่งรายงานการปฏิบัติการออกเหตุช่วยเหลือผู้เจ็บป่วยทุกสิ้นเดือนหรือตามที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกำหนด หรือผ่านระบบคอมพิวเตอร์ทางอินเทอร์เน็ต เพื่อเบิกค่าชดเชยปฏิบัติการฉุกเฉิน เมื่อสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดตรวจสอบความถูกต้องแล้ว จะมีการโอนงบประมาณค่าชดเชยปฏิบัติการฉุกเฉินเข้าบัญชีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องแจ้งหมายเลขบัญชีธนาคาร ไปยังสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหรือตามสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติกำหนด เพื่อรับเงินค่าชดเชยปฏิบัติการฉุกเฉินที่ได้รับถือเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และต้องตั้งประมาณการรายรับไว้ใน “หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด” ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 ประกอบกับหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0891.3/ว 2826 ลงวันที่ 17 กันยายน 2553 เรื่อง การดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท 0891.3/658 ลงวันที่ 25 มกราคม 2553 เรื่อง ตอบข้อหารือการดำเนินงานระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่

3.7 ขั้นตอนและวิธีการขึ้นทะเบียนชุดปฏิบัติการการแพทย์ฉุกเฉิน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องดำเนินการขึ้นทะเบียนชุดปฏิบัติการฉุกเฉินตามมาตรฐานการแพทย์ฉุกเฉิน เป็นไปตามประกาศสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การสนับสนุนการดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินท้องถิ่น พ.ศ. 2553 และพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2551 ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะได้รับค่าชดเชยปฏิบัติการฉุกเฉิน ตามที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติประกาศกำหนด โดยมีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

1) จัดทำหนังสือแสดงความประสงค์ขอขึ้นทะเบียนชุดปฏิบัติการการแพทย์ฉุกเฉินในระบบการแพทย์ฉุกเฉิน ไปยังสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหรือตามสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ กำหนด

2) ขอขึ้นทะเบียนผู้ปฏิบัติการฉุกเฉิน โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบุคลากรตามมาตรฐานการแพทย์ฉุกเฉิน ไม่น้อยกว่า 10 คนต่อชุดปฏิบัติการฉุกเฉิน ให้นำสำเนาปริญญาที่สำเร็จการศึกษาหรือใบประกาศนียบัตรที่ได้รับการอบรม และใบสอบผ่านประกาศนียบัตร (License) ตามวิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบตามที่ อนุกรรมการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ (อศป.) กำหนด และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง 1 คน/1 ชุด มายื่นประกอบการขอขึ้นทะเบียนผู้ปฏิบัติการฉุกเฉินในระบบการแพทย์ฉุกเฉิน

3) นำรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินพร้อมอุปกรณ์ เข้ารับการตรวจสอบเพื่อรับรองมาตรฐานและขึ้นทะเบียนรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหรือตามสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ กำหนด ในกรณีที่เป็นรถยนต์ของอาสาสมัคร (ไม่ใช่รถยนต์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ต้องมีหนังสือรับรองพาหนะของบุคคลธรรมดา ร่วมปฏิบัติการในระบบการแพทย์ฉุกเฉินจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ว่าเป็นรถที่ใช้ปฏิบัติการฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีเอกสารประกอบการ ดังนี้

- ◆ สำเนาภาพถ่ายคู่มือจดทะเบียนรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน จำนวน 1 ชุด
- ◆ รูปถ่ายรถปฏิบัติการฉุกเฉิน 4 ด้าน (ด้านหน้าและหลังให้เห็นทะเบียนรถชัดเจน) จำนวน 1 ชุด

ซึ่งสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด จะดำเนินการขอหนังสือรับรองและให้ความเห็นชอบในการขอขึ้นทะเบียนรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินและการขอใช้ไฟสัญญาณวับวาบและเสียงสัญญาณไซเรน เพื่อใช้เป็นเอกสารยื่นประกอบขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาบและเสียงสัญญาณไซเรน เมื่อดำเนินการตรวจรับรองมาตรฐานรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินแล้ว จะลงบันทึกข้อมูลผ่านโปรแกรมอิเล็กทรอนิกส์ของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ และสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ จะออกหนังสือรับรองและให้ความเห็นชอบในการขอขึ้นทะเบียนรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินและการขอใช้ไฟสัญญาณวับวาบและเสียงสัญญาณไซเรน เพื่อการปฏิบัติการในระบบการแพทย์ฉุกเฉินโดยเลขาธิการสถาบันการแพทย์แห่งชาติเป็นผู้ลงนามเห็นชอบและจัดส่งให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดต่อไป

3.8 การขอใช้ไฟสัญญาณวับวาบและเสียงสัญญาณไซเรน

การขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาบและเสียงสัญญาณไซเรน ต้องเป็นไปตาม พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณวับวาบเสียงสัญญาณไซเรนหรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นและเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน ฉบับที่ 3 ลงวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2553 และประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ ขออนุญาตใช้

ไฟสัญญาณวับวาบและเสียงสัญญาณ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ลงวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2553 ซึ่งรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินจะต้องใช้สัญญาณไฟวับวาบเป็น “แสงแดงและน้ำเงิน” (สีแดงอยู่ตรงด้านคนขับรถ) โดยมีเอกสารประกอบการขออนุญาตใช้สัญญาณไฟวับวาบและเสียงสัญญาณไซเรน เมื่อได้รับตรวจรับรองมาตรฐานรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินแล้ว ให้ยื่นต่อผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด หรือผู้บังคับการกองบังคับการตำรวจจราจร (ในเขตกรุงเทพมหานคร) พิจารณามีความเห็นเสนอผู้มีอำนาจอนุญาต โดยมีหลักฐาน ดังนี้

- ◆ หนังสือขออนุญาตใช้สัญญาณไฟวับวาบแสงแดงน้ำเงินและเสียงสัญญาณไซเรน จำนวน 1 ฉบับ
- ◆ หนังสือรับรองและให้ความเห็นชอบในการขอขึ้นทะเบียนรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินและการขอใช้ไฟสัญญาณวับวาบและเสียงสัญญาณไซเรน เพื่อการปฏิบัติการในระบบการแพทย์ฉุกเฉินจำนวน 1 ฉบับ

หน่วยปฏิบัติการฉุกเฉินที่จะได้รับการขึ้นทะเบียนชุดปฏิบัติการฉุกเฉิน ต้องมีบุคลากรตามมาตรฐานของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ มีรถปฏิบัติการฉุกเฉินและอุปกรณ์ตามมาตรฐานการแพทย์ฉุกเฉิน และได้รับอนุญาตให้ใช้ไฟสัญญาณวับวาบและเสียงสัญญาณไซเรน ชุดปฏิบัติการฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการขึ้นทะเบียน จะได้รับสติ๊กเกอร์รับรองมาตรฐาน ซึ่งจะมี QR Code ป้องกันการปลอมแปลงจากสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติและสติ๊กเกอร์ตราสัญลักษณ์ (ตราสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ) และได้รับการจัดแบ่งพื้นที่ในการให้บริการ (Zoning)

3.9 การติดตามและประเมินผล

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานการแพทย์ฉุกเฉิน เพื่อให้ทราบถึงความก้าวหน้าของการดำเนินงาน และการวัดผลการดำเนินงาน เพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ และนำผลที่ได้รับจากการติดตามและประเมินผล มาใช้ในการวางแผนและพัฒนาศักยภาพของบุคลากร เครื่องมือเครื่องใช้ และระบบการบริหารจัดการงานการแพทย์ฉุกเฉิน เพื่อให้การดำเนินงานในอนาคตมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มมากขึ้น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจดำเนินการ ดังนี้

1. แต่งตั้งบุคคล คณะบุคคล หรือหน่วยงาน ทำหน้าที่รับผิดชอบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานการแพทย์ฉุกเฉินโดยให้ผู้รับผิดชอบปฏิบัติหน้าที่ กำหนดตัวชี้วัดหรือมาตรฐานการดำเนินงาน กำหนดแผนการติดตามและประเมินผล กำหนดผู้รับผิดชอบดำเนินการติดตามและประเมินผล เปรียบเทียบผลการดำเนินงานกับตัวชี้วัดหรือเกณฑ์มาตรฐาน และปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการติดตามและประเมินผล
2. กำหนดกรอบหรือแนวทางในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานการแพทย์ฉุกเฉิน การกำหนดกรอบหรือแนวทางการติดตามและประเมินผลควรมีความครอบคลุมตามตัวชี้วัด และเกณฑ์มาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ เช่น

2.1 การประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการ ในด้านต่างๆ ได้แก่ พฤติกรรมการให้บริการของบุคลากร ศักยภาพของบุคลากร ประสิทธิภาพของเครื่องมือเครื่องใช้และสิ่งอำนวยความสะดวก ระยะเวลาในการให้บริการ เป็นต้น

2.2 การประเมินความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงานในด้านต่างๆ เช่น เครื่องมือเครื่องใช้ วัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก กระบวนการหรือขั้นตอนในการปฏิบัติงาน ระบบสนับสนุน เป็นต้น

2.3 การประเมินศักยภาพของบุคลากรโดยหน่วยงานภายใน เช่น ศักยภาพของบุคลากรในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามแผนงาน ขั้นตอนการทำงานและวิธีการปฏิบัติงาน พฤติกรรมการปฏิบัติงานหรือการให้บริการ เป็นต้น

2.4 การประเมินด้านอื่นๆ เช่น ปัญหาอุปสรรค ข้อขัดข้องหรือข้อขัดแย้งในการปฏิบัติงาน เป็นต้น

3. การกำหนดให้มีการรายงานผลการปฏิบัติงานเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพื่อใช้ในการติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงานและวัดผลการดำเนินงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลการปฏิบัติงาน ทั้งข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลปัญหาอุปสรรค ข้อขัดข้อง ตลอดจนข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า และการแก้ไขปัญหาในระยะยาว ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการรายงานเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อการศึกษาทบทวนต้นทุน ค่าใช้จ่ายและพิจารณาสนับสนุนสิ่งต่างๆ เพื่อช่วยลดปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นกับการปฏิบัติหน้าที่

4. การเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานกับเกณฑ์มาตรฐานและสรุปผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานการแพทย์ฉุกเฉิน นำเสนอให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรับทราบ และนำไปใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนและพัฒนางานการแพทย์ฉุกเฉินในอนาคต ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มมากขึ้น

3.10 การประชาสัมพันธ์และการให้ความรู้แก่ประชาชน

การประชาสัมพันธ์ นับว่ามีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อระบบการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรประชาสัมพันธ์และให้ความรู้แก่ประชาชนในพื้นที่ถึง การบริการการแพทย์ฉุกเฉินและสามารถเรียกใช้บริการได้เมื่อบาดเจ็บหรือป่วยฉุกเฉินได้ เนื้อหาของการประชาสัมพันธ์ที่สำคัญ คือ การบาดเจ็บจากอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วยฉุกเฉิน มีเรื่องอะไรบ้างที่สามารถเรียกใช้บริการได้ และการโทรแจ้งเหตุทางโทรศัพท์หมายเลข 1669 แจ้งอย่างไร เพื่อให้ประชาชนทุกคนสามารถเรียกใช้บริการการแพทย์ฉุกเฉินได้อย่างถูกต้องและทันท่วงที ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถประชาสัมพันธ์และให้ความรู้แก่ประชาชน ด้วยวิธีการต่างๆ เช่น แผ่นพับ สติกเกอร์ ป้ายริมทาง ป้ายประชาสัมพันธ์ หอกระจายข่าว วิทยุชุมชน การอบรม การประชุม เป็นต้น รวมทั้งการประชาสัมพันธ์และให้ความรู้ในเรื่องการแพทย์ฉุกเฉินด้วย นอกจากนี้ควรส่งเสริมให้มี **อาสาฉุกเฉินชุมชน (อฉช.)** ที่มีความรู้และทักษะในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น การช่วยฟื้นคืนชีพเบื้องต้น และการโทรแจ้งเหตุเมื่อเจ็บป่วยฉุกเฉิน ในทุกครัวเรือน เพื่อให้สามารถช่วยเหลือตนเองและครอบครัวเมื่อเกิดการเจ็บป่วยฉุกเฉิน และช่วยสนับสนุนงานด้านการแพทย์ฉุกเฉินให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.11 การสร้างภาคีเครือข่ายการดำเนินงานการแพทย์ฉุกเฉิน

จากการปฏิบัติงานการแพทย์ฉุกเฉิน ที่ผ่านมาในระยะเวลาหนึ่งเป็นที่ยอมรับกันว่า ลำพังหน่วยงานหรือองค์กรใดองค์กรหนึ่งไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชนหรือองค์กรอิสระ จะดำเนินการไปฝ่ายเดียวนั้นเป็นการยากที่จะประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย คือ การให้ประชาชนทุกพื้นที่ เข้าถึงบริการทางการแพทย์ โดยทั่วถึงและเท่าเทียม โดยได้รับบริการอย่างมีคุณภาพได้ตามมาตรฐานตามที่กำหนด การปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉินจึงต้องปฏิบัติงานแบบบูรณาการกับหน่วยงานหรือองค์กรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างหลากหลาย ดังนั้นจึงควรให้ความสำคัญในการสร้างภาคีเครือข่ายและการมีส่วนร่วม โดยจัดให้อยู่ในระดับต้นๆ เท่ากันกับการจัดตั้งชุดปฏิบัติการฉุกเฉิน จัดเตรียมผู้ปฏิบัติการฉุกเฉิน และการจัดหายานพาหนะ (รถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน) ตลอดจนระบบการสื่อสารและวัสดุครุภัณฑ์อื่นๆ ที่จำเป็น

การสร้างภาคีเครือข่ายในเบื้องต้น ควรพิจารณาถึงหน่วยงาน หรือองค์กร ตลอดจนภาคเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องและสามารถให้การสนับสนุนการดำเนินงานทั้งทางตรงและทางอ้อม ให้การดำเนินงานสำเร็จตามเป้าหมายของ “การแพทย์ฉุกเฉิน” ซึ่งขอจัดเป็นกลุ่มได้ดังนี้

1. ภาครัฐ ประกอบด้วย

1.1 ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้บริหารสูงสุดในจังหวัด เป็นผู้นำนโยบายของรัฐบาล และแผนพัฒนาชาติไปดำเนินการพัฒนาในเขตพื้นที่ เป็นผู้มีอำนาจและมีในการขอความร่วมมือจากหัวหน้าส่วนราชการและพ่อค้าประชาชน และที่สำคัญผู้ว่าราชการจังหวัดยังเป็นผู้มีอำนาจกำกับดูแลการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภท ในเขตจังหวัดตามกฎหมาย และได้รับมอบอำนาจจากกระทรวงมหาดไทย ในการยกเว้นการปฏิบัติหรือวินิจฉัยปัญหาในการปฏิบัติ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ระเบียบว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระเบียบว่าด้วยการจัดหาพัสดุ ระเบียบว่าด้วยการใช้และการจัดการรถยนต์ พ.ศ. 2548 หลักเกณฑ์การตั้งงบประมาณรายจ่าย และการใช้จ่ายงบประมาณ หมวดเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฯลฯ เป็นต้น

1.2 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ในฐานะที่เป็นตัวแทนกระทรวงสาธารณสุข และตัวแทนสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เป็นหน่วยงานควบคุมทางวิชาการและมาตรฐานการปฏิบัติงานการแพทย์ฉุกเฉิน เป็นหน่วยงานที่ถือระเบียบ กฎหมายด้านสาธารณสุขทุกประเภท ประสานงานกับสถานพยาบาลของรัฐและเอกชน เป็นต้นสังกัดของสำนักสาธารณสุขอำเภอ และ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลทุกตำบล หน่วยงานสาธารณสุขจังหวัดจึงทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาในการดำเนินการปฏิบัติงานท้องถิ่นที่ใกล้ชิดที่สุดและมีความจำเป็นต้องร่วมคิด ร่วมทำ ประสานงานการแพทย์ฉุกเฉินกับท้องถิ่นตลอดไป

1.3 ที่ทำการปกครองจังหวัด ช่วยประสานงานด้านการประชาสัมพันธ์และอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานของรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน (1669) โดยผ่านทางนายอำเภอ และกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

1.4 ท้องถิ่นจังหวัด เป็นที่ปรึกษาในด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.5 สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด มีระบบสื่อสาร บุคลากรและเครื่องอุปกรณ์ ในการช่วยเหลือ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในบางครั้ง “หน่วยกู้ภัย” ในสังกัดต้องออกปฏิบัติงานร่วมกับ “หน่วยกู้ชีพ (ชุดปฏิบัติการฉุกเฉิน)” จึงมีความจำเป็นในการทำบูรณาการร่วมกัน

1.6 สถานพยาบาลของรัฐ และสถานพยาบาลอื่นในกำกับของรัฐซึ่งตั้งอยู่ในเขตจังหวัด โดย สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจะเป็นหน่วยงานหลักในการประสานงานและทำความเข้าใจ กำหนดขั้นตอนในทาง ปฏิบัติกับสถานพยาบาลต่างๆ ตามความเหมาะสมองค์กรปกครองท้องถิ่นมีหน้าที่ดำเนินการและประสานงาน ต่อให้เกิดการปฏิบัติเป็นรูปธรรม

1.7 ขนส่งจังหวัด เป็นหน่วยงานที่กำหนดมาตรฐาน และตรวจสอบยานพาหนะ ตลอดจนการ จัดทะเบียนรถยนต์ที่นำมาใช้เป็น “รถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน”

1.8 ตำรวจภูธรจังหวัด เป็นหน่วยงานที่ตรวจสอบการขอติดตั้งสัญญาณวิบวาบและเสียงสัญญาณ ไซเรน ตามระเบียบกฎหมายและประสานงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร ในกรณีที่รถบริการการแพทย์ ฉุกเฉิน นำผู้ป่วยฉุกเฉินส่งโรงพยาบาลวิ่งผ่านเขตชุมชนที่การจราจรหนาแน่น

1.9 อื่นๆ ตามความจำเป็นและความเหมาะสม ของแต่ละจังหวัด

2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

2.1 องค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ มีพื้นที่รับผิดชอบ ทั้งเขตจังหวัด จึงควรเป็นหน่วยงานหลักในการประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ได้แก่ เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ให้เข้าร่วมเป็นภาคีเครือข่ายและบูรณาการปฏิบัติงานร่วมกันในการจัดตั้ง “ชุดปฏิบัติการการแพทย์ฉุกเฉิน” ขึ้นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภทในพื้นที่จังหวัด ให้มีหน่วยปฏิบัติการครอบคลุมในพื้นที่ตำบล โดยอาศัยแนวทางปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การพัฒนาบุคลากรองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นของคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือ Clinic center (หนังสือ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร.0106/ว.2934 ลงวันที่ 14 พฤษภาคม 2549) และแนวทางการจัดบริการ สาธารณะร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท.0810.4/ว.4524 ลงวันที่ 27 ธันวาคม 2549) ซึ่งกำหนดแนวทางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงรวมตัวกันจัดเป็นกลุ่ม zoning โดยสมัครใจ (อบจ.ทำร่วมกับเทศบาลหรือในเขต อบต.ได้ทุกแห่ง) โดยยึดหลักความร่วมมือเพื่อประสาน แนวทางการให้ความช่วยเหลือประชาชนหรือในการแก้ไขปัญหาให้แก่ประชาชนร่วมกันในภารกิจต่างๆ ที่สามารถ ดำเนินการร่วมกันได้ โดยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือในการสนธิเครื่อง ใช้ ตลอดจนข้อตกลงในเรื่องความรับผิดชอบเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่จะพึงมี โดยแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะไปจัดตั้งงบประมาณรายจ่ายตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง

2.2 เทศบาล

2.3 องค์การบริหารส่วนตำบล

2.4 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง เช่น เมืองพัทยา เป็นต้น

ทั้ง 4 องค์กรควรร่วมกันเป็นภาคีเครือข่าย เพื่อร่วมมือกันจัดตั้งชุดปฏิบัติการการแพทย์ฉุกเฉิน โดยให้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี เป็นมีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดกันร่วมเป็นภาคี เครือข่ายตาม zoning ซึ่งจะเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

3. ภาคเอกชน ได้แก่ สมาคม มูลนิธิการกุศล หรืออาสาสมัครที่เป็นเอกชน ซึ่งได้ปฏิบัติงานตาม รูปแบบอาสาสมัครมาก่อนแล้ว องค์การบริหารส่วนจังหวัดและสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ควรขอความร่วมมือ ในทางปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ โดยให้เข้ามาขึ้นทะเบียน เป็นชุดปฏิบัติการฉุกเฉิน นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดและสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ควรจะให้การ สนับสนุนและช่วยเหลือภาคเอกชนในการพัฒนาบุคลากร เครื่องมือ เครื่องใช้ และรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน และอื่นๆที่จำเป็นและเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการแพทย์ฉุกเฉิน เพื่อให้การจัดบริการของภาคเอกชนมีคุณภาพ และได้มาตรฐานตามประกาศหลักเกณฑ์ของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

3.12 การสื่อสารโทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศการแพทย์ระยะไกล (Telemedicine)

การสื่อสารโทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศการแพทย์ระยะไกล (Telemedicine) คือ การ ใช้การสื่อสารโทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อที่จะให้การดูแลสุขภาพทางคลินิกในระยะไกล เป็นการ แก้ไขปัญหาอุปสรรคที่สืบเนื่องจากเหตุระยะทางและเวลาในการเข้าถึงบริการทางการแพทย์อย่างทันที่รวมทั้งที่ รวมถึงพื้นที่ในชุมชนชนบทที่ห่างไกลที่มักจะไม่สามารถใช้บริการทางการแพทย์ได้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยังใช้ในการช่วยชีวิตคนในการดูแลรักษาที่สำคัญในสถานการณ์ฉุกเฉินรวมถึงภัยพิบัติ Telemedicine เป็น การสื่อสารโทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศ (Telecommunication and Information System Telemedicine หรือการสื่อสารโทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศการแพทย์ระยะไกล เป็นนวัตกรรมของ ศตวรรษที่ 20 เทคโนโลยีเหล่านี้ช่วยให้การสื่อสารระหว่างผู้ป่วยและบุคลากรทางการแพทย์ที่มีทั้งความสะดวก สบายและความถูกต้องน่าเชื่อถือ Telemedicine มีประโยชน์โดยเปิดโอกาสให้ผู้ป่วยที่อาศัยอยู่ในชุมชนเมือง และพื้นที่ห่างไกลสามารถรับการดูแลรักษาจากแพทย์หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีอยู่จำกัดและไกลออกไปโดยไม่ต้อง ให้แพทย์หรือผู้เชี่ยวชาญเดินทางไปถึงผู้ป่วย ปัจจุบันนี้การพัฒนาด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัย รวมถึงพัฒนาในการ ทำงานร่วมกับระบบสื่อสารมือถือสามารถช่วยให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการดูแลสุขภาพในตำแหน่งพื้นที่เดียวกับผู้ป่วย สามารถสื่อสารให้การรักษาผู้ป่วยได้ประหนึ่งว่าอยู่ในสถานที่เดียวกัน รวมถึงกรณีที่ต้องมีการติดตาม อาการผู้ป่วยอย่างต่อเนื่องกับผู้ป่วยหลายรายที่อยู่ต่างสถานที่กับแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ การตรวจสอบติดตามผู้ป่วย ระยะไกลผ่านเทคโนโลยีมือถือสามารถลดความจำเป็นหรือยืดระยะเวลาของผู้ป่วยที่จะมาพบแพทย์ในแผนก ผู้ป่วยนอกของโรงพยาบาล สามารถลดค่าใช้จ่ายการดูแลรักษาโดยรวมทางการแพทย์ Telemedicine ยัง สามารถอำนวยความสะดวกในการปรึกษาหารือปัญหาผู้ป่วยระหว่างแพทย์ผู้เชี่ยวชาญสาขาเดียวกันหรือ ต่างสาขาที่อาจจะไม่ได้อยู่ในสถานที่เดียวกัน หรือการควบคุมการปฏิบัติการรักษาต่อผู้ป่วยของแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ

เฉพาะสาขาที่อยู่ต่างสถานที่ต่อบุคลากรทางการแพทย์ที่เฝ้าดูแลรักษาผู้ป่วยอยู่ในขณะนี้ Telemonitoring ซอฟต์แวร์สามารถช่วยให้ผู้ป่วยติดต่อกับผู้ให้บริการดูแลสุขภาพได้อย่างต่อเนื่อง ผู้ให้บริการก็จะสามารถทำให้การตัดสินใจเกี่ยวกับการรักษาของผู้ป่วยได้ตลอดเวลา Telemedicine ยังสามารถลดการติดต่อจากผู้ป่วยที่ป่วยเป็นโรคติดต่อร้ายแรงได้ระหว่างบุคลากรทางการแพทย์ที่ไม่ต้องจำเป็นต้องสัมผัสผู้ป่วยโดยตรงหรือระหว่างผู้ป่วยด้วยกันเอง เป็นการขจัดช่องทางการแพร่โรคได้ นอกจากนี้ผู้ป่วยบางรายรู้สึกอึดอัดที่จะต้องเดินทางไปรักษาตัวในโรงพยาบาลด้วยตนเอง ซึ่งอาจจะไม่ทันการและอาจจะสะดกและมีประสิทธิภาพของการรักษาดีกว่าเมื่อมีการใช้วิธีการรักษาโดยระบบสื่อสารทางการแพทย์ระยะไกล ข้อเสียของ Telemedicine ก็คือไม่สามารถที่จะเริ่มการรักษาทันที ตัวอย่างเช่นผู้ป่วยที่ทุกข์ทรมานจากการติดเชื้อแบคทีเรียที่อาจจะได้รับการฉีดยาปฏิชีวนะในคลินิกและการปฏิบัติการใดๆที่จะต้องรีบกระทำก่อนในขณะนั้น อาจจะมีกรณีผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงเพิ่มขึ้นของข้อผิดพลาดเมื่อมีการให้บริการทางการแพทย์ระยะไกล รวมค่าใช้จ่ายของการสื่อสารโทรคมนาคมและการจัดการข้อมูลอุปกรณ์และการฝึกอบรมทางเทคนิคสำหรับบุคลากรทางการแพทย์ นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์ที่อาจลดลงระหว่างบุคลากรทางการแพทย์และผู้ป่วย บางกรณีอาจมีความยากลำบากในการประเมินอาการและลำบากในการรักษาผู้ป่วย ผ่านการสื่อสาร นอกจากนี้ระบบสื่อสาร Telemedicine อาจมีคุณภาพไม่ดี เช่นการบันทึก การส่ง เช่นภาพ หรือ รายงานความคืบหน้าของผู้ป่วย ในระยะแรกใช้กับระบบโทรศัพท์ต่อมาเป็นโทรศัพท์มือถือ และเชื่อมกับระบบฐานข้อมูลโดยส่งต่อข้อมูลได้ในหลายช่องทางได้แก่ระบบสัญญาณโทรศัพท์ (Cellular) ปัจจุบันยังเป็น 3G ระบบ Internet WiFi ระบบผ่านทางท่อใยแก้ว รวมถึงระบบผ่านดาวเทียม ซึ่งระบบผ่านดาวเทียมยังคงส่งสัญญาณใช้ Telemedicine ดีกว่าช่องทางอื่นในปัจจุบัน ยังมีอุปสรรคอื่นๆ อาจเกิดขึ้นได้จากการใช้ Telemedicine ในมิติทางกฎหมาย การชำระเงินคืนจากบริษัทประกันวิชาชีพ สำหรับในระบบการแพทย์ฉุกเฉินนั้น ได้มีการพัฒนา Telemedicine ฉุกเฉินโดยเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์กองทัพเรือสหรัฐได้รับการฝึกในการใช้งานของอุปกรณ์ Telemedicine ฉุกเฉินในชีวิตประจำวัน ดำเนินการโดย SAMU Regulator แพทย์ในประเทศฝรั่งเศส สเปน อิตาลี บราซิล กรณีฉุกเฉินทั้งทางบก ทางอากาศยานและการเดินเรือ นอกจากนี้ยังได้รับการจัดการโดยศูนย์ SAMU ในปารีส ลิสบอนและตุลูล นอกจากจะใช้ Telemedicine ในสถานที่ตั้งแล้ว ยังใช้กับรถพยาบาลโดยเชื่อมต่อกับสถานพยาบาลหรือศูนย์ที่ช่วยติดตามการดูแลรักษาผู้ป่วยฉุกเฉินก่อนโรงพยาบาลได้ ปัจจุบันนี้ใช้ Telemedicine กับระบบ GPS Tracking รู้เส้นทางต่างๆและตำแหน่งของรถพยาบาลในขณะปฏิบัติการ และติดกล้อง CCTV ในรถพยาบาลทั้งในห้องโดยสารและนอกตัวรถเพื่อช่วยให้แพทย์ผู้เชี่ยวชาญสามารถมองเห็นผู้ป่วยในขณะเป็นปัจจุบันได้ สะดวกต่อการดูแลรักษาผู้ป่วยทางไกล การใช้ Telemedicine ในระบบการแพทย์ฉุกเฉินที่ช่วยคือติดตามค่าของความดันโลหิตและอัตราการเต้นของหัวใจ น้ำหนัก น้ำตาลในเลือดและฮีโมโกลบิล สัญญาณชีพ รวมถึงค่าความเข้มข้นของแก๊ซออกซิเจนในกระแสเลือด Telemedicine ได้ใช้ในระบบการคัดแยกผู้ป่วยเจ็บป่วยฉุกเฉินและการบาดเจ็บ (Triage) ผู้เชี่ยวชาญการบาดเจ็บใช้ Telemedicine สามารถโต้ตอบกับบุคลากรในที่เกิดเหตุของอุบัติเหตุหรือภัยพิบัติสถานการณ์ที่ผ่านทางอินเทอร์เน็ตโดยใช้โทรศัพท์มือถือเพื่อตรวจสอบความรุนแรงของการบาดเจ็บ พวกเขาสามารถให้การประเมินผล

ทางคลินิกและการตรวจสอบว่าผู้ได้รับบาดเจ็บต้องได้รับการอพยพที่จำเป็นสำหรับการดูแล ผู้เชี่ยวชาญการบาดเจ็บระยะไกลสามารถให้บริการที่มีคุณภาพเดียวกันของการประเมินและวางแผนการดูแลรักษาทางคลินิกในฐานะผู้เชี่ยวชาญการบาดเจ็บทางร่างกายอยู่กับผู้ป่วย

บทที่ 4

การบริหารงบประมาณการแพทย์ฉุกเฉินของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4.1 อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 (19) กำหนดให้เทศบาลเมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง เรื่อง การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล และมาตรา 17 (19) กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ในการจัดให้มีโรงพยาบาลจังหวัด การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถดำเนินการได้ประกอบพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2551 มาตรา 33 วรรค 2 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้ดำเนินงานและบริหารจัดการการแพทย์ฉุกเฉินระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่

4.2 การตั้งงบประมาณ

1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีการดำเนินการแพทย์ฉุกเฉิน ให้ตั้งงบประมาณการรายรับค่าชดเชยปฏิบัติการฉุกเฉินไว้ในหมวดรายได้เบ็ดเตล็ด โดยอาจใช้ฐานใกล้เคียงปีงบประมาณที่ผ่านมา

2) นำแผนงาน/โครงการการแพทย์ฉุกเฉินในแผนพัฒนาสามปี ไปตั้งจ่ายไว้ในเทศบัญญัติ/ข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541 และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543

3) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตั้งงบประมาณดำเนินการแพทย์ฉุกเฉินในงบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามหมวดรายจ่ายของรูปแบบงบประมาณที่มีในเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรืออาจตั้งงบประมาณเป็นเงินอุดหนุน โดยถือปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.2/ว 74 ลงวันที่ 8 มกราคม 2553 เรื่อง การตั้งงบประมาณรายจ่ายและการใช้งบประมาณหมวดเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประกาศคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลในการให้บริการสาธารณะ ลงวันที่ 23 พฤศจิกายน 2552

4) กรณีที่ไม่ได้ตั้งงบประมาณการแพทย์ฉุกเฉินในเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พิจารณาโอนงบประมาณที่เหลือจ่ายหรือไม่มีความจำเป็นต้องจ่าย ไปตั้งจ่ายเพื่อภารกิจทางการแพทย์ฉุกเฉินได้ โดยถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541 และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543

4.3 การรับเงินชดเชยปฏิบัติการฉุกเฉิน

เงินค่าชดเชยปฏิบัติการฉุกเฉิน ที่ได้รับจากสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ถือเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในหมวดรายได้เบ็ดเตล็ด ให้นำส่งเป็นเงินรายได้และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ชำระเงินหรือผู้โอนเงินไว้เป็นหลักฐานทุกครั้ง ตามข้อ 7 และข้อ 9 แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2547 และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548 และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541 และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 ประกอบหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท 0891.3/ว 658 ลงวันที่ 25 มกราคม 2553 เรื่อง ตอบข้อหารือการดำเนินงานระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่แจ้งตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0891.3/ว 2826 ลงวันที่ 17 กันยายน 2553 เรื่อง การดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4.4 การเบิกจ่ายงบประมาณค่าตอบแทนบุคลากร

1) การจ่ายค่าตอบแทนบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผู้ปฏิบัติการฉุกเฉิน ที่เป็นบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง เป็นต้น (ผู้ปฏิบัติการฉุกเฉิน ต้องสำเร็จการศึกษาหรือผ่านการอบรมตามหลักสูตร และสอบผ่านได้รับประกาศนียบัตร ตามที่กรมการแพทย์ฉุกเฉินหรือสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ประกาศกำหนด) โดยปฏิบัติงานการแพทย์ฉุกเฉินเป็นงานประจำหรืองานหลัก สามารถเบิกจ่ายเป็นค่าตอบแทน การปฏิบัติงานนอกเวลา ควรจัดทำคำสั่งแต่งตั้งการปฏิบัติหน้าที่ โดยสามารถเบิกจ่าย ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ โดยถือปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.4/ว 1562 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2550 เรื่อง การเบิกจ่ายค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งลักษณะงานส่วนใหญ่ทำในสำนักงานหรือลักษณะงานส่วนใหญ่ทำนอกสำนักงาน โดยวันธรรมดาชั่วโมงละ 50 บาท ไม่เกิน 4 ชั่วโมง และวันหยุดราชการหรือวันหยุดนักขัตฤกษ์ ชั่วโมงละ 60 บาท แต่ไม่เกิน 7 ชั่วโมง

สำหรับบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง แต่ไม่ได้ปฏิบัติงานการแพทย์ฉุกเฉินเป็นงานประจำหรืองานหลัก มีคำสั่งให้ปฏิบัติงานการแพทย์ฉุกเฉิน ไม่สามารถเบิกจ่ายเป็นค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการได้ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทยที่ มท 0808.4/ว 1562 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2550 เนื่องจากไม่ใช่ลักษณะงานส่วนใหญ่ แต่ให้เบิกจ่ายเป็นค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางไปราชการ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. 2555 สำหรับการตั้งงบประมาณให้ตั้งจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายไว้ในโครงการ

2) การจ่ายค่าตอบแทนบุคคลภายนอก

สำหรับบุคคลภายนอกที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีคำสั่งให้มาช่วยเหลือปฏิบัติราชการงานการแพทย์ฉุกเฉิน ให้เบิกจ่ายเป็น ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางไปราชการ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. 2555 สำหรับการตั้งงบประมาณให้ตั้งจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายไว้ในโครงการ

3) การจ้างเหมาบริการ

ผู้ปฏิบัติการฉุกเฉิน ที่ไม่ใช่บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (บุคลากรภายนอก) ได้แก่ อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ที่เป็นอาสาสมัครกู้ชีพกู้ภัย อาสาสมัครกู้ชีพ หรือบุคคลทั่วไป (ต้องสำเร็จการศึกษาหรือผ่านการอบรมตามหลักสูตรและสอบผ่านได้รับประกาศนียบัตร ตามที่กรมการแพทย์ฉุกเฉินหรือสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ประกาศกำหนด) เป็นต้น ใช้วิธีจ้างเหมาบริการให้ปฏิบัติงานเป็นรายเดือน/รายวัน/รายชั่วโมง โดยทำสัญญาจ้างระบุขอบเขตหน้าที่การทำงานให้ชัดเจน มีการส่งมอบงานและการตรวจรับงานโดยถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2535 และแก้ไขเพิ่มเติมถึง(ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2553 สำหรับจำนวนเงินค่าจ้างเหมาบริการให้พิจารณาตามความเหมาะสม จากระดับความรู้ความสามารถของผู้ปฏิบัติการด้านการแพทย์ฉุกเฉิน และพิจารณาตามสถานะทางการคลังของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหนังสือกระทรวงมหาดไทยที่ มท 0313.4/ว 1452 ลงวันที่ 27 พฤษภาคม 2541 เรื่อง การเบิกจ่ายค่าจ้างเหมาบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำหรับการตั้งงบประมาณให้ตั้งจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายไว้ในโครงการ

4.5 การอบรมบุคลากรและพัฒนาศักยภาพ

1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการจัดอบรมเอง

ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพและการอบรมบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2549 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องตั้งงบประมาณไว้ในโครงการฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการฉุกเฉินตามหลักสูตรของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉิน หรืออื่นๆ เพื่อฟื้นฟูและเพิ่มศักยภาพให้ผู้ปฏิบัติการฉุกเฉิน

2) หน่วยงานอื่นเป็นผู้ดำเนินการจัดอบรม

บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หากได้รับคำสั่งให้ไปราชการเพื่อเข้ารับการอบรมที่หน่วยงานอื่นเป็นผู้ดำเนินการจัดฝึกอบรม สามารถเบิกค่าใช้จ่ายตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2549 เป็นค่าลงทะเบียน สำหรับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเช่นค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าพาหนะในการเดินทางให้เบิกจ่ายตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นพ.ศ. 2555

สำหรับบุคคลภายนอก หากได้รับคำสั่งให้ไปราชการเพื่อเข้ารับการฝึกอบรมที่หน่วยงานอื่นเป็นผู้ดำเนินการจัดอบรม สามารถเบิกค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าที่พัก และค่าพาหนะในการเดินทางไปราชการ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. 2555 แต่ไม่สามารถเบิกค่าลงทะเบียนได้ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2549

3) กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนให้หน่วยงานอื่นเป็นผู้ดำเนินการจัดอบรม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ได้รับการร้องขอขบประมาณเพื่อดำเนินการจัดอบรมด้านการแพทย์ฉุกเฉิน ให้ถือปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.2/ว 74 ลงวันที่ 8 มกราคม 2553 เรื่อง การตั้งงบประมาณรายจ่ายและการใช้งบประมาณหมวดเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ในการให้บริการสาธารณสุข ลงวันที่ 23 พฤศจิกายน 2552

4.6 การจัดหารถยนต์สำหรับเป็นรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน

1) กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซื้อรถยนต์

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดหาโดยการซื้อรถยนต์ให้ถือตามบัญชีราคามาตรฐานครุภัณฑ์สำนักงานงบประมาณและถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2535 และแก้ไขเพิ่มเติมถึง(ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2553 และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการใช้และรักษารถยนต์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548

2) กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเช่ารถยนต์

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดหาโดยการเช่ารถยนต์ให้ถือปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงการคลัง ส่วนที่ 4 กค 0406.4/ ว64 เรื่อง อัตราค่าเช่ารถยนต์มาใช้ในราชการ ลงวันที่ 4 กรกฎาคม 2555 และถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพ.ศ. 2535 และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2553 และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541 และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 ข้อ 38 โดยขออนุมัติยกเว้นการปฏิบัติตามระเบียบต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

3) กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดัดแปลงรถยนต์

กรณีการดัดแปลงพัสดุประเภทครุภัณฑ์ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2535 และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2553 อ้างอิงตามหนังสือ กระทรวงมหาดไทย ด่วนมากที่ มท 0804/ว 2269 ลงวันที่ 4 กรกฎาคม 2546 และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการใช้และรักษารถยนต์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548

4) กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจ้างเหมาบริการการแพทย์ฉุกเฉิน

กรณีการจ้างเหมาบริการรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2535 และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2553

4.7 ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น ค่าบำรุงรักษา

ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น ค่าซ่อมแซมครุภัณฑ์ เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541 และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2535 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2553 และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2547 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548

4.8 ค่าประกันภัยรถยนต์

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการประกันภัยรถยนต์ (รถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน) โดยเป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการใช้และรักษารถยนต์การใช้รถยนต์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และหนังสือกระทรวงกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.2/ว 2633 ลงวันที่ 14 สิงหาคม 2552 เรื่อง ชักซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการประกันภัยรถราชการ โดยไม่ต้องปฏิบัติตามระเบียบพัสดุฯ

4.9 เครื่องแต่งกายชุดปฏิบัติงาน

เครื่องแต่งกายชุดปฏิบัติงานของบุคลากรหรือเครื่องแบบ ควรเป็นไปตามมาตรฐานการแพทย์ฉุกเฉิน (หนังสือมาตรฐานและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับระบบการแพทย์ฉุกเฉิน หรือหนังสือสั่งการดำเนินงานการแพทย์ฉุกเฉิน ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) กรณีเทศบาล ให้ถือปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทยที่ มท 0307/ว 384 ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2536 การเบิกจ่ายค่าวัสดุเครื่องแต่งกาย ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย

วิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541 และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2547 และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548 กรณีองค์การบริหารส่วนตำบล ให้ขอยกเว้นการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การจัดการเครื่องแต่งกายต่อผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับการตั้งงบประมาณให้ตั้งจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายไว้ในโครงการ

บรรณานุกรม

- สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ. พระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2551. สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ, นนทบุรี: 2551
- สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ. แผนหลักการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2556–2559). สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ, นนทบุรี: 2555
- พิเชษฐ์ หนองช้าง และทรงศักดิ์ ภูมิสายตร (บรรณาธิการ). การดำเนินงานระบบการแพทย์ฉุกเฉินในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. นวัตกรรมดาการพิมพ์, กรุงเทพมหานคร: 2554
- พิเชษฐ์ หนองช้าง สุรศักดิ์ แป้นงาม และจำเริญยุทธนา ตาบ้านตุ๋ (บรรณาธิการ). หลักวิธีการปฏิบัติงานและการบริหารจัดการงบประมาณการแพทย์ฉุกเฉินในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. ส พิจิตรการพิมพ์, กรุงเทพมหานคร: 2554

ภาคผนวก

พระราชบัญญัติ

การแพทย์ฉุกเฉิน

พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๖๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉิน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“การแพทย์ฉุกเฉิน” หมายความว่า การปฏิบัติการฉุกเฉิน การศึกษา การฝึกอบรม การค้นคว้า และการวิจัยเกี่ยวกับการประเมิน การจัดการ การบำบัดรักษาผู้ป่วยฉุกเฉิน และการป้องกันการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นฉุกเฉิน

“ผู้ป่วยฉุกเฉิน” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับบาดเจ็บหรือมีอาการป่วยกะทันหัน ซึ่งเป็นอันตรายต่อการดำรงชีวิตหรือการทำงานของอวัยวะสำคัญ จำเป็นต้องได้รับการประเมิน การจัดการ และการบำบัดรักษาอย่างทันที่เพื่อป้องกันการเสียชีวิตหรือการรุนแรงขึ้นของการบาดเจ็บหรืออาการป่วยนั้น

“สถานพยาบาล” หมายความว่า สถานพยาบาลของรัฐ สถานพยาบาลสภาวิชาชีพ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และสถานพยาบาลอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“สถานพยาบาลของรัฐ” ให้หมายความรวมถึงสถานพยาบาลในกำกับของรัฐด้วย

“ปฏิบัติการฉุกเฉิน” หมายความว่า การปฏิบัติการด้านการแพทย์ฉุกเฉินนับแต่การรับรู้ถึงภาวะการเจ็บป่วยฉุกเฉินจนถึงการดำเนินการให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการบำบัด รักษาให้พ้นภาวะฉุกเฉิน ซึ่งรวมถึงการประเมิน การจัดการ การประสานงาน การควบคุม ดูแล การติดต่อสื่อสาร การลำเลียงหรือขนส่ง การตรวจวินิจฉัย และการบำบัดรักษาพยาบาลผู้ป่วยฉุกเฉินทั้งนอกสถานพยาบาลและในสถานพยาบาล

“หน่วยปฏิบัติการ” หมายความว่า หน่วยงานหรือองค์กรที่ปฏิบัติการฉุกเฉิน

“ผู้ปฏิบัติการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินตามที่คณะกรรมการแพทย์ฉุกเฉินกำหนด

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนการแพทย์ฉุกเฉิน

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน” เรียกโดยย่อว่า “กพฉ.” ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่งจำนวนสี่คน ได้แก่ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม และเลขาธิการสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

(๓) กรรมการผู้แทนแพทยสภาจำนวนสองคน โดยอย่างน้อยต้องเป็นแพทย์ผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาเวชศาสตร์ฉุกเฉินจำนวนหนึ่งคน

(๔) กรรมการผู้แทนสภาการพยาบาลจำนวนหนึ่งคน

(๕) กรรมการผู้แทนสถานพยาบาลซึ่งเลือกกันเองจำนวนสองคน โดยเป็นผู้แทนจากสถานพยาบาลของรัฐและเอกชนประเภทละหนึ่งคน

(๖) กรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเลือกกันเองจำนวนสองคน

(๗) กรรมการผู้แทนองค์กรภาคเอกชนที่ไม่แสวงหากำไรและมีบทบาทด้านบริการการแพทย์ฉุกเฉินก่อนถึงสถานพยาบาลที่เป็นนิติบุคคลซึ่งเลือกกันเองจำนวนสองคน

(๘) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านการเงินและบัญชี ด้านกฎหมาย ด้านการแพทย์ฉุกเฉิน และด้านอื่นที่เป็นประโยชน์ จำนวนไม่เกินสี่คน

ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการแต่งตั้งพนักงานไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๖ การเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๕ (๕) (๖) (๗) และ (๘) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๗ กรรมการตามมาตรา ๕ (๕) (๖) (๗) และ (๘) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) อายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์และไม่เกินเจ็ดสิบปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เคยถูกลงโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๘ กรรมการตามมาตรา ๕ (๕) (๖) (๗) และ (๘) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับเลือกหรือแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินกว่าสองวาระติดต่อกันไม่ได้

เมื่อครบกำหนดวาระตามวรรคหนึ่ง หากยังมีได้มีการเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๕ (๕) (๖) (๗) และ (๘) ขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับเลือกหรือได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

เมื่อกรรมการจะพ้นตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการประเภทเดียวกันแทนก่อนวันครบวาระไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการประเภทเดียวกันแทนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการว่างลง และให้ผู้ที่ได้รับเลือกหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ในกรณีที่วาระของกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้ กพค. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๕ (๕) (๖) (๗) และ (๘) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) กพล. ไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

มาตรา ๑๐ การประชุม กพล. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม กพล. ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ในการปฏิบัติหน้าที่ ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องที่ กพล. พิจารณา ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้นั้นแจ้งให้ที่ประชุมทราบ และให้ที่ประชุมพิจารณาว่ากรรมการผู้นั้นสมควรจะอยู่ในที่ประชุมหรือมีมติในการประชุมเรื่องนั้นได้หรือไม่ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ กพล. กำหนด

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ กพล. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดมาตรฐานและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับระบบการแพทย์ฉุกเฉิน
- (๒) เสนอแนะหรือให้คำปรึกษาต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายด้านการแพทย์ฉุกเฉิน
- (๓) เสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคอันเกิดจากการดำเนินงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา

(๔) กำหนดนโยบายการบริหารงาน ให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานและอนุมัติแผนการเงินของสถาบัน

(๕) ควบคุมดูแลการดำเนินงานและการบริหารงานทั่วไป การจัดตั้งและยกเลิกสำนักงานสาขา ตลอดจนออกข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน การติดตามประเมินผลและการดำเนินการอื่นของสถาบัน

(๖) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรม ผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม เว้นแต่การดังกล่าวจะมีกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพด้านการแพทย์และการสาธารณสุขเป็นการเฉพาะ ก็ให้เป็นไปตามกฎหมายนั้น

(๓) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการให้เข็มเชิดชูเกียรติเพื่อมอบให้แก่บุคคลผู้สนับสนุนกิจการด้านการแพทย์ฉุกเฉิน

(๔) ดำเนินการให้มีระบบสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อประโยชน์ในการประสานงานและการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉิน

(๕) ดำเนินการให้มีการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการฉุกเฉิน

(๖) ออกระเบียบเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน และการรักษาเงินกองทุน รวมทั้งการจัดการผลประโยชน์ตามมาตรา ๓๖

(๗) ให้ความเห็นชอบการกำหนดค่าบริการทางการแพทย์ฉุกเฉินและการดำเนินกิจการของสถาบัน

(๘) สรรหา แต่งตั้ง ประเมินผลการปฏิบัติงานและถอดถอนเลขาธิการ

(๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นหรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๒ กพล. มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือที่ปรึกษาเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่ กพล. มอบหมาย

ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับกับการประชุมคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ประธานอนุกรรมการ หรืออนุกรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๒

สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

มาตรา ๑๔ ให้จัดตั้งสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติขึ้นเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือกฎหมายอื่น เรียกโดยย่อว่า “สพฉ.”

ให้สถาบันมีฐานะเป็นนิติบุคคลและอยู่ในกำกับของรัฐมนตรี

กิจการของสถาบันไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน แต่พนักงานและลูกจ้างของสถาบันต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายดังกล่าว

มาตรา ๑๕ ให้สถาบันมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดทำแผนหลักเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินเสนอต่อ กพฉ.
- (๒) จัดทำมาตรฐานและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับระบบการแพทย์ฉุกเฉินเสนอต่อ กพฉ. รวมทั้งกำหนดเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติการฉุกเฉินตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่ กพฉ. กำหนด
- (๓) จัดให้มีระบบปฏิบัติการฉุกเฉิน รวมถึงการบริหารจัดการและการพัฒนาระบบสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการฉุกเฉิน
- (๔) ศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนา รวมทั้งเผยแพร่ความรู้ทางการแพทย์ฉุกเฉิน
- (๕) จัดให้มีการศึกษาและฝึกอบรมการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน
- (๖) ประสานงาน ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติการฉุกเฉิน
- (๗) เป็นศูนย์กลางประสานกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน
- (๘) เรียกเก็บค่าบริการทางการแพทย์ฉุกเฉินและการดำเนินกิจการของสถาบัน
- (๙) รับผิดชอบงานธุรการของ กพฉ. หรือปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่น หรือที่ กพฉ. มอบหมาย

มาตรา ๑๖ รายได้ของสถาบัน ประกอบด้วย

- (๑) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสม
- (๒) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้
- (๓) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ตกเป็นของสถาบัน
- (๔) รายได้จากค่าบริการทางการแพทย์ฉุกเฉินและการดำเนินกิจการของสถาบัน
- (๕) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)

เงินและทรัพย์สินของสถาบันไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้ของแผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๗ ทรัพย์สินของสถาบันไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี บุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับสถาบันในเรื่องทรัพย์สินของสถาบันมิได้

บรรดาทรัพย์สินที่สถาบันได้มาโดยมีผู้บริจาคให้ หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของสถาบัน ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสถาบัน เว้นแต่บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สถาบันได้มาโดยใช้เงินรายได้ตามมาตรา ๑๖ (๑) ให้ตกเป็นราชพัสดุ แต่สถาบันมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์

ให้สถาบันมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของสถาบัน

มาตรา ๑๘ การเก็บรักษาและการใช้จ่ายเงินของสถาบันให้เป็นไปตามระเบียบที่ กพฉ. กำหนด และต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงิน การบัญชีและการพัสดุของสถาบัน ตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบให้ กพฉ. ทราบอย่างน้อยปีละครั้ง

ให้สถาบันจัดทำงบการเงินซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยงบดุลและบัญชีทำการส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของทุกปี

ในทุกรอบปีให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกตามที่ กพฉ. แต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีและประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของสถาบัน โดยให้แสดงความคิดเห็นเป็นข้อวิเคราะห์ว่าการใช้จ่ายดังกล่าว เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประหยัด และได้ผลตามเป้าหมายเพียงใด แล้วทำรายงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อ กพฉ.

ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของทุกปี ให้สถาบันทำรายงานประจำปีเสนอต่อ กพฉ. และรัฐมนตรีเพื่อทราบ โดยแสดงงบการเงินและบัญชีทำการที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้ว พร้อมทั้งรายงานของผู้สอบบัญชี รวมทั้งแสดงผลงานของสถาบันในปีที่ผ่านมาด้วย

มาตรา ๑๙ ให้สถาบันมีเลขาธิการคนหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบการบริหารงานของสถาบันขึ้นตรงต่อ กพฉ. มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งงานของสถาบัน และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างให้ กพฉ. เป็นผู้คัดเลือกเพื่อแต่งตั้งและถอดถอนเลขาธิการ

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกเลขาธิการ ให้เป็นไปตามที่ กพฉ. ประกาศกำหนด

มาตรา ๒๐ เลขานุการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) อายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์
- (๓) สามารถทำงานให้แก่สถาบันได้เต็มเวลา
- (๔) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือน
- (๕) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยล้มละลายโดยทุจริต
- (๖) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ
- (๗) ไม่เป็นผู้ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือเคยต้องคำพิพากษาให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๘) ไม่เป็นผู้บริหารหรือพนักงานของรัฐวิสาหกิจ
- (๙) ไม่เป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้าง ซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ
- (๑๐) ไม่เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น
- (๑๑) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือบริษัทมหาชนจำกัด เพราะทุจริตต่อหน้าที่

(๑๒) มีคุณสมบัติหรือไม่มีลักษณะต้องห้ามอย่างอื่นตามที่ กพฉ. กำหนด

มาตรา ๒๑ ให้เลขานุการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

เมื่อตำแหน่งเลขานุการว่างลงและยังไม่มีแต่งตั้งเลขานุการคนใหม่ ให้ กพฉ. แต่งตั้งกรรมการหรือพนักงานของสถาบันคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่เลขานุการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองเลขานุการที่ กพฉ. กำหนดเป็นผู้รักษาการแทน แต่ถ้าไม่มีรองเลขานุการหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ กพฉ. แต่งตั้งพนักงานของสถาบันคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน

มาตรา ๒๒ เลขานุการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก

- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๐
- (๔) กพล. ถอดถอนจากตำแหน่ง เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ
- มติของ กพล. ให้เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการที่มีอยู่โดยไม่นับรวมเลขาธิการ
- มาตรา ๒๓ เงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนของเลขาธิการ ให้เป็นไปตามที่ กพล. กำหนด ตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
- มาตรา ๒๔ เลขาธิการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้
- (๑) บริหารกิจการของสถาบันให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ มติ หรือนโยบายของ กพล.
- (๒) จัดทำแผนการดำเนินงานและแผนการเงินของสถาบันเสนอ กพล. เพื่ออนุมัติ
- (๓) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน การงบประมาณและการบริหารด้านอื่นของสถาบัน ตามข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศที่ กพล. กำหนด
- (๔) วางระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานของสถาบันเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ มติ หรือนโยบายของ กพล.
- (๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ กพล. มอบหมาย
- มาตรา ๒๕ ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนของสถาบันในกิจการของสถาบันที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก แต่เลขาธิการจะมอบหมายให้บุคคลใดปฏิบัติงานในเรื่องใดแทนตามระเบียบที่ กพล. กำหนดก็ได้
- นิติกรรมที่กระทำโดยฝ่าฝืนมติหรือระเบียบที่ กพล. กำหนดย่อมไม่ผูกพันสถาบัน เว้นแต่ กพล. จะให้สัตยาบัน
- มาตรา ๒๖ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของสถาบัน รัฐมนตรีอาจขอให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งได้แก่ ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐมาปฏิบัติงานเป็นพนักงานหรือลูกจ้างในสถาบันเป็นการชั่วคราวได้ ทั้งนี้ เมื่อได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างของผู้นั้น แล้วแต่กรณี

เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดได้รับอนุมัติให้มาปฏิบัติงานเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสถาบันตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการได้รับอนุญาตให้ออกจากราชการหรือออกจากงานไปปฏิบัติงานใด ๆ และให้นับเวลาระหว่างที่มาปฏิบัติงานในสถาบันสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นทำนองเดียวกันเสมือนอยู่ปฏิบัติราชการหรือปฏิบัติงานเต็มเวลาดังกล่าว แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๒๖ ขอกลับเข้ารับราชการหรือปฏิบัติงานในสังกัดเดิม ภายในกำหนดเวลาที่อนุมัติ ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนตามข้อตกลงที่ทำไว้ในการอนุมัติตามมาตรา ๒๖

หมวด ๓

การปฏิบัติการฉุกเฉิน

มาตรา ๒๘ เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้ป่วยฉุกเฉิน ให้หน่วยปฏิบัติการสถานพยาบาล และผู้ปฏิบัติการ ดำเนินการปฏิบัติการฉุกเฉิน ตามหลักการดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบคัดแยกระดับความฉุกเฉินและจัดให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการปฏิบัติการฉุกเฉินตามลำดับความเร่งด่วนทางการแพทย์ฉุกเฉิน

(๒) ผู้ป่วยฉุกเฉินต้องได้รับการปฏิบัติการฉุกเฉินจนเต็มขีดความสามารถของหน่วยปฏิบัติการหรือสถานพยาบาลนั้นก่อนการส่งต่อ เว้นแต่มีแพทย์ให้การรับรองว่าการส่งต่อผู้ป่วยฉุกเฉินจะเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันการเสียชีวิตหรือการรุนแรงขึ้นของการเจ็บป่วยของผู้ป่วยฉุกเฉินนั้น

(๓) การปฏิบัติการฉุกเฉินต่อผู้ป่วยฉุกเฉินต้องเป็นไปตามความจำเป็นและข้อบ่งชี้ทางการแพทย์ฉุกเฉิน โดยมีให้น้ำสิทธิการประกัน การขึ้นทะเบียนสถานพยาบาล หรือความสามารถในการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของผู้ป่วยฉุกเฉินหรือเงื่อนไขใด ๆ มาเป็นเหตุปฏิเสธผู้ป่วยฉุกเฉินให้ไม่ได้รับการปฏิบัติการฉุกเฉินอย่างทันที

หน่วยปฏิบัติการหรือสถานพยาบาลต้องควบคุมและดูแลผู้ปฏิบัติการให้ดำเนินการปฏิบัติการฉุกเฉินเป็นไปตามหลักการตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๒๙ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการฉุกเฉินให้เป็นไปตามหลักการตามมาตรา ๒๘ กพล. มีอำนาจประกาศกำหนดในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) ประเภท ระดับ อำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ หรือข้อจำกัดของผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ และสถานพยาบาล

(๒) หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ และสถานพยาบาล

(๓) มาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉิน

(๔) หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการประสานงานและการรายงานของหน่วยปฏิบัติการและสถานพยาบาลในการปฏิบัติการฉุกเฉิน รวมทั้งความพร้อมเกี่ยวกับบุคลากร พาหนะ สถานที่ และอุปกรณ์ในการปฏิบัติการฉุกเฉินและการรับผู้ป่วยฉุกเฉิน

หน่วยปฏิบัติการซึ่งปฏิบัติการฉุกเฉินตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และมาตรฐานที่ กพฉ. กำหนดตามวรรคหนึ่ง อาจได้รับการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินหรือมีสิทธิได้รับการสนับสนุนด้านการเงินจากกองทุน

ในกรณีที่หน่วยปฏิบัติการใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และมาตรฐานที่ กพฉ. กำหนดตามวรรคหนึ่ง กพฉ. อาจสั่งไม่รับรองมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินหรือสั่งจำกัดสิทธิหรือขอบเขตความรับผิดชอบในการปฏิบัติการฉุกเฉินตาม (๑) หรือจะสั่งงดการสนับสนุนด้านการเงินด้วยก็ได้

ในกรณีที่สถานพยาบาลใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข หรือมาตรฐานที่ กพฉ. กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ กพฉ. แจ้งให้หน่วยงานที่ควบคุมหรือกำกับสถานพยาบาลนั้นดำเนินการให้สถานพยาบาลดังกล่าวปฏิบัติให้ถูกต้อง โดยถือเป็นเงื่อนไขในการประกอบกิจการสถานพยาบาล

มาตรา ๓๐ ให้ กพฉ. กำกับดูแลให้ผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ และสถานพยาบาลปฏิบัติการฉุกเฉินให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และมาตรฐานที่กำหนด

การกำกับดูแลการปฏิบัติการของผู้ปฏิบัติการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ กพฉ. ประกาศกำหนด เว้นแต่การปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการที่ เป็นผู้ประกอบวิชาชีพด้านการแพทย์และการสาธารณสุขก็ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ หรือสถานพยาบาลใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉิน ให้ กพฉ. ดำเนินการสอบสวนเพื่อพิจารณากำหนดมาตรการตามมาตรา ๓๒

ในการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้ กพล. มีอำนาจเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งให้บุคคลใด ๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุที่จำเป็นแก่การดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ผลการสอบสวนตามมาตรา ๓๑ ปรากฏว่า ผู้ปฏิบัติการหน่วยปฏิบัติการ หรือสถานพยาบาลใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และมาตรฐานที่กำหนด และการกระทำดังกล่าวเป็นความผิดตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือระเบียบที่เกี่ยวข้อง ให้ กพล. ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ตักเตือนเป็นหนังสือให้ผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ หรือสถานพยาบาลนั้นปฏิบัติให้ถูกต้อง

(๒) แจ้งเรื่องไปยังผู้มีอำนาจตามกฎหมายที่มีอำนาจควบคุมการดำเนินการของหน่วยปฏิบัติการ เพื่อพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

(๓) แจ้งเรื่องไปยังผู้มีอำนาจตามกฎหมายเพื่อพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ดำเนินการสถานพยาบาลของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐ

(๔) แจ้งเรื่องไปยังผู้มีอำนาจตามกฎหมายเพื่อพิจารณาดำเนินการด้านจริยธรรมกับผู้ปฏิบัติการซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพด้านการแพทย์และการสาธารณสุข

หมวด ๔

กองทุนการแพทย์ฉุกเฉิน

มาตรา ๓๓ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสถาบัน เรียกว่า “กองทุนการแพทย์ฉุกเฉิน” มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉิน รวมทั้งอุดหนุนหรือเป็นค่าชดเชยให้กับผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ หรือสถานพยาบาลที่ดำเนินการเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติการฉุกเฉินในเขตพื้นที่หรือภูมิภาคที่ไม่มีผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ หรือสถานพยาบาลเพียงพอประกอบด้วย

เพื่อส่งเสริมการมีบทบาทตามความพร้อม ความเหมาะสม และความจำเป็นของประชาชนในท้องถิ่น ให้ กพล. สนับสนุนและประสานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ให้

องค์กรดังกล่าวเป็นผู้ดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ โดยอาจได้รับการอุดหนุนจากกองทุน

มาตรา ๓๔ กองทุนประกอบด้วย

(๑) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี

(๒) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้

(๓) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาในกิจการของสถาบัน

(๔) เงินค่าปรับทางปกครองตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) เงินที่ได้จากหน่วยงานของรัฐ หรือกองทุนอื่นที่มีวัตถุประสงค์หรือเกี่ยวข้องกับการจัดบริการด้านสาธารณสุขหรือการแพทย์

(๖) เงินสมทบอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

(๗) ดอกผลหรือผลประโยชน์ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖)

มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์ในการจัดหาเงินกองทุนตามมาตรา ๓๔ (๕) กพล. อาจทำ ความตกลงกับหน่วยงานของรัฐ หรือกองทุนอื่นที่มีวัตถุประสงค์หรือเกี่ยวข้องกับการจัดบริการด้าน สาธารณสุขหรือการแพทย์ เพื่อสนับสนุนทางการเงินให้แก่กองทุน โดยพิจารณาตามอัตราส่วนของการ ดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของสถาบัน กับการลดภาระการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐหรือ กองทุนนั้น ทั้งนี้ ในกรณีที่มีปัญหาในการดำเนินการ กพล. อาจเสนอเรื่องให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา วินิจฉัยได้

การจ่ายเงินของหน่วยงานของรัฐหรือกองทุนอื่นให้กับกองทุนตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็น การจ่ายเงินที่กระทำได้ตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐหรือกองทุนอื่นตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๓๖ เงินและทรัพย์สินตามมาตรา ๓๔ ให้เป็นของสถาบันเพื่อใช้ประโยชน์ตาม วัตถุประสงค์ของกองทุน

การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน รวมทั้งการนำเงินกองทุนไปจัดหา ผลประโยชน์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ กพล. กำหนด

ให้นำความในมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลมกับการจัดทำงบการเงิน การสอบบัญชี และประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของกองทุน

หมวด ๕
โทษทางปกครอง

มาตรา ๓๗ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศที่ กพฉ. กำหนดตามมาตรา ๒๕ (๑) ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๓๘ ผู้ใดใช้ระบบสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศที่จัดไว้สำหรับการปฏิบัติการฉุกเฉินโดยประการที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่การปฏิบัติการฉุกเฉิน ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๓๙ การกำหนดโทษปรับทางปกครองตามมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ ให้ กพฉ. คำนึงถึงความร้ายแรงของพฤติกรรมแห่งการกระทำ ความเสียหายที่เกิดจากการกระทำนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่ กพฉ. กำหนด

มาตรา ๔๐ ผู้ใดใช้เข็มเชิดชูเกียรติ โดยไม่มีสิทธิหรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะโดยที่ตนไม่มีสิทธิ ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินห้าหมื่นบาท

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๑ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ และเงินงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข เฉพาะในส่วนของสำนักงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไปเป็นของสถาบัน

มาตรา ๔๒ ในวาระเริ่มแรก ให้กระทรวงสาธารณสุขดำเนินการเพื่อให้มี กพฉ. ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังไม่มี กพฉ. ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ กพฉ. ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม เลขาธิการสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ และผู้ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสถาบัน ตามมาตรา ๔๑

มาตรา ๔๓ ให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการสถาบันจนกว่าจะแต่งตั้งเลขานุการตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๔ ข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการใด ประสงค์จะไปปฏิบัติงานเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสถาบัน ให้แสดงความจำนงเป็นหนังสือต่อเลขานุการ และจะต้องผ่านการคัดเลือกและประเมินผลตามหลักเกณฑ์ที่ กพ. กำหนด ภายในสองปีนับแต่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๕ ข้าราชการที่ไปปฏิบัติงานเป็นพนักงานของสถาบันตามมาตรา ๔๔ ให้ถือว่าเป็นการออกจากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่ง และให้ได้รับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้วแต่กรณี

ลูกจ้างซึ่งไปปฏิบัติงานเป็นลูกจ้างของสถาบันตามมาตรา ๔๔ ให้ถือว่าเป็นการออกจากราชการเพราะทางราชการยุบเลิกตำแหน่งหรือเลิกจ้างโดยไม่มี ความผิด และให้ได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาทำงานสำหรับคำนวณสิทธิประโยชน์ตามข้อบังคับของสถาบัน ข้าราชการหรือลูกจ้างส่วนราชการผู้ใดที่เปลี่ยนสถานะไปตามมาตรา ๔๔ ประสงค์จะให้นับเวลาราชการหรือเวลาทำงานในขณะที่เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างต่อเนื่องกับเวลาทำงานของพนักงานหรือลูกจ้างของสถาบัน แล้วแต่กรณี ก็ให้มีสิทธิกระทำได้โดยแสดงความจำนงว่าไม่ขอรับบำเหน็จหรือบำนาญ

การไม่ขอรับบำเหน็จหรือบำนาญตามวรรคสาม จะต้องกระทำภายในหกสิบวันนับแต่วันที่เปลี่ยนสถานะ สำหรับกรณีของข้าราชการให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี สำหรับกรณีของลูกจ้างให้กระทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อเป็นหลักฐานยื่นต่อเลขานุการเพื่อส่งต่อไปให้กระทรวงการคลังทราบ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การปฏิบัติการด้านการแพทย์ฉุกเฉินในปัจจุบันยังขาดระบบบริหารจัดการด้านบุคลากร อุปกรณ์ และเครื่องมือช่วยเหลือผู้ป่วยฉุกเฉิน รวมทั้งยังขาดหน่วยงานรับผิดชอบ ประสานการปฏิบัติการ ทำให้มีผู้ป่วยฉุกเฉินต้องสูญเสียชีวิต อวัยวะ หรือเกิดความบกพร่องในการทำงานของอวัยวะสำคัญ รวมทั้งทำให้การบาดเจ็บหรืออาการป่วยรุนแรงขึ้นโดยไม่สมควร เพื่อลดและป้องกันความสูญเสียดังกล่าว สมควรกำหนดให้มีคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินขึ้นเพื่อกำหนดมาตรฐาน หลักเกณฑ์ และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน ตลอดจนกำหนดให้มีสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติขึ้นเป็นหน่วยรับผิดชอบการบริหารจัดการ การประสานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน และการส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในการบริหารจัดการ เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉินร่วมกัน อันจะทำให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการคุ้มครองสิทธิในการเข้าถึงระบบการแพทย์ฉุกเฉินอย่างทั่วถึง เท่าเทียม มีคุณภาพมาตรฐาน โดยได้รับการช่วยเหลือและรักษาพยาบาลที่มีประสิทธิภาพและทันต่อเหตุการณ์มากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประกาศสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

เรื่อง หลักเกณฑ์การสนับสนุนการดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินท้องถิ่น

พ.ศ.๒๕๕๓

เพื่อเป็นการสร้างระบบการแพทย์ฉุกเฉินให้กับประชาชนในท้องถิ่นหรือพื้นที่ โดยส่งเสริมการมีบทบาทตามความพร้อม ความเหมาะสม และความจำเป็นของประชาชนในท้องถิ่น จึงสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้ดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่

ฉะนั้น อาศัยความในมาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ.๒๕๕๑ คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน มีมติในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ ให้สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายถึง องค์กรบริหารส่วนตำบล เทศบาล องค์กรบริหารส่วนจังหวัด กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่น ที่กฎหมายกำหนด

“ระบบการแพทย์ฉุกเฉิน” หมายถึง ระบบต่างๆ เกี่ยวกับ การปฏิบัติการฉุกเฉิน การศึกษา การฝึกอบรม การค้นคว้า การวิจัย การป้องกันการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นฉุกเฉิน ทั้งหมดเกี่ยวกับการประเมิน การจัดการ การบำบัดรักษาผู้ป่วยฉุกเฉินนับแต่การรับรู้ถึงภาวะการเจ็บป่วยฉุกเฉินจนถึงการดำเนินการให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการบำบัดรักษาให้พ้นภาวะฉุกเฉิน จำแนกเป็นการปฏิบัติการในชุมชน การปฏิบัติการต่อผู้ป่วยฉุกเฉินทั้งนอกโรงพยาบาลและในโรงพยาบาล

“ระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่” หมายถึง ระบบการแพทย์ฉุกเฉิน ที่ดำเนินงานและบริหารจัดการ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“หน่วยปฏิบัติการ” หมายถึง หน่วยงานหรือองค์กรที่ปฏิบัติการฉุกเฉิน ได้แก่ สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงกลาโหม กระทรวงมหาดไทย กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรมควบคุมโรค กรมอุตุนิยมวิทยา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ สถานีอนามัย ศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการสถานพยาบาล องค์กรเอกชน มูลนิธิ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงคณะบุคคล หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน รั้ววิสาหกิจ องค์กรมหาชน และหน่วยงานอื่นๆ ที่ปฏิบัติการฉุกเฉิน

“ชุดปฏิบัติการ” หมายถึง ชุดที่จัดตั้งขึ้นเพื่อปฏิบัติการฉุกเฉิน ประกอบด้วยผู้ปฏิบัติการ พาหนะ เวชภัณฑ์ เครื่องมือต่างๆ ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติการฉุกเฉิน ประเภทของชุดปฏิบัติการต่างๆ เป็นไปตามที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติกำหนด

“ปฏิบัติการฉุกเฉิน” หมายถึง การปฏิบัติการด้านการแพทย์ฉุกเฉิน การรับรู้ถึงภาวะการเจ็บป่วยฉุกเฉินจนถึงการดำเนินการให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการบำบัดรักษาให้พ้นภาวะฉุกเฉิน ซึ่งรวมถึงการประเมิน การจัดการ การประสานงาน การควบคุม คุณด การติดต่อสื่อสาร การลำเลียงหรือขนส่งผู้ป่วย การตรวจวินิจฉัย และการบำบัดรักษาพยาบาล ผู้ป่วยฉุกเฉินทั้งนอกสถานพยาบาลและในสถานพยาบาล

ข้อ ๒ วัตถุประสงค์ระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่

๒.๑ เพื่อจัดระบบการแพทย์ฉุกเฉินให้ประชาชน ได้เข้าถึงระบบการแพทย์ฉุกเฉินอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

๒.๒ เพื่อการบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ ทั้งในภาวะปกติและสาธารณภัยหรือภัยพิบัติ รวมถึงการดำเนินงานเชื่อมโยงกับเครือข่ายต่างๆ ในระบบการแพทย์ฉุกเฉิน และการกู้ภัย

๒.๓ เพื่อพัฒนาระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนหรือองค์กรภาคีอื่น

ข้อ ๓ การดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถดำเนินการได้ ดังนี้

๓.๑ การสร้างความรู้ ความเข้าใจ และประชาสัมพันธ์ ระบบการแพทย์ฉุกเฉินแก่ประชาชน

๓.๒ ส่งเสริมการป้องกันการเจ็บป่วยฉุกเฉิน

๓.๓ การเฝ้าระวังเหตุและการแจ้งเหตุ เช่น โทร ๑๖๖๕ หรือระบบการสื่อสารอื่น

๓.๔ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้ปฏิบัติงานในชุมชนหรือพื้นที่

๓.๕ การศึกษา ค้นคว้า วิจัย ฝึกอบรมแก่บุคลากร หน่วยงาน หรือประชาชน

๓.๖ ส่งเสริมและพัฒนาระบบการสื่อสาร เพื่อสนับสนุนการแพทย์ฉุกเฉิน

๓.๗ การประเมิน การจัดการ และการบำบัดรักษาผู้ป่วยฉุกเฉิน

๓.๘ การปฏิบัติการฉุกเฉิน โดยจัดชุดปฏิบัติการ ร่วมหรือสนับสนุนการดำเนินงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น หรือมอบให้หน่วยงาน มูลนิธิ องค์กรการกุศล หรือองค์กรเอกชน เป็นหน่วยปฏิบัติการ จัดชุดปฏิบัติการดำเนินการเพื่อปฏิบัติการฉุกเฉิน ภายใต้การส่งเสริม สนับสนุน และดูแลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น โดยต้องมีผู้ปฏิบัติการ พาหนะฉุกเฉิน และอุปกรณ์ตามมาตรฐาน

ที่คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน กำหนด พร้อมทั้งขึ้นทะเบียนและให้บริการ ได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมงออกปฏิบัติการฉุกเฉินตามที่ได้รับแจ้งจากศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการ รวมทั้งสนับสนุนเครือข่ายระหว่างพื้นที่ ทั้งในภาวะปกติและสาธารณภัยหรือภัยพิบัติ

๑.๕ เพื่อให้การดำเนินงานและการบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ เป็นไปตามภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ดำเนินงาน บริหารจัดการ และการเงินการคลัง เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น หรืออาจดำเนินงานและบริหารจัดการ ในรูปแบบอื่นๆ ตามที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเห็นเหมาะสมกับท้องถิ่น เช่น การนำร่องเพื่อพัฒนา ระบบการแพทย์ฉุกเฉิน โดยจัดตั้งชมรมอาสากู้ชีพตำบล หรือบูรณาการกับกองทุนหลักประกันสุขภาพ ท้องถิ่น ทั้งนี้โดยแยกบัญชีรับ-จ่าย หรือจัดตั้งกองทุนการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น

๑.๑๐ ภารกิจอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินหรือสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ประกาศกำหนด

ข้อ ๔ การสนับสนุน อุดหนุน และค่าชดเชยการดำเนินงานและการบริหารจัดการระบบการแพทย์ ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ ให้เป็นไปตามที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ประกาศกำหนด

ข้อ ๕ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องการรับการสนับสนุน อุดหนุนหรือค่าชดเชยตามข้อ ๔ ต้องดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉิน ตามมาตรฐาน หลักเกณฑ์ แนวทาง และคู่มือ ที่ คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินหรือสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ประกาศกำหนด

ในกรณีที่ยังมีได้มีการประกาศกำหนดตามวรรคแรก ให้การดำเนินงานและการบริหารจัดการระบบ การแพทย์ฉุกเฉิน ไปตามมาตรฐาน หลักเกณฑ์ แนวทางหรือคู่มือที่ใช้อยู่เดิม ไปพลางก่อน

ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งใด มีเหตุผลและความจำเป็น ไม่อาจดำเนินงานและ บริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉิน ตามมาตรฐาน หลักเกณฑ์ แนวทาง หรือคู่มือตามสองวรรคก่อน อาจ ขอผ่อนผันต่อสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติหรือหน่วยงานที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินมอบหมาย

เมื่อได้รับการผ่อนผันตามวรรคก่อนแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีสิทธิได้รับการ สนับสนุน อุดหนุนหรือค่าชดเชยตามข้อ ๔

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๓

(นายชาติรี เจริญชีวะกุล)

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

บันทึกความร่วมมือ

เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรื่อง การดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่

ระหว่าง

สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

กระทรวงมหาดไทย สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย

สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย สมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย

บันทึกความร่วมมือที่ ๗ / ๒๕๕๕

บันทึกความร่วมมือ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ จัดทำขึ้น ณ โรงแรมปรินซ์ พาเลซ ระหว่าง สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ฝ่ายหนึ่ง กระทรวงสาธารณสุข ฝ่ายหนึ่ง กระทรวงมหาดไทย ฝ่ายหนึ่ง สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ฝ่ายหนึ่ง สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย ฝ่ายหนึ่ง สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย ฝ่ายหนึ่ง และสมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย ฝ่ายหนึ่ง

ทั้งเจ็ดฝ่ายจะร่วมมือกันเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่น สามารถดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นให้มีชุดปฏิบัติการฉุกเฉินตำบลหรือชุดปฏิบัติการฉุกเฉินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การให้ความรู้ การแจ้งเหตุด้วยหมายเลข ๑๖๖๙ การพัฒนาบุคลากร และทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงระบบการแพทย์ฉุกเฉินได้อย่างทั่วถึง เท่าเทียม โดยการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมของหน่วยงาน องค์กร และบุคคลในพื้นที่ เพื่อให้สอดคล้องกับ โครงสร้างกลไกการจัดการและอภิบาลระบบการแพทย์ฉุกเฉิน ตามมติคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๔ และทั้งเจ็ดฝ่าย จะร่วมกัน

สนับสนุนผลักดันให้ระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ สามารถจัดบริการการแพทย์ฉุกเฉินครอบคลุมพื้นที่การให้บริการประชาชน

บันทึกความร่วมมือนี้ ทั้งเจ็ดฝ่ายมีความเห็นร่วมกันในการกำหนดบทบาทและภาระหน้าที่ของทุกฝ่าย ดังนี้

๑. สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ มีภาระหน้าที่

(๑) ส่งเสริมการมีบทบาทตามความพร้อม ความเหมาะสม และความจำเป็นของประชาชนในท้องถิ่น โดยสนับสนุนและกำหนดหลักเกณฑ์ การดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ และการดำเนินงานกองทุนการแพทย์ฉุกเฉินท้องถิ่นระดับจังหวัด เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่น เป็นผู้ดำเนินงานระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถดำเนินงานบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

(๒) สนับสนุนงบประมาณ เพื่อเป็นค่าชดเชยปฏิบัติการฉุกเฉิน เพื่อใช้ในการดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ ตามภารกิจที่ตกลงกันตามกรอบหรือมติที่คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน (กพฉ.) กำหนด

(๓) ดำเนินการเพื่อแก้ปัญหาอันเกิดจากการดำเนินงานและการบริหารจัดการด้านการแพทย์ฉุกเฉินให้ลุล่วงไปด้วยความรวดเร็ว ไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่น

๒. กระทรวงสาธารณสุข มีภาระหน้าที่

ส่งเสริม และสนับสนุนงบประมาณให้หน่วยงานและหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ร่วมดำเนินงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่น ในการดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และครอบคลุมพื้นที่ในการให้บริการประชาชนอย่างทั่วถึง

๓. สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ มีภาระหน้าที่

ส่งเสริม สนับสนุนให้หน่วยงานในสังกัดสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ และระบบหลักประกันสุขภาพระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ สนับสนุนการดำเนินงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่น ให้สามารถดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และครอบคลุมพื้นที่ในการให้บริการประชาชนอย่างทั่วถึง

๔. กระทรวงมหาดไทย มีภาระหน้าที่

ส่งเสริมและสนับสนุน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่น สามารถดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และครอบคลุมพื้นที่ในการให้บริการประชาชนอย่างทั่วถึง ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความจำเป็น และความเหมาะสม กับสถานะทางการเงินการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕. สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย สมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย มีภาระหน้าที่

ส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานการดำเนินการ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และครอบคลุมพื้นที่ในการให้บริการประชาชนอย่างทั่วถึง

บันทึกความร่วมมือนี้ ทำขึ้นเจ็ดฉบับมีข้อความถูกต้องตรงกัน ทั้งเจ็ดฝ่ายอ่านแล้วเข้าใจข้อความโดยตลอด จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ วันที่ ๓ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๕

(นายชาติรี เจริญชิวะกุล)

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

(หม่อมหลวงปนัดดา ดิศกุล)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

(นายชาญวิทย์ ทระเทพ)

รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข

(นายพีรพล สุทธิวิเศษศักดิ์)

รองเลขาธิการสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

(นายธนภณ กิจกาญจน์)

นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย

(นายวิชัย บรรดาศักดิ์)

นายกสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย

(นายนพดล แก้วสุพัฒน์)

นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย

ที่ มท. 0313.4/ว 1452

กระทรวงมหาดไทย
ถนนรัชฎาภิเศก กท. 10200

27 พฤษภาคม 2541

เรื่อง การเบิกจ่ายเงินค่าจ้างเหมาบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

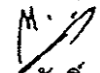
อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0313.4/ว 321 ลงวันที่ 28 ธันวาคม 2539,

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดหลักเกณฑ์ให้เทศบาล สุขาภิบาล และเมืองพัทยาเบิกจ่ายเงินค่าจ้างเหมาเอกชนทำความสะอาดอาคารที่ทำการได้ ตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้ว เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความคล่องตัวในการจ้างเหมาบริการในเรื่องต่างๆ จึงยกเลิกหนังสืออ้างถึง และกำหนดหลักเกณฑ์ใหม่ให้ผู้บริหารท้องถิ่นใช้ดุลพินิจในการพิจารณาอนุมัติเบิกจ่ายค่าจ้างเหมาบริการในเรื่องต่างๆ ดังนี้

1. การจ้างเหมารักษาความปลอดภัยสถานที่ราชการ ไม่รวมถึงบ้านพักของทางราชการ
  2. การจ้างเหมาทำความสะอาดอาคารที่ทำการ
  3. การจ้างเหมาดูแลรักษาต้นไม้ หรือสวนไม้ประดับ หรือสวนหย่อม หรือสนามหญ้าของทางราชการ
  4. การจ้างเหมาอื่นๆ ที่เป็นกิจการในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น การจ้างเก็บขยะมูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูล การจ้างครูฝึกสอนออกกำลังกาย เป็นต้น
  5. การจ้างเหมาบริการดังกล่าวข้างต้น
    - 5.1 ให้เบิกจ่ายเท่าที่จำเป็นและประหยัดโดยคำนึงถึงฐานะทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นสำคัญ โดยให้เบิกจ่ายจากหมวดค่าตอบแทน ใช้สอยและวัสดุ ประเภทค่าจ้างเหมาบริการ
    - 5.2 จะต้องไม่เข้าซ้อนกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอัตรากำลังอยู่แล้ว
    - 5.3 วิธีการจ้างเหมาบริการ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยกาารพัสดุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- จึงเรียนมาเพื่อทราบและแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนะศักดิ์ ยุวบูรณ์)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง

สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

ส่วนการคลังท้องถิ่น

โทร. (02) 2227832, 2225854

โทรสาร (02) 2236740, 2236780

ประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

เรื่อง หลักเกณฑ์การอนุญาตและการกำกับดูแลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้คลื่นความถี่

โดยที่เห็นเป็นการสมควรให้มีการจัดสรรคลื่นความถี่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้ในการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นการสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถใช้คลื่นความถี่ในการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น เผยแพร่ข่าวสารและประชาสัมพันธ์ของทางราชการให้เป็นไปอย่างทั่วถึง เกิดความคล่องตัวและเป็นเอกภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ (๔) (๒๔) ประกอบมาตรา ๘๐ และมาตรา ๘๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จึงกำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตและการกำกับดูแลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้คลื่นความถี่ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การอนุญาตและการกำกับดูแลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้คลื่นความถี่”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่มีกำหนดไว้แล้ว ในประกาศนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับประกาศนี้ ให้ใช้ประกาศนี้แทน

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกประกาศกรมไปรษณีย์โทรเลข เรื่อง หลักเกณฑ์การอนุญาตและการกำกับดูแล ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้คลื่นวิทยุ

ข้อ ๕ ในประกาศนี้

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์กรการบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์กรบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่จัดตั้งขึ้น ตามกฎหมาย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

หมวด ๑

การยื่นคำขออนุญาตและการพิจารณาอนุญาต

ข้อ ๖ ผู้ขออนุญาตต้องเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๗ ให้ผู้ขออนุญาต ยื่นคำขออนุญาตใช้คลื่นความถี่เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการ ณ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เลขที่ ๘๗ ถนนพหลโยธิน ซอย ๘ (สายลม) แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐ ด้วยตนเองหรือทางไปรษณีย์ตอบรับ

ข้อ ๘ หนังสือขออนุญาตในข้อ ๗ ต้องลงนามโดยนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยา ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง หรือผู้ปฏิบัติราชการหรือปฏิบัติหน้าที่แทน แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ หนังสือขออนุญาตดังกล่าวต้องแนบรายละเอียดและเอกสารหลักฐานประกอบ คำขออนุญาตใช้คลื่นความถี่สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามแบบที่สำนักงานกำหนด ซึ่งกรอกรายละเอียดถูกต้องครบถ้วน

ข้อ ๙ การตั้งสถานีฐาน (Base Station) ตามข้อ ๑๒ หรือสถานีประจำที่ (Fixed Station) ตามข้อ ๑๖ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีสถานีที่ตั้งอยู่ภายในบริเวณเขตปลอดภัย การเดินอากาศบริเวณใกล้เคียงสนามบิน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นต้องไปดำเนินการขอความเห็นชอบในการติดตั้งสายอากาศของสถานีฐานหรือสถานีประจำที่ต่อกรมการบินพลเรือน หรือหน่วยงานที่ได้รับมอบอำนาจจากกรมการบินพลเรือนก่อน และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วให้ส่งหลักฐานการอนุญาต ดังกล่าวให้คณะกรรมการทราบ เพื่อที่จะได้ดำเนินการพิจารณาอนุญาตให้สถานีติดตั้งสายอากาศตาม ความสูงที่กรมการบินพลเรือนกำหนดต่อไป ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ

ข้อ ๑๐ เมื่อได้รับคำขออนุญาตใช้คลื่นความถี่แล้ว สำนักงานจะดำเนินการตรวจสอบ คุณสมบัติและความถูกต้องครบถ้วนของเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณา หากไม่ถูกต้องครบถ้วน หรือไม่เพียงพอ สำนักงานจะแจ้งให้ผู้ขออนุญาตจัดส่งเอกสารหลักฐานให้ถูกต้องครบถ้วนภายใน ระยะเวลาสิบห้าวันทำการนับแต่วันที่รับคำขอ

ในกรณีที่เอกสารถูกต้องครบถ้วน คณะกรรมการจะพิจารณาอนุญาตและกำหนดรายละเอียดทางเทคนิคของเครื่องวิทยุคมนาคม และสถานีวิทยุคมนาคมให้ใช้งานตามความจำเป็นและเหมาะสมโดยยึดหลักเกณฑ์การใช้คลื่นความถี่ร่วมกัน (Sharing) ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุด ปราศจากการรบกวนรุนแรงซึ่งกันและกัน

หมวด ๒

หลักเกณฑ์การอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับการติดต่อสื่อสาร

ข้อ ๑๑ อนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ ย่าน VHF ใช้งานในระบบ FM ความกว้างแถบความถี่ไม่เกิน ๑๖ กิโลเฮิร์ตซ์ (kHz) สำหรับการติดต่อสื่อสารแบบซิมเพลกซ์ (Simplex) เท่านั้น โดยใช้คลื่นความถี่ที่กำหนดตามภาคผนวกแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๑๒ การอนุญาตให้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคม และตั้งสถานีวิทยุคมนาคม มีรายละเอียดดังนี้

(๑) สถานีฐาน (Base Station) ใช้กำลังส่งไม่เกิน ๖๐ วัตต์ (W) อัตราขยายสายอากาศไม่เกิน ๖ dBd ความสูงสายอากาศจากระดับพื้นดินไม่เกิน ๖๐ เมตร สำหรับสถานีวิทยุคมนาคมของกรุงเทพมหานคร และองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๒) สถานีฐาน (Base Station) ใช้กำลังส่งไม่เกิน ๓๐ วัตต์ (W) อัตราขยายสายอากาศไม่เกิน ๖ dBd ความสูงสายอากาศจากระดับพื้นดินไม่เกิน ๖๐ เมตร สำหรับสถานีวิทยุคมนาคมของเทศบาลนคร เทศบาลเมือง และเมืองพัทยา

(๓) สถานีฐาน (Base Station) ใช้กำลังส่งไม่เกิน ๑๐ วัตต์ (W) อัตราขยายสายอากาศไม่เกิน ๖ dBd ความสูงสายอากาศจากระดับพื้นดินไม่เกิน ๖๐ เมตร สำหรับสถานีวิทยุคมนาคมของเทศบาลตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย

(๔) สถานีเคลื่อนที่ (Mobile Station) ใช้กำลังส่งไม่เกิน ๓๐ วัตต์ (W) สำหรับสถานีวิทยุคมนาคมของกรุงเทพมหานคร องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลนคร เทศบาลเมือง และเมืองพัทยา

(๕) สถานีเคลื่อนที่ (Mobile Station) ใช้กำลังส่งไม่เกิน ๑๐ วัตต์ (W) สำหรับสถานีวิทยุคมนาคมของเทศบาลตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย

(๖) เครื่องวิทยุคมนาคม ชนิดมือถือ ใช้กำลังส่งไม่เกิน ๕ วัตต์ (W)

ในกรณีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย ให้คณะกรรมการกำหนดตามความเหมาะสมให้สอดคล้องกับลักษณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

คณะกรรมการอาจเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดทางวิชาการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๑๓ ผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคม ต้องเป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งอยู่ในสังกัดหรือมาช่วยปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือสมาชิกสภาท้องถิ่นนั้น ๆ และมีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมแบบสังเคราะห์ความถี่ (SYNTHESIZER) ของหน่วยงานของรัฐ ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ข้อ ๑๔ หากผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมตามข้อ ๑๓ มีความประสงค์จะใช้เครื่องวิทยุคมนาคมส่วนตัวเพื่อร่วมใช้ข่ายสื่อสารวิทยุคมนาคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมจะต้องมีคุณสมบัติถูกต้องครบถ้วนตามหลักเกณฑ์และวิธีการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมแบบสังเคราะห์ความถี่ (SYNTHESIZER) ของหน่วยงานของรัฐ ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หมวด ๓

หลักเกณฑ์การอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่เพื่อการเชื่อมโยงสำหรับการกระจายเสียงตามสาย

ข้อ ๑๕ อนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ ย่าน UHF ใช้งานในระบบ FM ความกว้างแถบความถี่ไม่เกิน ๑๖ กิโลเฮิรตซ์ (kHz) เพื่อการเชื่อมโยงสำหรับกระจายเสียงตามสายในการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของทางราชการให้แก่ประชาชน โดยใช้คลื่นความถี่ ๔๒๐.๒๐๐ เมกะเฮิรตซ์ (MHz)

ข้อ ๑๖ การอนุญาตให้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคม และตั้งสถานีวิทยุคมนาคม มีรายละเอียดดังนี้
(๑) สถานีประจำที่ (Fixed Station) สำหรับสถานีแม่ข่าย กำลังส่งไม่เกิน ๑๐ วัตต์ (W) อัตราขยายสายอากาศไม่เกิน ๓ dBd ความสูงสายอากาศจากระดับพื้นดินไม่เกิน ๓๐ เมตร โดยติดตั้งเครื่องส่งวิทยุคมนาคม (Transmitter) ชนิดประจำที่

(๒) สถานีประจำที่ (Fixed Station) สำหรับสถานีลูกข่าย โดยติดตั้งเครื่องรับวิทยุคมนาคม (Receiver) ชนิดประจำที่ เฉพาะในพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ขออนุญาตเท่านั้น

คณะกรรมการอาจเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดทางวิชาการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๑๗ คณะกรรมการกำหนดให้ใช้คลื่นความถี่ในข้อ ๑๕ เฉพาะช่วงเวลาดังต่อไปนี้ เพื่อให้สามารถใช้คลื่นความถี่ซ้ำ (Reuse) สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้งานในบริเวณใกล้เคียงกัน โดยไม่เกิดการรบกวนซึ่งกันและกัน เว้นแต่กรณีการเผยแพร่ข่าวสารแจ้งเหตุฉุกเฉินเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

(๑) เวลา ๐๖.๐๐ - ๐๗.๐๐ น. ๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐ น. และ ๑๖.๐๐ - ๑๗.๐๐ น.

(๒) เวลา ๐๗.๐๐ - ๐๘.๐๐ น. ๑๑.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. และ ๑๕.๐๐ - ๑๖.๐๐ น.

(๓) เวลา ๐๘.๐๐ - ๐๙.๐๐ น. ๑๓.๐๐ - ๑๔.๐๐ น. และ ๑๗.๐๐ - ๑๘.๐๐ น.

หมวด ๔

ข้อกำหนดและแนวทางปฏิบัติ

ข้อ ๑๘ ให้ใช้คลื่นความถี่ตามที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น

ข้อ ๑๙ สิทธิในการใช้คลื่นความถี่เป็นสิทธิเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ ไม่อาจให้บุคคลอื่นร่วมใช้คลื่นความถี่บางส่วนหรือทั้งหมด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการแล้วเท่านั้น

ข้อ ๒๐ หากจำเป็นต้องใช้คลื่นความถี่นอกเหนือไปจากที่ได้รับการจัดสรร ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมแบบสังเคราะห์ความถี่ (SYNTHESIZER) ของหน่วยงานของรัฐ ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ข้อ ๒๑ เครื่องวิทยุคมนาคมที่นำมาใช้งานต้องเป็นเครื่องวิทยุคมนาคมแบบสังเคราะห์ความถี่ ประเภท ๒ โดยผู้ใช้ไม่สามารถตั้งคลื่นความถี่ได้เองจากภายนอกเครื่องวิทยุคมนาคม แต่สามารถตั้งคลื่นความถี่ด้วยเครื่องตั้งคลื่นความถี่ (Programmer) หรือโดยวิธีอื่น และเป็นตราอักษร รุ่น/แบบ ที่ผ่านการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานเครื่องโทรคมนาคมและอุปกรณ์จากคณะกรรมการแล้ว ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมแบบสังเคราะห์ความถี่ (SYNTHESIZER) ของหน่วยงานของรัฐ ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ข้อ ๒๒ ให้รายงานผลการใช้คลื่นความถี่ให้คณะกรรมการทราบในระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ไม่ใช้คลื่นความถี่ ที่ได้รับอนุญาตภายในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ ให้การอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่นั้นเป็นอันสิ้นสุด

ข้อ ๒๓ หากการใช้คลื่นความถี่ที่ได้รับอนุญาตก่อให้เกิดการรบกวนต่อข่ายสื่อสารวิทยุคมนาคมอื่นที่ได้รับอนุญาตอยู่ก่อนแล้ว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ มีหน้าที่แจ้งให้สำนักงานทราบเพื่อบ่งชี้สาเหตุการรบกวนที่เกิดขึ้นและให้ความร่วมมือแก้ไขปัญหาการรบกวนที่เกิดขึ้น รวมทั้งรับผิดชอบค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่อาจมีขึ้นจากการแก้ไขปัญหาการรบกวนนั้น หากไม่สามารถแก้ไขได้ให้ระงับการใช้คลื่นความถี่ หรือเลือกใช้คลื่นความถี่ช่องอื่นที่กำหนดเป็นช่องปฏิบัติงานร่วมกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาการรบกวนต่อการใช้คลื่นความถี่ของผู้อื่น ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิใช้คลื่นความถี่โดยเท่าเทียมกันและไม่ถือเป็นสิทธิเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด ๆ

ข้อ ๒๔ เพื่อให้การใช้คลื่นความถี่เป็นไปอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพสูงสุด ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ทุกแห่ง ต้องเฝ้าฟัง (Monitoring) ความถี่วิทยุ ๑๖๒.๕๒๕ เมกะเฮิรตซ์ (MHZ) ที่เป็นช่องเรียกขาน เพื่อการติดต่อประสานงานหรือสั่งการจากหน่วยงานในสังกัดกระทรวงมหาดไทย รวมทั้งการเรียกขานของสถานีวิทยุคมนาคมที่เกี่ยวข้อง หากเป็น

การติดต่อสื่อสารระหว่างสถานีวิทยุคมนาคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเดียวกัน เมื่อเรียกขานเรียบบรรยากาศแล้วให้ไปเลือกใช้คลื่นความถี่ ๑๖๒.๑๕๐ ๑๖๒.๑๗๕ ๑๖๒.๒๒๕ ๑๖๒.๔๗๕ ๑๖๒.๕๗๕ ๑๖๒.๖๕๐ ๑๖๒.๗๗๕ ๑๖๒.๘๒๕ และ ๑๖๒.๙๗๕ เมกะเฮิร์ตซ์ (MHZ) ที่เป็นช่องติดต่อสื่อสารประเภทเสียงสำหรับปฏิบัติงานร่วมกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และไม่มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นใดใช้งานอยู่ ทั้งนี้ เมื่อการติดต่อสื่อสารสิ้นสุดลงให้กลับไปใช้คลื่นความถี่ ๑๖๒.๕๒๕ เมกะเฮิร์ตซ์ (MHZ) ที่เป็นช่องเรียกขานเช่นเดิม

ข้อ ๒๕ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ ที่มีความประสงค์จะติดต่อประสานงานกับหน่วยงานในสังกัดกรมการปกครองและกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ให้ใช้คลื่นความถี่ ๑๖๒.๑๒๕ เมกะเฮิร์ตซ์ (MHZ) ของกรมการปกครองและกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นที่คณะกรรมการอนุญาตให้ใช้งานร่วม

ข้อ ๒๖ การใช้คลื่นความถี่ ๑๖๒.๑๒๕ เมกะเฮิร์ตซ์ (MHZ) ร่วมกับกรมการปกครองและกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ต้องใช้เพื่อการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานในสังกัดกรมการปกครองและกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเท่านั้น วิธีการติดต่อสื่อสารให้เป็นไปตามที่กรมการปกครองและกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๒๗ คณะกรรมการจะอนุญาตให้สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในส่วนภูมิภาคใช้คลื่นความถี่ ๑๖๒.๕๒๕ เมกะเฮิร์ตซ์ (MHZ) ที่กำหนดไว้เป็นช่องเรียกขานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อการติดต่อประสานงานและสั่งการระหว่างหน่วยงานในสังกัดกระทรวงมหาดไทยและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ

ข้อ ๒๘ การจัดหาเครื่องวิทยุคมนาคมเพื่อนำมาใช้งาน ต้องดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคม ระเบียบ และประกาศคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง และมีข้อกำหนดทางวิชาการสอดคล้องตามที่ได้รับอนุญาต

ข้อ ๒๙ เมื่อจัดหาเครื่องวิทยุคมนาคมเพื่อนำมาใช้งานเรียบบรรยากาศแล้วให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ ดังนี้

(๑) มีหนังสือแจ้งรายละเอียดของเครื่องวิทยุคมนาคม ซึ่งประกอบไปด้วย ตราอักษร รุ่น/แบบ หมายเลขเครื่อง หมายเลขทะเบียนวิทยุคมนาคม หมายเลขทะเบียนครุภัณฑ์ ความถี่วิทยุ กำลังส่ง และรายชื่อผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมให้กรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยทราบโดยเร็ว ทั้งนี้ เพื่อให้กรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมในภารกิจสั่งราชการ กำกับดูแล รายงานเหตุการณ์และรายงานข่าวเพื่อให้เกิดความรวดเร็วและทันต่อเหตุการณ์และการบรรเทาสาธารณภัย

(๒) กรอกรายละเอียดของเครื่องวิทยุคมนาคมที่ได้จัดหามาใช้งานดังกล่าว ลงในแบบแสดงรายการเครื่องวิทยุคมนาคมตามที่สำนักงานกำหนดให้ถูกต้องครบถ้วน แล้วส่งให้สำนักงานเพื่อเป็นข้อมูลในการกำกับดูแลการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๓๐ ให้จัดทำบัญชีคุมการเบิกจ่ายเครื่องวิทยุคมนาคม และให้บันทึกการเบิกจ่ายเครื่องวิทยุคมนาคมเพื่อให้สำนักงานสามารถตรวจสอบได้ ทั้งนี้ การเบิกจ่ายเครื่องวิทยุคมนาคมจะต้องเบิกจ่ายให้กับผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมตามข้อ ๑๓ เท่านั้น

ข้อ ๓๑ จัดให้มีบัตรประจำตัวผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมและบัตรประจำตัวเครื่องวิทยุคมนาคม ซึ่งระบุตราอักษร รุ่น/แบบ หมายเลขเครื่อง หมายเลขทะเบียนวิทยุคมนาคม และหมายเลขทะเบียนครุภัณฑ์ โดยต้องแสดงต่อเจ้าพนักงานเมื่อถูกตรวจค้น

ข้อ ๓๒ กรณีการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมส่วนตัวเพื่อร่วมใช้ข่ายสื่อสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการจะอนุญาตให้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมเฉพาะชนิดมีถือเท่านั้น และผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมจะต้องได้รับใบอนุญาตให้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมด้วย

ข้อ ๓๓ ต้องปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ประกาศ และเงื่อนไขตามที่คณะกรรมการกำหนด และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

หมวด ๕

มาตรการกำกับดูแล

ข้อ ๓๔ หากตรวจสอบพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมไม่ได้นำคลื่นความถี่ไปใช้งานตามวัตถุประสงค์การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือฝ่าฝืนต่อบทแห่งกฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคม กฎ ประกาศนี้ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศอื่นที่เกี่ยวข้องหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด คณะกรรมการจะพิจารณาดำเนินการตามความเห็นสมควร แล้วแต่กรณี ดังนี้

- (๑) ตักเตือนด้วยวาจา
- (๒) ตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร
- (๓) ระงับการใช้คลื่นความถี่ หรือพักใช้ใบอนุญาตวิทยุคมนาคม แล้วแต่กรณี
- (๔) ยกเลิกการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ หรือเพิกถอนใบอนุญาตวิทยุคมนาคม แล้วแต่กรณี
- (๕) ดำเนินการตามกฎหมาย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

ศาสตราจารย์ประสิทธิ์ ประพัฒน์มงคลการ

ประธานกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

ปฏิบัติหน้าที่ ประธานกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์

และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

ภาคผนวก

แนบท้ายประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
เรื่อง หลักเกณฑ์การอนุญาตและการกำกับดูแลห้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้คลื่นความถี่

คลื่นความถี่ย่าน VHF กำหนดให้ใช้สำหรับการติดต่อสื่อสารแบบซิมเพลกซ์ (Simplex) โดยมี
หมายเลขกำกับช่องสัญญาณและคลื่นความถี่ของแต่ละช่อง ดังนี้

ช่องที่	คลื่นความถี่ (MHz)	กำหนดให้ใช้สำหรับ
๑	๑๖๒.๑๒๕	การติดต่อสื่อสารประเภทเสียง สำหรับประสานงานกับหน่วยงาน ในสังกัดกรมการปกครอง และ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๒	๑๖๒.๑๕๐	การติดต่อสื่อสารประเภทเสียง
๓	๑๖๒.๑๗๕	การติดต่อสื่อสารประเภทเสียง
๔	๑๖๒.๒๒๕	การติดต่อสื่อสารประเภทเสียง
๕	๑๖๒.๔๗๕	การติดต่อสื่อสารประเภทเสียง
๖	๑๖๒.๕๒๕	การติดต่อสื่อสารประเภทเสียง สำหรับเรียกขาน (Calling)
๗	๑๖๒.๕๗๕	การติดต่อสื่อสารประเภทเสียง
๘	๑๖๒.๖๕๐	การติดต่อสื่อสารประเภทเสียง
๙	๑๖๒.๗๗๕	การติดต่อสื่อสารประเภทเสียง
๑๐	๑๖๒.๘๒๕	การติดต่อสื่อสารประเภทเสียง
๑๑	๑๖๒.๘๗๕	การติดต่อสื่อสารประเภทเสียง

ด่วนมาก

ที่ มท 0804/ว 2269

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ กทม. 10200

4 กรกฎาคม 2546

เรื่อง การดัดแปลงพัสดุประเภทครุภัณฑ์และสิ่งปลูกสร้าง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0313.1/ว 2755 ลงวันที่ 26 สิงหาคม 2539

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดหลักเกณฑ์การต่อเติม ดัดแปลง หรือรื้อถอนพัสดุประเภทครุภัณฑ์หรือสิ่งปลูกสร้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า การต่อเติม ดัดแปลงหรือรื้อถอนพัสดุ นั้น เทศบาลและองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งเป็นเจ้าของทรัพย์สินสามารถดำเนินการได้อยู่แล้ว ตามหลักการของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2535 โดยอาจดำเนินการด้วยวิธีจัดทำเองหรือวิธีการจ้าง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ระเบียบกำหนด ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการในเรื่องดังกล่าวของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น กระทรวงมหาดไทยจึงยกเลิกหนังสือกระทรวงมหาดไทยตามที่อ้างถึง และให้เทศบาลและองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ประสงค์จะต่อเติม ดัดแปลง หรือรื้อถอนพัสดุ ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2535 ในส่วนที่เกี่ยวข้อง

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุชา โมกขะเวส)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

กลุ่มงานวินิจฉัยและเรื่องร้องทุกข์

โทร. 0-2241-9034 / โทรสาร 0-2241-9035

ที่ มท 0810.2/ว 4298

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัยยуг้างค์ กทม. 10200

19 ธันวาคม 2548

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

- อ้างถึง 1. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ค่วนที่สุด ที่ มท 0810.2/ว 3324 ลงวันที่ 10 ตุลาคม 2548
2. วิทยุกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ค่วนที่สุด ที่ มท 0810.2/ว 2092 ลงวันที่ 19 ตุลาคม 2548

สิ่งที่ส่งมาด้วย แนวทางปฏิบัติในการจัดทำแผนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 1 ชุด

ตามที่กระทรวงมหาดไทย ได้ชักซ้อมแนวทางการเตรียมการเพื่อปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 เพื่อให้จังหวัด อำเภอและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความพร้อมที่จะปฏิบัติตามระเบียบได้ทันทีเมื่อระเบียบมีผลใช้บังคับ และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้แจ้งให้ทราบว่าจะระเบียบดังกล่าว ได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่มที่ 122 ตอนพิเศษ 115ง วันที่ 17 ตุลาคม 2548 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 18 ตุลาคม 2548 เป็นต้นไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

เพื่อให้การปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 เป็นไปในแนวทางเดียวกัน อาศัยอำนาจตามความในข้อ 5 แห่งระเบียบดังกล่าว จึงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติ ดังนี้

1. ในกรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ระหว่างการจัดทำแผนพัฒนาสามปี (2549-2551) โดยถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำและประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 และดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จในวันที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 มีผลใช้บังคับ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการในขั้นต่อไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548

2. การแต่งตั้งหัวหน้าส่วนการบริหารที่มีหน้าที่จัดทำแผนเป็นผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบฯ ข้อ 8(8) และการแต่งตั้งหัวหน้าส่วนการบริหารที่มีหน้าที่จัดทำแผนเป็นกรรมการและเลขานุการในคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบฯ ข้อ 9 (4) หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดไม่มีหัวหน้าส่วนการบริหารที่ทำหน้าที่ดังกล่าวโดยตรง ให้ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาแต่งตั้งพนักงานส่วนท้องถิ่นที่มีความเหมาะสมปฏิบัติหน้าที่ในคณะกรรมการชุดดังกล่าวแทน

3. การจัดทำแผนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบฯ ข้อ 26 และ 27 ให้ดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติในการจัดทำแผนการดำเนินงานฯ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง ทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ชัยฤกษ์ คิชฐอำนาจ

(นายชัยฤกษ์ คิชฐอำนาจ)

รองปลัดกระทรวง รักษาราชการแทน

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น

ส่วนแผนพัฒนาท้องถิ่น

โทร. 0- 2241-9000 ต่อ 2122-4 โทรสาร 0-2243-2230

แนวทางปฏิบัติในการจัดทำแผนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548

เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำแผนการดำเนินงานตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 เป็นไปในแนวทางเดียวกัน กระทรวงมหาดไทยจึงขอชักชวนแนวทางปฏิบัติในการจัดทำแผนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

1. **แผนการดำเนินงาน** มีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงถึงรายละเอียดของแผนงาน/โครงการพัฒนาและ กิจกรรมการพัฒนาที่ดำเนินการจริงทั้งหมดในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณนั้น เพื่อให้แนวทางในการดำเนินงานในปีงบประมาณนั้นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความชัดเจนในการ ปฏิบัติมากขึ้น ลดความซ้ำซ้อนของโครงการ มีการประสานและบูรณาการทำงานกับหน่วยงานและจำแนก รายละเอียดต่าง ๆ ของแผนงาน/โครงการ ในแผนการดำเนินงาน

แผนการดำเนินงานจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารงานของผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อควบคุม การดำเนินงานให้เป็นไปอย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ

แผนการดำเนินงาน จะกำหนดรายละเอียดของโครงการ/กิจกรรมการพัฒนาที่ดำเนินการใน พื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยโครงการ/กิจกรรมการพัฒนา ที่จะบรรจุในแผนการดำเนินงานจะมี ที่มาจาก

1) งบประมาณรายจ่ายประจำปี ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (รวมทั้งเงินอุดหนุนที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอุดหนุนให้หน่วยงานอื่นดำเนินการ)

2) โครงการ/กิจกรรมพัฒนาที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการเองโดยไม่ใช้ งบประมาณ (ถ้ามี)

3) โครงการ/กิจกรรมพัฒนาของหน่วยราชการ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค หรือ หน่วยงานอื่น ๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (สำหรับองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ รวบรวมข้อมูลโครงการ/กิจกรรมพัฒนาของหน่วยราชการ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค หรือหน่วยงานอื่นๆ ที่มี ลักษณะการดำเนินงานครอบคลุมพื้นที่หลายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือเป็น โครงการ/กิจกรรมพัฒนา ที่มีความคาบเกี่ยวต่อเนื่องระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตรวจสอบ จากแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดหรืออาจสอบถามไปยังหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

4) โครงการ/กิจกรรมพัฒนาอื่นๆ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่าจะ เกิดประโยชน์ในการประสานการดำเนินงานในพื้นที่

2. ระยะเวลาในการจัดทำแผนการดำเนินงาน

2.1 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง จัดทำแผนการดำเนินงานให้แล้วเสร็จภายในเดือน ธันวาคมของปีงบประมาณนั้น

หากคาดว่าจะดำเนินการจัดทำไม่แล้วเสร็จภายในกำหนด ให้เสนอขอขยายเวลาการจัดทำ แผนการดำเนินงานต่อผู้บริหารท้องถิ่น

2.2 ภายหลังจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดทำแผนการดำเนินงานตามข้อ 2.1 แล้ว หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดตั้งงบประมาณเพิ่มเติมหรือได้รับแจ้งแผนงาน/โครงการเพิ่มเติมจาก หน่วยราชการ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในปีงบประมาณนั้น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการจัดทำแผนการดำเนินงานให้แล้วเสร็จ ภายใน 30 วัน นับแต่มีการจัดตั้งงบประมาณเพิ่มเติมหรือได้รับแจ้งแผนงาน/โครงการเพิ่มเติมจากหน่วยราชการ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่น ๆ (โดยให้จัดทำเป็นแผนการดำเนินงานเพิ่มเติม ฉบับที่ 1,2,3,4,.....)

3. ขั้นตอนการจัดทำแผนการดำเนินงาน

3.1 คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นรวบรวมแผนงาน โครงการพัฒนา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่น ๆ ที่ ดำเนินการในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วจัดทำร่างแผนการดำเนินงานเสนอคณะกรรมการพัฒนา ท้องถิ่น

3.2 คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนการดำเนินงาน แล้วเสนอผู้บริหารท้องถิ่น ประกาศเป็นแผนการดำเนินงาน ทั้งนี้ให้ปิดประกาศแผนการดำเนินงานภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประกาศ เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันและต้องปิดประกาศไว้อย่างน้อยสามสิบวัน

4. โครงสร้างแผนการดำเนินงาน

ร่างแผนการดำเนินงานให้พิจารณาจัดหมวดหมู่ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์และแนวทางการ พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กำหนดไว้ในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น โดยมีเค้าโครงแผนการดำเนินงาน 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 บทนำ

องค์ประกอบ ประกอบด้วย

- บทนำ
- วัตถุประสงค์ของแผนการดำเนินงาน
- ขั้นตอนการจัดทำแผนการดำเนินงาน
- ประโยชน์ของแผนการดำเนินงาน

ส่วนที่ 2 บัญชีโครงการ/กิจกรรม

องค์ประกอบ ประกอบด้วย

- บัญชีสรุปจำนวน โครงการและงบประมาณ (ตัวอย่างตามภาคผนวก ก)
- บัญชีโครงการ/กิจกรรม/งบประมาณ (ตัวอย่างตามภาคผนวก ข)

บัญชีสรุปจำนวนโครงการและงบประมาณ
แผนการดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ....
(อปท.) .....

ยุทธศาสตร์/แนวทางการพัฒนา	จำนวนโครงการ ที่ดำเนินการ	คิดเป็นร้อยละของ โครงการทั้งหมด	จำนวนงบประมาณ	คิดเป็นร้อยละของ งบประมาณทั้งหมด	หน่วยดำเนินการ
1. ยุทธศาสตร์.....					
1.1 แนวทาง.....					
1.2 แนวทาง.....					
1.3 แนวทาง.....					
ฯลฯ					
รวม					
2. ยุทธศาสตร์.....					
2.1 แนวทาง.....					
2.2 แนวทาง.....					
2.3 แนวทาง.....					
ฯลฯ					
รวม					
3. ยุทธศาสตร์.....					
3.1 แนวทาง.....					
3.2 แนวทาง.....					
3.3 แนวทาง.....					
ฯลฯ					
รวม					
รวมทั้งสิ้น					

บัญชีโครงการ/กิจกรรม/งบประมาณ

แผนการดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ....
(อปท.).....

1. ยุทธศาสตร์.....

1.1 แนวทางการพัฒนา.....

ลำดับ ที่	โครงการ/กิจกรรม	รายละเอียดของโครงการ/ กิจกรรม	งบประมาณ	สถานที่ ดำเนินการ	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ.												
						'๒๒	'๒๓	'๒๔	'๒๕	'๒๖	'๒๗	'๒๘	'๒๙	'๓๐				
1)	.....																	
2)	.....																	
3)	.....																	
	ฯลฯ																	

บัญชีสรุปจำนวนโครงการและงบประมาณ

แผนการดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549

องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา

ยุทธศาสตร์/แนวทางการพัฒนา	จำนวนโครงการ ที่ดำเนินการ	คิดเป็นร้อยละของ โครงการทั้งหมด	จำนวน งบประมาณ	คิดเป็นร้อยละของ งบประมาณทั้งหมด	หน่วยดำเนินการ
ยุทธศาสตร์ที่ 1 : ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและแก้ไขปัญหาความยากจน					
แนวทางที่ 1 : สนับสนุนภาคการผลิต/บริการอย่างเชื่อมโยง สร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกร พัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ เน้นมาตรฐานความปลอดภัยผู้บริโภค	2		2,000,000		
รวม	2		2,000,000		
ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การสร้างสังคมที่สงบสุข และพึงปรารถนา					
แนวทางที่ 1 : จัดการที่อยู่อาศัยที่มั่นคง การ และส่งเสริมสวัสดิการ พร้อมเครื่องสาธารณูปโภคให้แก่ประชาชนและผู้ด้อยโอกาส	1		3,000,000		
แนวทางที่ 3 : เพิ่มศักยภาพและเติมปัญญาให้สังคม โดยการสร้างเครือข่ายการศึกษา	1		1,200,000		
รวม	2		4,200,000		
ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาการท่องเที่ยว					
แนวทางที่ 1 : สนับสนุนให้เกิดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เชิงนิเวศน์ และเชิงอนุรักษ์ เพื่อรองรับโครงการ Thailand privilege card	2		2,099,000		
รวม	2		2,099,000		
รวมทั้งสิ้น	6		8,299,000		

ที่ มท 0810.4/ว 4524

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ กทม 10200

๒๗ ธันวาคม 2549

เรื่อง แนวทางการจัดบริการสาธารณะร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท 0808.2/ว 1735 ลงวันที่ 6 กันยายน 2548

สิ่งที่ส่งมาด้วย ตัวอย่างแบบบันทึกข้อตกลงเพื่อจัดทำบริการสาธารณะร่วมกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึงกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้แนะนำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในเขตพื้นที่ใกล้เคียงรวมตัวกันจัดเป็นกลุ่ม (zoning) โดยความสมัครใจ ทั้งนี้ ยึดหลักความร่วมมือเพื่อประสานแนวทางการให้ความช่วยเหลือประชาชนและสนธิเครื่องมือเครื่องใช้ในการแก้ไขปัญหาให้แก่ประชาชนร่วมกันในการกิจต่างๆ ที่สามารถดำเนินการร่วมกันได้ โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือในการสนธิเครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนข้อตกลงในเรื่องความรับผิดชอบเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่จะพึงมี ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ในการนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณารูปแบบสำหรับการจัดบริการสาธารณะร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้สอดคล้องตามแนวทางดังกล่าวข้างต้น จำนวน 2 รูปแบบ ประกอบด้วย

1. รูปแบบที่หนึ่ง การจัดบริการสาธารณะร่วมกันภายใต้ระเบียบกฎหมายที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติอยู่ โดยไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้ทันที โดยได้รับความเห็นชอบของสภาท้องถิ่นแต่ละแห่ง

2. รูปแบบที่สอง การจัดบริการสาธารณะร่วมกันในลักษณะสหการที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล กล่าวคือ มีอำนาจในการบริหารจัดการภารกิจได้อย่างอิสระ ซึ่งจำเป็นต้องมีการแก้ไขปรับปรุงระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องก่อน โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะได้ดำเนินการในลำดับต่อไป

เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการจัดบริการสาธารณะร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปในแนวทางเดียวกัน และถูกต้องสอดคล้องกับระเบียบกฎหมายที่ถือปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน กระทรวงมหาดไทยจึงได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในการจัดบริการสาธารณะร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามรูปแบบที่หนึ่งดังนี้

/1. การจัดโครงสร้าง...

1. การจัดโครงสร้างการบริหารงาน

1.1 การบริหารจัดการบริการสาธารณะร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ดำเนินการในรูปคณะกรรมการศูนย์ฯ ซึ่งจำนวนและที่มาของสมาชิกคณะกรรมการศูนย์ฯ ให้เป็นไปตามที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นภาคีสมาชิกในเขตพื้นที่ดังกล่าว (zoning) กำหนดไว้ในบันทึกข้อตกลง

1.2 อำนาจหน้าที่ในการบริหารงานของคณะกรรมการศูนย์ฯ ให้เป็นไปตามที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นภาคีสมาชิกกำหนดตามบันทึกข้อตกลง ทั้งนี้ อำนาจหน้าที่ดังกล่าวต้องไม่ขัดกับระเบียบกฎหมายที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติอยู่

1.3 คณะกรรมการศูนย์ฯ อาจจัดตั้งคณะอนุกรรมการศูนย์ฯ ซึ่งมีปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นที่ตั้งศูนย์ฯ เป็นประธานคณะอนุกรรมการศูนย์ฯ และมีพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นภาคีสมาชิกเป็นอนุกรรมการ โดยประธานคณะอนุกรรมการศูนย์ฯ จะเป็นผู้เลือกเลขานุการคณะอนุกรรมการศูนย์ฯ เพื่อทำหน้าที่เป็นเลขานุการที่ประชุมและงานธุรการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.4 คณะอนุกรรมการศูนย์ฯ มีหน้าที่รวบรวมข้อมูลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นภาคีสมาชิกเพื่อจัดทำแผนการดำเนินการร่วมกัน ร่างแนวทางการปฏิบัติการร่วมกัน รายงานผลการปฏิบัติงาน และดำเนินการในกิจกรรมอื่น ๆ ภายใต้อำนาจหน้าที่ของศูนย์ฯ และภารกิจตามที่คณะกรรมการศูนย์ฯ มอบหมาย โดยผลจากการดำเนินการของคณะอนุกรรมการศูนย์ฯ จะต้องรายงานให้คณะกรรมการศูนย์ฯ ทราบและ/หรือพิจารณา ตามแต่กรณีไป และกรณีมีความจำเป็นต้องดำเนินการในกิจกรรมที่อยู่นอกเขตพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นขออนุมัติทำกิจการนอกเขตตามระเบียบของทางราชการด้วย

2. การจัดทำแผนการดำเนินงาน

2.1 ให้คณะกรรมการศูนย์ฯ กำหนดทิศทางและจัดทำแผนการดำเนินงานของศูนย์ฯ โดยระบุกิจกรรม โครงการต่าง ๆ ที่จะดำเนินการร่วมกัน โดยพิจารณาจัดทำแผนตามข้อมูลในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นภาคีสมาชิก

2.2 การบรรจุกิจกรรมโครงการของศูนย์ฯ ในแผนพัฒนาของศูนย์ฯ

2.2.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นภาคีสมาชิกแต่ละแห่งนำรายละเอียดกิจกรรมโครงการที่ได้ตกลงร่วมกันมาจัดทำเป็นแผนพัฒนาของศูนย์ฯ และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นภาคีสมาชิกนำกิจกรรมโครงการตามแผนดังกล่าวบรรจุในแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นภาคีสมาชิก โดยให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548

2.2.2 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นภาคีสมาชิกแต่ละแห่งจัดทำงบประมาณรายจ่ายทั่วไปเพื่อสนับสนุนการดำเนินการตามกิจกรรมโครงการของศูนย์ฯ ในส่วนความรับผิดชอบตามที่กำหนดเป็นกรอบไว้ในแผนพัฒนาของศูนย์ฯ วิธีการตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อการสนับสนุนการดำเนินงานตามกิจกรรมโครงการของศูนย์ฯ นั้น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นภาคีสมาชิกแต่ละแห่งตั้งงบประมาณ

/รายจ่ายตาม...

รายจ่ายตามกิจกรรมโครงการในความรับผิดชอบที่ระบุไว้ในแผนพัฒนาของศูนย์ฯ และเงินอุดหนุนให้แก่
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นที่ตั้งศูนย์ฯ ด้วย

กรณีที่ต้องครุปกครองส่วนท้องถิ่นตกลงร่วมมือในกิจการที่ก่อให้เกิดรายได้
เช่น ความร่วมมือด้านกำจัดขยะมูลฝอย เป็นต้น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นที่ตั้งของศูนย์ฯ อาจ
จัดทำเป็นงบประมาณการแยกรายรับรายจ่ายของศูนย์ฯ ออกต่างหากจากงบประมาณทั่วไปโดยปรับใช้รูปแบบ
งบประมาณตามหนังสือกรมการปกครอง ส่วนมาก ที่ มท 0313.4/ว 2787 ลงวันที่ 18 พฤศจิกายน 2542

3. การบริหารงบประมาณ

3.1 การกำหนด/อนุมัติการจัดเตรียมรายจ่ายงบประมาณทั่วไปและ/หรืองบประมาณ
เฉพาะการซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นภาคีสมาชิกสามารถพิจารณาเป็น 2 กรณี ดังนี้

3.1.1 กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นภาคีสมาชิกแต่ละแห่งตั้งงบประมาณ
รายจ่ายของตนตามกิจกรรมที่ระบุไว้ในแผนงานของศูนย์ฯ ให้ตั้งจ่ายตามหมวดและประเภทของค่าใช้จ่าย
นั้น ๆ เช่น การจัดการขยะให้ตั้งงบประมาณเป็นค่าครุภัณฑ์, ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงให้ตั้งงบประมาณเป็นค่าวัสดุ
 เป็นต้น

3.1.2 กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นภาคีสมาชิกแต่ละแห่งตั้งงบประมาณ
รายจ่ายในหมวดเงินอุดหนุนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นที่ตั้งศูนย์ฯ ให้ถือปฏิบัติตามกฎหมาย
ระเบียบและหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง และให้ระบุว่าอุดหนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด เพื่อวัตถุประสงค์ให้
นำไปใช้จ่ายในด้านใด เช่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน, ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, ด้านสิ่งแวดล้อม
 เป็นต้น

3.1.3 กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นที่ตั้งศูนย์ฯ ตั้งจ่ายเงินสมทบเพื่อเป็น
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของศูนย์ฯ ให้ตั้งจ่ายไว้ในงบกลาง ประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน รายการค่าใช้จ่ายใน
การดำเนินการของศูนย์ฯ

3.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นที่ตั้งศูนย์ฯ เมื่อได้รับเงินอุดหนุนแล้ว ให้ออก
ใบเสร็จรับเงินให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ให้เงินอุดหนุนไว้เป็นหลักฐาน

3.3 เนื่องจากการอุดหนุนเงินให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นที่ตั้งศูนย์ฯ เป็นการ
อุดหนุนโดยกำหนดวัตถุประสงค์การใช้จ่ายเงินไว้ จึงเข้าลักษณะเป็นเงินอุดหนุนจากหน่วยงานอื่นที่ให้องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตามที่ระบุไว้เป็นการเฉพาะตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการ
งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541 ข้อ 36 จึงไม่ต้องนำส่งเป็นเงินรายได้ ให้นำฝากเป็น
เงินนอกงบประมาณ และไม่ต้องตราเป็นงบประมาณรายจ่าย

4. การจัดการพัสดุและครุภัณฑ์

4.1 กรณีที่ตั้งงบประมาณตามข้อ 3.1.1 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการจัดหา
ตามระเบียบพัสดุที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติ และให้นำพัสดุและครุภัณฑ์ดังกล่าวมาบูรณาการใช้
ประโยชน์ร่วมกัน

/4.2 กรณีอุดหนุน...

4.2 กรณีอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นที่ตั้งศูนย์ฯ

4.2.1 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นที่ตั้งศูนย์ฯ ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างตามระเบียบพัสดุที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นถือปฏิบัติอยู่

4.2.2 ทรัพย์สินที่เกิดจากการจัดซื้อจัดจ้าง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นที่ตั้งศูนย์ฯ ลงทะเบียนควบคุมพัสดุแยกไว้ต่างหากโดยใช้ชื่อ “ทะเบียนทรัพย์สินที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้ร่วมกัน”

4.3 กรณีสิทธิในทรัพย์สินแยกได้เป็น 2 กรณี

4.3.1 กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นภาคีสมาชิกใดเป็นผู้จัดซื้อจัดจ้างให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นกรรมสิทธิ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

4.3.2 กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นภาคีสมาชิกตั้งงบประมาณรายจ่ายอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นที่ตั้งศูนย์ฯ ให้กรรมสิทธิ์ตกเป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นที่ตั้งศูนย์ฯ

4.3.3 กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นภาคีสมาชิกสนับสนุนพัสดุหรือครุภัณฑ์เพื่อใช้ดำเนินการในกิจการของศูนย์ฯ ให้กรรมสิทธิ์เป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ให้การสนับสนุนพัสดุหรือครุภัณฑ์นั้น

4.4 การสนับสนุนพัสดุ ครุภัณฑ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นภาคีสมาชิกให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นที่ตั้งศูนย์ฯ ให้ทำเป็นลายลักษณ์อักษร

4.5 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดที่นำทรัพย์สินไปใช้ ให้บำรุงรักษาทรัพย์สินนั้นตามข้อตกลงร่วมกันของภาคีสมาชิก

5. การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงิน

การรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2547 โดยอนุโลม

6. การบันทึกบัญชี

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการบันทึกบัญชีสำหรับงบประมาณรายจ่ายตามหนังสือกรมการปกครอง ที่ มท 0313.4/ว 72 ลงวันที่ 16 พฤษภาคม 2543 และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท 0808.3/ว 819 ลงวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2547 โดยอนุโลม

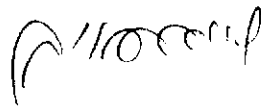
7. การยกเลิกความร่วมมือ

7.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีความประสงค์จะยกเลิกการดำเนินการร่วมกันต้องแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นภาคีสมาชิกทราบเป็นลายลักษณ์อักษร และคณะกรรมการศูนย์ฯ จะต้องประชุมพิจารณาและตกลงร่วมกันในรายละเอียดเกี่ยวกับการยกเลิก และผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นภาคีสมาชิกต้องแจ้งให้สภาท้องถิ่นให้ความเห็นชอบ

7.2 การจัดการทรัพย์สินภายหลังการยกเลิกการดำเนินการของศูนย์ฯ ให้ถือปฏิบัติตาม
แนวทางข้อ 4.3 และข้อกำหนดตามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือที่ทำไว้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือเป็นแนวทาง
ปฏิบัติ สำหรับกรณีรูปแบบการบริหารงานร่วมกันในลักษณะสหการ เมื่อมีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายแล้วจะ
ได้แจ้งแนวทางปฏิบัติให้ทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ชุ่มรัตน์)

รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น (นโยบายและแผน)

โทร. 0-2241-9000 ต่อ 2212

โทรสาร 0-2243-1812

ที่ มท 0808.4/ว 4562

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ กรุงเทพฯ 10200

15 พฤษภาคม 2550

เรื่อง การเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง 1. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0307/ว 385 ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2536

2. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.3/ว 2429 ลงวันที่ 18 กรกฎาคม 2546

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบหลักฐานการเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ

ตามที่กระทรวงมหาดไทย กำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติตามหนังสือที่อ้างถึง โดยกำหนดให้เหมาะสมและสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ของกระทรวงการคลัง นั้น

กระทรวงมหาดไทยเห็นควรปรับปรุงหลักเกณฑ์ดังกล่าวให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันและสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ของกระทรวงการคลังด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงขอยกเลิกหนังสือที่อ้างถึง และกำหนดหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใหม่ ดังนี้

ข้อ 1 หนังสือนี้ให้ใช้บังคับแก่พนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้รับคำสั่งให้อยู่ปฏิบัติราชการนอกเวลาราชการปกติ

ข้อ 2 ในหนังสือนี้

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“ผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล และผู้บริหารท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“พนักงานส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานส่วนตำบล และลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราวรายเดือน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“เงินตอบแทน” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่พนักงานส่วนท้องถิ่นที่ปฏิบัติงานตามหน้าที่ปกติโดยลักษณะงานส่วนใหญ่ต้องปฏิบัติงานในที่ตั้งสำนักงาน และได้ปฏิบัติงานนั้นนอกเวลาราชการ ในที่ตั้งสำนักงานหรือโดยลักษณะงานส่วนใหญ่ต้องปฏิบัติงานนอกที่ตั้งสำนักงาน และได้ปฏิบัติงานนั้นนอกเวลาราชการนอกที่ตั้งสำนักงาน หรือโดยลักษณะงานปกติต้องปฏิบัติงานในลักษณะเป็นผลัดหรือกะ และได้ปฏิบัติงานนั้นนอกผลัดหรือกะของตน

“เวลาราชการปกติ” หมายความว่า เวลาระหว่าง 08.30 น. – 16.30 น. ของวันทำการ ปกติและให้หมายความรวมถึงช่วงเวลาอื่นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดให้พนักงานส่วนท้องถิ่น ในสังกัดปฏิบัติงานเป็นผลัดหรือกะหรือเป็นอย่างอื่น

“วันทำการปกติ” หมายความว่า วันจันทร์ถึงวันศุกร์และให้หมายความรวมถึงวันทำการ ปกติที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดเป็นอย่างอื่นด้วย

“วันหยุดราชการ” หมายความว่า วันเสาร์และวันอาทิตย์ หรือวันหยุดราชการประจำ สัปดาห์ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น และให้หมายความรวมถึงวันหยุดราชการ ประจำปีและวันหยุดพิเศษที่คณะรัฐมนตรีกำหนดให้เป็นวันหยุดราชการนอกเหนือจากวันหยุดราชการ ประจำปี

“การปฏิบัติงานเป็นผลัดหรือกะ” หมายความว่า การปฏิบัติงานประจำตามหน้าที่ของ พนักงานส่วนท้องถิ่น ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ ซึ่งจัดให้มีการปฏิบัติงานผลัดเปลี่ยนหมุนเวียน กันตลอดยี่สิบสี่ชั่วโมง ช่วงเวลาที่ปฏิบัติงานดังกล่าวเป็นเวลาราชการของพนักงานส่วนท้องถิ่นผู้นั้น ทั้งนี้ การปฏิบัติงานในผลัดหรือกะหนึ่ง ๆ ต้องมีเวลาไม่น้อยกว่าแปดชั่วโมง โดยรวมเวลาหยุดพัก

ข้อ 3 การปฏิบัติงานนอกเวลาราชการต้องได้รับอนุมัติจากผู้บริหารท้องถิ่น เจ้าของ งบประมาณ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายก่อนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ และต้องมีงบประมาณเพื่อการนี้ เพียงพอในการเบิกจ่าย โดยให้พิจารณาเฉพาะช่วงเวลาที่จำเป็นต้องอยู่ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการในครั้งนั้น ๆ เพื่อประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นสำคัญ และให้คำนึงถึงความเหมาะสม และสอดคล้องกับ ระบบและวิธีการจัดการงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กรณีที่มีราชการจำเป็นเร่งด่วนต้องปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ โดยยังไม่ได้รับอนุมัติ ตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการขออนุมัติจากผู้มีอำนาจโดยไม่ชักช้า และให้แจ้งเหตุแห่งความจำเป็นที่ไม่อาจ ขออนุมัติก่อนได้

ข้อ 4 กรณีพนักงานส่วนท้องถิ่น ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการตามระเบียบ กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. 2526 และที่แก้ไข เพิ่มเติม ไม่มีสิทธิได้รับเงินตอบแทน เว้นแต่ได้รับอนุมัติให้ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการก่อนการเดินทาง เมื่อการเดินทางไปราชการนั้นเสร็จสิ้นและกลับถึงที่ตั้งสำนักงานในวันใด หากจำเป็นต้องปฏิบัติงานนอก เวลาราชการในวันนั้น ให้เบิกเงินตอบแทนได้

ข้อ 5 การเบิกเงินตอบแทนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และอัตรา ดังนี้

5.1 การปฏิบัติงานนอกเวลาราชการในวันทำการ ให้มีสิทธิเบิกเงินตอบแทนได้ไม่เกิน วันละสี่ชั่วโมงในอัตราชั่วโมงละห้าสิบบาท

5.2 การปฏิบัติงานในวันหยุดราชการ ให้มีสิทธิเบิกเงินตอบแทนได้ไม่เกินวันละ เจ็ดชั่วโมงในอัตราชั่วโมงละหกสิบบาท

5.3 กรณีมีความจำเป็นต้องปฏิบัติงานซึ่งเป็นภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นเป็นครั้งคราวหรือเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลที่มอบหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ปฏิบัติ โดยมีกำหนดระยะเวลาแน่นอนและมีลักษณะเร่งด่วน เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือประชาชน ผู้บริหารท้องถิ่นอาจสั่งการให้ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการติดต่อกัน โดยให้มีสิทธิเบิกเงินตอบแทน เป็นรายครั้งไม่เกินครั้งละเจ็ดชั่วโมง ในอัตราชั่วโมงละหกสิบบาท

5.4 การปฏิบัติงานนอกเวลาราชการหลายช่วงเวลาภายในวันเดียวกัน ให้นับเวลาปฏิบัติงานนอกเวลาราชการทุกช่วงเวลารวมกัน เพื่อเบิกเงินตอบแทนสำหรับวันนั้น

5.5 การปฏิบัติงานนอกเวลาราชการที่มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนอื่นในลักษณะเดียวกัน สำหรับการปฏิบัติงานนั้นแล้วให้เบิกได้ทางเดียว

ข้อ 6 การปฏิบัติงานดังต่อไปนี้ ไม่อาจเบิกเงินตอบแทนได้

6.1 การอยู่เวรรักษาการณ์ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติหรือตามระเบียบหรือคำสั่งอื่นใดเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยสถานที่ราชการ ไม่มีสิทธิเบิกเงินตอบแทน

6.2 การปฏิบัติงานนอกเวลาราชการไม่เต็มจำนวนชั่วโมง

ข้อ 7 การควบคุมดูแลการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ ให้ปฏิบัติดังนี้

7.1 กรณีมีผู้ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการร่วมกันหลายคน ให้ผู้ปฏิบัติงานคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รับรองการปฏิบัติงาน หากเป็นการปฏิบัติงานเพียงลำพังคนเดียว ให้ผู้ปฏิบัติงานนั้นเป็นผู้รับรอง

7.2 ให้นำรายงานผลการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการต่อผู้มีอำนาจอนุมัติตามข้อ 3 ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการปฏิบัติงาน

ข้อ 8 หลักฐานการเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ ให้เป็นไปตามแบบที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด

ข้อ 9 การปฏิบัติงานนอกเวลาราชการที่ยังมิได้เบิกจ่ายเงินตอบแทนก่อนวันที่หนังสือนี้ใช้บังคับให้ถือปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0307/ว 385 ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2536 และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.3/ว 2429 ลงวันที่ 18 กรกฎาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ และถือปฏิบัติตั้งแต่วันที่

15 พฤษภาคม 2550 เป็นต้นไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ชุมรัตน์)

รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนพัฒนาระบบบัญชีท้องถิ่น
โทร. 02-2418926

คำอธิบายวิธีการลงรายการ
หลักฐานการเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ

- การลงรายการในหลักฐานการเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการให้ปฏิบัติดังนี้
- (1) "ส่วนราชการ" ให้แสดงชื่อส่วนราชการที่จ่ายเงินตอบแทน
  - (2) "ประจำเดือน.....พ.ศ. ...." ให้แสดงว่าเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการที่จ่ายเป็นเงินตอบแทนประจำเดือน พ.ศ. ไດ
  - (3) "ลำดับที่" ให้แสดงเลขลำดับที่จ่ายเงินตอบแทน
  - (4) "ชื่อ" ให้แสดงชื่อและนามสกุล ของผู้ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ
  - (5) "วันที่ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ" ให้แสดงว่า ได้ปฏิบัติงานในวันใด ตั้งแต่เวลาใด ถึงเวลาใด โดยให้ลงเวลาปฏิบัติงานนอกเวลาในช่องวันที่ปฏิบัติงาน เช่น ปฏิบัติงานนอกเวลาเป็นเวลา 2 ชั่วโมง ในวันที่ 1 เวลา 16.30-18.30 น. ก็ให้แสดงในช่องวันที่ 1 เวลา 16.30-18.30 น. หรือกรณีผู้ปฏิบัติงานดังกล่าวอยู่ปฏิบัติงานในวันหยุดราชการไม่เกินวันละ 7 ชั่วโมง หรือกรณีผู้ปฏิบัติงานดังกล่าวอยู่ปฏิบัติงานเป็นครั้งคราว หรือตามนโยบายของรัฐบาล เบิกได้ไม่เกินวันละ 7 ชั่วโมง
  - (6) "รวมเวลาปฏิบัติงาน" ให้แสดงจำนวนวันที่ปฏิบัติงานนอกเวลาทั้งสิ้น โดยให้แยกว่าวันปฏิบัติงานนอกเวลาราชการในวันทำการให้คิดเป็นรายชั่วโมง ซึ่งเบิกได้ไม่เกินวันละ 4 ชั่วโมง ให้ลงในช่อง "วันปกติ" หรือปฏิบัติงานในวันหยุดราชการ การปฏิบัติงานเป็นครั้งคราวหรือตามนโยบายของรัฐบาล ให้คิดเป็นรายชั่วโมงเบิกได้ไม่เกิน วันละ 7 ชั่วโมง ให้ลงในช่อง"วันหยุด"
  - (7) "จำนวนเงิน" ให้แสดงจำนวนเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการทั้งสิ้นที่ต้องจ่าย
  - (8) "วัน เดือน ปี ที่รับเงิน" ให้ผู้รับเงิน ลงวันเดือนปีที่รับเงิน
  - (9) "ลายมือชื่อผู้รับเงิน" ให้ผู้รับเงินลงลายมือชื่อรับเงิน
  - (10) "หมายเหตุ" ให้บันทึกรายการอื่น ๆ ที่จำเป็น
  - (11) "รวมเงินจ่ายทั้งสิ้น" ให้แสดงจำนวนเงินที่จ่ายตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการทั้งสิ้นด้วยตัวอักษร
  - (12) "ลงชื่อ.....ผู้รับรองการปฏิบัติงาน" ให้ผู้ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รับรองการปฏิบัติงาน
  - (13) "ลายมือชื่อ.....ผู้จ่ายเงิน" ให้ผู้จ่ายเงินลงลายมือชื่อ

ที่ มท 0808.2/ ๓ 2633

กระทรวงมหาดไทย
ถนนรัชฎาภิเศก กทม. 10200

๑๔ สิงหาคม 2552

เรื่อง ชักข้อมความเข้าใจเกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการประกันภัยรถราชการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2548 และวันที่ 21 มิถุนายน 2548 เห็นชอบหลักเกณฑ์การประกันภัยทรัพย์สินของรัฐและอนุมัติหลักการให้รถราชการต้องจัดให้มีการประกันภัยภาคบังคับตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ส่วนการจัดทำประกันภัยภาคสมัครใจของส่วนราชการในประเทศ ให้เสนอเรื่องให้คณะกรรมการกลั่นกรองการจัดเอาประกันภัยทรัพย์สินของรัฐพิจารณาอนุมัติก่อนการเบิกจ่าย ซึ่งรถราชการที่สามารถจัดทำประกันภัยและเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายจากการทำประกันภัยจะต้องเป็นรถราชการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. 2523 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยไม่รวมถึงรถราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่นแต่อย่างใด

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการประกันภัยรถราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสอดคล้องและเป็นไปในแนวทางเดียวกับส่วนราชการ ตลอดจนเพื่อให้เกิดความสะดวกต่อการปฏิบัติงานตามภารกิจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการใช้และรักษารถยนต์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ข้อ 8 จึงกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการจัดทำประกันภัยรถราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังต่อไปนี้

1. รถราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สามารถจัดทำประกันภัยและเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายจากการทำประกันภัยจะต้องเป็นรถราชการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการใช้และรักษารถยนต์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ได้แก่ รถส่วนกลางรถประจำตำแหน่ง และรถรับรอง (ถ้ามี) ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มาโดยการซื้อ การรับบริจาคหรือได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลต่างประเทศ และได้ขึ้นทะเบียนเป็นครุภัณฑ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานราชการ ซึ่งการจัดทำประกันภัยรถราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แบ่งเป็น

1.1 การประกันภัยภาคบังคับ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดให้มีการประกันภัยราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภาคบังคับ ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ได้ โดยพิจารณาตามความจำเป็นเหมาะสมต่อการปฏิบัติงานและฐานะทางการเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.2 การประกันภัยภาคสมัครใจ ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสงค์จะจัดให้มีการประกันภัยนอกเหนือจากการประกันภัยภาคบังคับ (ตามข้อ 1.1) ให้เสนอเรื่องให้ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้พิจารณาอนุมัติจัดทำ โดยมีหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจัดทำประกันภัยภาคสมัครใจ ดังนี้

ก. หลักเกณฑ์สำหรับราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ขอทำประกันภัยภาคสมัครใจ

- (1) ต้องเป็นรถยนต์ส่วนบุคคลที่ใช้ในการปฏิบัติงานตามภารกิจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้น
- (2) ลักษณะการใช้รถ ตามข้อ (1) มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ
- (3) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ประสงค์จะจัดทำประกันภัยดังกล่าวจะต้องมีงบประมาณเพียงพอที่จะดำเนินการ โดยไม่กระทบต่อการปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่และไม่ให้นำเงินสะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาใช้เพื่อการนี้โดยเฉพาะ

ข. เงื่อนไขในการจัดทำประกันภัยราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคสมัครใจ

กลุ่มที่ 1 ให้จัดทำประกันภัยราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภาคสมัครใจ สำหรับรถยนต์ส่วนบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส และ 4 อำเภอ ของจังหวัดสงขลา ได้แก่ อำเภอสะบ้าย้อย อำเภอเทพา อำเภอนาทวี และอำเภอจะนะ โดยรถยนต์ส่วนบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ขอทำประกันภัยจะต้องเป็นรถยนต์ที่มีภารกิจปกติในพื้นที่ และมีการจดทะเบียนรถยนต์ในพื้นที่ ทั้งนี้ในการจัดทำประกันภัยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ขอทำประกันภัยเจรจาในเรื่องของการคุ้มครองความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการก่อการร้ายด้วย และหากเหตุการณ์ในพื้นที่ดังกล่าวกลับสู่ภาวะปกติ ในการขอทำประกันภัยรถยนต์ราชการภาคสมัครใจให้ดำเนินการตามกลุ่มที่ 2 และหรือ กลุ่มที่ 3 แล้วแต่กรณี

กลุ่มที่ 2 ให้จัดทำประกันภัยราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภาคสมัครใจ สำหรับรถยนต์ส่วนบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีลักษณะการใช้งานที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุได้มากกว่ารถยนต์ส่วนบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามปกติ และหรือเมื่อเกิดอุบัติเหตุแล้วมีโอกาสจะก่อให้เกิดความเสียหาย ผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของบุคคลอื่นในวงกว้างและหรือจำนวนมาก ดังนี้

(1) รถยนต์ส่วนบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีลักษณะการใช้งานในสถานการณ์ฉุกเฉินและหรือสถานการณ์พิเศษซึ่งมีโอกาสเกิดความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ เช่น รถพยาบาล รถยนต์ฉุกเฉิน รถยนต์บรรเทาสาธารณภัย รถยนต์ดับเพลิง เป็นต้น

(2) รถยนต์ส่วนบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้เพื่อการบรรทุกวัตถุและหรือวัสดุอันตราย เช่น รถยนต์บรรทุกน้ำมัน รถยนต์บรรทุกสารเคมี รถยนต์บรรทุกก๊าซ เป็นต้น

(3) รถยนต์ส่วนบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลักษณะที่เป็นรถยนต์โดยสารและหรือรถยนต์บัสโดยสาร จำนวนตั้งแต่ 20 ที่นั่งขึ้นไป

กลุ่มที่ 3 ให้จัดทำประกันภัยราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภาคสมัครใจ สำหรับรถยนต์ส่วนบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนอกเหนือจากกลุ่มที่ 2 ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจดทะเบียนและใช้งานอยู่ในปัจจุบัน

2. สำหรับการเลือกประเภทความคุ้มครอง (ชั้น) ของการทำประกันภัยรถยนต์ราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภาคสมัครใจนั้น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาดำเนินการ ดังนี้

2.1 การจัดทำประกันภัยรถยนต์ราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภาคสมัครใจ ในกลุ่มที่ 1 - 2 ให้ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้พิจารณาประเภทของการจัดทำประกันภัยตามความจำเป็นและเหมาะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ

2.2 การจัดทำประกันภัยรถยนต์ราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภาคสมัครใจ ในกลุ่มที่ 3 ให้จัดทำประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจในความคุ้มครองประเภทที่ 3 ในวงเงินความคุ้มครอง ไม่เกิน 300,000 บาทต่อคน

อนึ่ง ในการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายสำหรับการทำประกันภัยรถยนต์ราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ตั้งงบประมาณรายจ่ายในหมวดค่าตอบแทน ใช้สอยและวัสดุ ประเภทรายจ่ายเพื่อให้ได้มาซึ่งบริการ

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางวิบูลย์ สรวงทอง)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

หัวหน้ากลุ่มงานถึงบ้านสังคมชุมชน

และส่วนวิเทศสัมพันธ์ของท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

แผนกบริหารการคลังท้องถิ่น

ส่วนการจัดสรรเงินอุดหนุนและพัฒนาระบบงบประมาณ

โทร. 0 - 2241 - 9049, โทรสาร 0-2241-8972

ด่วนมาก

ที่ มท 0809.3/519

สำนักงาน ก.จ. , ก.ท. และ ก.อบต.
ถนนนครราชสีมา ว่างสวนสุนันทา
เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300

30 ธันวาคม 2552

เรื่อง ประกาศ ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจ่ายเงินค่าตอบแทน
เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานให้กับหน่วยบริการในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2552

เรียน ประธาน ก.จ.จ. , ก.ท.จ. , ก.เมืองพัทยา และ ก.อบต.จังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท 0809.3/ว 498 ลงวันที่ 17 ธันวาคม 2552

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ประกาศ ก.จ. เรื่องมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจ่ายเงินค่าตอบแทน
เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานให้กับหน่วยบริการในสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2552
จำนวน 1 ฉบับ
  2. ประกาศ ก.ท. เรื่องมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจ่ายเงินค่าตอบแทน
เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานให้กับหน่วยบริการในสังกัดเทศบาล พ.ศ.2552 จำนวน 1 ฉบับ
  3. ประกาศ ก.อบต. เรื่องมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจ่ายเงินค่าตอบแทน
เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานให้กับหน่วยบริการในสังกัดองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2552
จำนวน 1 ฉบับ

ตามที่สำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ได้แจ้งให้ ก.จ.จ. ก.ท.จ. และ ก.อบต.จังหวัด
ศึกษาร่างประกาศ ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจ่ายเงินค่าตอบแทน
เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานให้กับหน่วยบริการในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2552 เพื่อเตรียมจัดทำ
ประกาศหลักเกณฑ์ของ ก.จ.จ. ก.ท.จ. และ ก.อบต.จังหวัด ให้สอดคล้องกับมาตรฐานทั่วไปที่ ก.จ. ก.ท.
และ ก.อบต. กำหนด เพื่อจะได้ดำเนินการได้ทันทีที่ได้รับแจ้งว่ามาตรฐานทั่วไปดังกล่าวมีผลใช้บังคับ
ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

บัดนี้ ประธานกรรมการกลางข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น ได้ลงนามในประกาศ
ดังกล่าวแล้ว จึงขอให้ ก.จ.จ. ก.ท.จ. และ ก.อบต.จังหวัด ดำเนินการดังนี้

1. จัดทำประกาศหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจ่ายเงินค่าตอบแทน
เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานให้กับหน่วยบริการในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับมาตรฐาน
ทั่วไปที่ ก.จ. ก.ท. หรือ ก.อบต.กำหนด
2. กรณี ก.จ.จ. ก.ท.จ. หรือ ก.อบต.จังหวัด ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์มีเนื้อหาเช่นเดียวกับ
ที่ ก.จ. ก.ท. หรือ ก.อบต. กำหนดถือว่า ก.จ. ก.ท. หรือ ก.อบต. ได้ให้ความเห็นชอบแล้ว มีผลให้ประกาศ
ใช้บังคับได้

3. กรณี ก.จ.จ. ก.ท.จ. หรือ ก.อบต.จังหวัด ประกาศหลักเกณฑ์ฯ แตกต่างจากที่ ก.จ. ก.ท. หรือ ก.อบต. กำหนดให้เสนอ ก.จ. ก.ท. หรือ ก.อบต. แล้วแต่กรณี พิจารณาให้ความเห็นชอบ ก่อนจึงประกาศใช้บังคับได้

4. เพื่อให้การบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล บังเกิดผลดี จึงขอให้ ก.จ.จ. ก.ท.จ. และ ก.อบต.จังหวัด ดำเนินการในเรื่องดังกล่าว ให้แล้วเสร็จภายใน 45 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายพิษณุ พรหมจารีย์)

ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ ปฏิบัติราชการแทน
เลขานุการ ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต.

สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

ส่วนส่งเสริมการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

โทร. 0-2241-9000 ต่อ 3122

โทรสาร 0-2243-8991

ประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจ่ายเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน
ให้กับหน่วยบริการในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2552

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 17(4) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วน
ท้องถิ่น พ.ศ.2542 และข้อ 3 แห่งประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง
มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราเงินเดือน และวิธีการจ่ายเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่น ลงวันที่ 22
พฤศจิกายน 2544 และมติคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในการประชุมครั้งที่
8/2552 เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2552 เห็นชอบให้กำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่
ที่ปฏิบัติงานให้กับหน่วยบริการในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ดังนี้

ข้อ 1 ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วน
จังหวัด เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจ่ายเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานให้กับหน่วย
บริการในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2552”

ข้อ 2 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ในประกาศนี้

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ลูกจ้างประจำ
พนักงานจ้างในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ดำรงตำแหน่งหรือที่ได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานใน
หน่วยบริการหรือนอกหน่วยบริการ หรือต่างหน่วยบริการ เพื่อให้บริการ สนับสนุนด้านบริการหรือร่วม
บริการ และให้หมายความรวมถึงบุคลากรจากหน่วยงานอื่นที่ได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานในหน่วยบริการ

“หน่วยบริการ” หมายความว่า โรงพยาบาล ศูนย์บริการสาธารณสุข สถานเอนามัย
สถานบริการสาธารณสุข หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น แต่ปฏิบัติงานในลักษณะเดียวกันและมีอำนาจ
หน้าที่หรือวัตถุประสงค์ในการให้บริการด้านสาธารณสุข ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วน
จังหวัด

“เงินค่าตอบแทน” หมายความว่า เงินที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดจ่ายให้แก่
เจ้าหน้าที่ เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพ เสริมสร้างแรงจูงใจ และตอบแทนในการปฏิบัติงานในเวลาราชการและ
หรือนอกเวลาราชการในหน่วยบริการ นอกหน่วยบริการ หรือต่างหน่วยบริการ

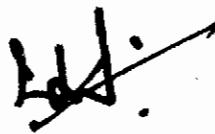
ข้อ 4 การจ่ายเงินค่าตอบแทนให้แก่เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานให้กับหน่วยบริการในสังกัด
องค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้นำข้อบังคับกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่
ที่ปฏิบัติงานให้กับหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.2544 มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้
อัตราการจ่ายต้องไม่เกินอัตราที่กำหนด และเป็นไปตามสถานะการคลังขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

ข้อ 5 ในกรณีที่ต้องจ่ายเงินค่าตอบแทนนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายเงินค่าตอบแทน ตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบังคับกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานให้กับหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.2544 ให้ ก.จ.จ. แต่งตั้งคณะกรรมการไม่น้อยกว่า 5 คน ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นประธาน หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดที่เกี่ยวข้อง หัวหน้าหน่วยบริการทุกระดับ ผู้อำนวยการกองหรือหัวหน้าฝ่ายที่เกี่ยวข้องขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ท้องถิ่นจังหวัด เป็นกรรมการ และปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและจำเป็นของหน่วยบริการ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามนัยมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 แล้วเสนอให้ ก.จ.จ. พิจารณาให้ความเห็นชอบ

ข้อ 6 การได้รับเงินค่าตอบแทนตามหลักเกณฑ์นี้ ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของเจ้าหน้าที่ที่จะได้รับเงินอื่นใดที่พึงจ่ายในทำนองเดียวกันตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหลักเกณฑ์อื่น

ข้อ 7 การดำเนินการตามระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือหนังสือสั่งการใด ๆ ที่ได้ดำเนินการอยู่ก่อนวันที่หลักเกณฑ์นี้ใช้บังคับ ให้ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับหลักเกณฑ์นี้

ประกาศ ณ วันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ.2552

(นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประธานกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล

เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจ่ายเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน
ให้กับหน่วยบริการในสังกัดเทศบาล พ.ศ.2552

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 17(4) และมาตรา 24 วรคเจ็ด แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 และข้อ 3 แห่งประกาศคณะกรรมการกลางพนักงาน
เทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราเงินเดือน และวิธีการจ่ายเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่น
ลงวันที่ 22 พฤศจิกายน 2544 .และมติคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล ในการประชุมครั้งที่
10/2552 เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2552 เห็นชอบให้กำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่
ที่ปฏิบัติงานให้กับหน่วยบริการในสังกัดเทศบาล ดังนี้

ข้อ 1 ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐาน
ทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจ่ายเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานให้กับหน่วยบริการในสังกัด
เทศบาล พ.ศ.2552”

ข้อ 2 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ในประกาศนี้

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างในสังกัด
เทศบาลที่ดำรงตำแหน่งหรือที่ได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานในหน่วยบริการหรือนอกหน่วยบริการ หรือ
ต่างหน่วยบริการ เพื่อให้บริการ สนับสนุนด้านบริการหรือร่วมบริการ และให้หมายความรวมถึงบุคลากร
จากหน่วยงานอื่นที่ได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานในหน่วยบริการ

“หน่วยบริการ” หมายความว่า โรงพยาบาล ศูนย์บริการสาธารณสุข สถานีอนามัย
สถานบริการสาธารณสุข หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น แต่ปฏิบัติงานในลักษณะเดียวกันและมีอำนาจ
หน้าที่หรือวัตถุประสงค์ในการให้บริการด้านสาธารณสุข ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาล

“เงินค่าตอบแทน” หมายความว่า เงินที่เทศบาลจ่ายให้แก่เจ้าหน้าที่ เพื่อเพิ่มพูน
ประสิทธิภาพ เสริมสร้างแรงจูงใจ และตอบแทนในการปฏิบัติงานในเวลาราชการและหรือนอกเวลาราชการ
ในหน่วยบริการ นอกหน่วยบริการ หรือต่างหน่วยบริการ

ข้อ 4 การจ่ายเงินค่าตอบแทนให้แก่เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานให้กับหน่วยบริการในสังกัด
เทศบาล ให้นำข้อบังคับกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานให้กับ
หน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.2544 มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ อัตราการจ่ายต้องไม่เกิน
อัตราที่กำหนด และเป็นไปตามสถานะการคลังของเทศบาล

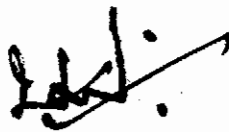

ข้อ 5 ในกรณีที่ต้องจ่ายเงินค่าตอบแทนนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายเงินค่าตอบแทน ตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบังคับกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานให้กับหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.2544 ให้ ก.ท.จ. แต่งตั้งคณะกรรมการไม่น้อยกว่า 5 คน ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการพนักงานเทศบาล เป็นประธาน หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดที่เกี่ยวข้อง หัวหน้าหน่วยบริการทุกระดับ ผู้อำนวยการกองหรือหัวหน้าฝ่ายที่เกี่ยวข้องของเทศบาล ท้องถิ่นจังหวัด เป็นกรรมการ และปลัดเทศบาล เป็นกรรมการและเลขานุการ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและจำเป็นของหน่วยบริการ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามนัยมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 แล้วเสนอให้ ก.ท.จ. พิจารณาให้ความเห็นชอบ

ข้อ 6 การได้รับเงินค่าตอบแทนตามหลักเกณฑ์นี้ ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของเจ้าหน้าที่ที่จะได้รับเงินอื่นใดที่พึงจ่ายในทำนองเดียวกันตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหลักเกณฑ์อื่น

ข้อ 7 การดำเนินการตามระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือหนังสือสั่งการใด ๆ ที่ได้ดำเนินการอยู่ก่อนวันที่หลักเกณฑ์นี้ใช้บังคับ ให้ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับหลักเกณฑ์นี้

ประกาศ ณ วันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ.2552

(นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์)
รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ประธานกรรมการกลางพนักงานเทศบาล

ประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล
เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจ่ายเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน
ให้กับหน่วยบริการในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2552

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 17(4) และมาตรา 26 วรคเจ็ด แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 และข้อ 3 แห่งประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่องมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราเงินเดือน และวิธีการจ่ายเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่น ลงวันที่ 22 พฤศจิกายน 2544 และมติคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล ในการประชุมครั้งที่ 10/2552 เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2552 เห็นชอบให้กำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานให้กับหน่วยบริการในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

ข้อ 1 ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่องมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจ่ายเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานให้กับหน่วยบริการในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2552”

ข้อ 2 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ในประกาศนี้

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลที่ดำรงตำแหน่ง หรือที่ได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติงานในหน่วยบริการ หรือนอกหน่วยบริการ หรือต่างหน่วยบริการ เพื่อให้บริการ สนับสนุนด้านบริการหรือร่วมบริการ และให้หมายความรวมถึงบุคลากรจากหน่วยงานอื่นที่ได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานในหน่วยบริการ

“หน่วยบริการ” หมายความว่า โรงพยาบาล ศูนย์บริการสาธารณสุข สถานีอนามัย สถานบริการสาธารณสุข หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น แต่ปฏิบัติงานในลักษณะเดียวกันและมีอำนาจหน้าที่หรือวัตถุประสงค์ในการให้บริการด้านสาธารณสุข ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล

“เงินค่าตอบแทน” หมายความว่า เงินที่องค์การบริหารส่วนตำบลจ่ายให้แก่เจ้าหน้าที่ เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพ เสริมสร้างแรงจูงใจ และตอบแทนในการปฏิบัติงานในเวลาราชการและหรือนอกเวลาราชการในหน่วยบริการ นอกหน่วยบริการ หรือต่างหน่วยบริการ

ข้อ 4 การจ่ายเงินค่าตอบแทนให้แก่เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานให้กับหน่วยบริการในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล ให้นำข้อบังคับกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานให้กับหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.2544 มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ อัตราการจ่ายต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดและเป็นไปตามสถานะการคลังขององค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ 5 ในกรณีที่ต้องจ่ายเงินค่าตอบแทนนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายเงินค่าตอบแทน ตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบังคับกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานให้กับหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.2544 ให้ ก.อบต. จังหวัด แต่งตั้งคณะกรรมการไม่น้อยกว่า 5 คน ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล เป็นประธาน หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดที่เกี่ยวข้อง หัวหน้าหน่วยบริการทุกระดับ ผู้อำนวยการกองหรือหัวหน้าฝ่ายที่เกี่ยวข้องขององค์การบริหารส่วนตำบล ท้องถิ่นจังหวัด เป็นกรรมการ และปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นกรรมการและเลขานุการ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและจำเป็นของหน่วยบริการ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามนัยมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 แล้วเสนอให้ ก.อบต.จังหวัด พิจารณาให้ความเห็นชอบ

ข้อ 6 การได้รับเงินค่าตอบแทนตามหลักเกณฑ์นี้ ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของเจ้าหน้าที่ที่จะได้รับเงินอื่นใดที่พึงจ่ายในทำนองเดียวกันตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหลักเกณฑ์อื่น

ข้อ 7 การดำเนินการตามระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือหนังสือสั่งการใด ๆ ที่ได้ดำเนินการอยู่ก่อนวันที่หลักเกณฑ์นี้ใช้บังคับ ให้ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับหลักเกณฑ์นี้

ประกาศ ณ วันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ.2552

(นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์)
รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ประธานกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล

ด่วนมาก

ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๗๔

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๘ มกราคม ๒๕๕๓

เรื่อง การตั้งงบประมาณรายจ่ายและการใช้จ่ายงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง ๑. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๒๖๑๑ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๗

๒. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๔๓.๓/ว ๐๐๒๐ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๒

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง หลักเกณฑ์การสนับสนุนขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และ องค์การบริหารส่วนตำบลในการให้บริการสาธารณะ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ จำนวน ๑ ฉบับ
๓. บันทึกข้อตกลงการอุดหนุนงบประมาณให้องค์กรประชาชน องค์การการกุศล และองค์กรที่จัดตั้งตามกฎหมาย จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดหลักเกณฑ์การตั้งงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหนังสือที่อ้างถึงนั้น เนื่องจากได้มีประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการสนับสนุนงบประมาณให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ดังนั้น เพื่อให้การตั้งงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนสอดคล้องกับประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเพื่อให้มีแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินในหมวดเงินอุดหนุน อาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๔ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๔ จึงยกเลิกหนังสือที่อ้างถึง ๑ และ ๒ และให้ใช้หลักเกณฑ์การตั้งงบประมาณและการใช้จ่ายงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล) อาจตั้งงบประมาณสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ส่วนราชการ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ในภารกิจด้านการศึกษา ด้านการสาธารณสุขได้ หรือภารกิจที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้ถือปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง หลักเกณฑ์การสนับสนุนขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลในการให้บริการสาธารณสุข ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ สำหรับองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ถือปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจ และหน้าที่ ในการจัดระบบบริการสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๖ และประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ ในการจัดระบบบริการสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ อีกทางหนึ่งด้วย

๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจตั้งงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนเพื่ออุดหนุนแก่ องค์กรประชาชน องค์กรการกุศล และองค์กรที่จัดตั้งตามกฎหมาย นอกเหนือจากประกาศ คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามข้อ ๑ ได้ ดังนี้

๒.๑ องค์กรประชาชน หมายถึง กลุ่ม หรือชุมชน กรณีกลุ่มจะต้องมีการจดทะเบียน ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ของหน่วยงานราชการที่รับผิดชอบ สำหรับกรณีชุมชนต้องเป็น การจัดตั้งตามกฎหมาย ระเบียบ หรือหนังสือสั่งการกระทรวงมหาดไทย และมีสถานะเป็นกลุ่ม หรือ ชุมชน มาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี

๒.๒ องค์กรการกุศล หมายถึง องค์กรที่มีวัตถุประสงค์จะดำเนินการงานการกุศล และจัดตั้งตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ เช่น วัด มัสยิด กษัตริย์สมาคม มูลนิธิ เป็นต้น

๒.๓ องค์กรที่จัดตั้งตามกฎหมาย หมายถึง องค์กรที่จัดตั้งตามกฎหมาย โดยไม่ได้มีวัตถุประสงค์หลักในการแสวงหากำไร หรือระเบียบ ข้อบังคับที่กำหนดขึ้นโดยหน่วยงาน ของรัฐ เช่น สภาวัฒนธรรม คณะกรรมการหมู่บ้าน อสม. กลุ่มเกษตรกร กลุ่มสตรี เป็นต้น

๓. การตั้งงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามข้อ ๒ ให้รวมอยู่ในอัตราร้อยละที่กำหนดตามข้อ ๕ ข้อ ๖ และข้อ ๗ ของประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง หลักเกณฑ์การสนับสนุนขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลในการให้บริการสาธารณสุข ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ด้วย และจะกระทำได้อีกเมื่อ

๓.๑ มีการเสนอโครงการ/กิจกรรมที่จะขอรับเงินอุดหนุนซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนในเขตพื้นที่ได้รับประโยชน์

๓.๒ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ให้เงินอุดหนุนต้องคำนึงถึงสถานะทางการคลังที่จะต้องใช้งบประมาณไปดำเนินงานในภารกิจหลักเพื่อการบริการสาธารณะ ซึ่งมีภาระด้านการบริหารงานทั่วไป ด้านการพัฒนาท้องถิ่น การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคม การรักษาความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ตลอดจนการแก้ไขปัญหาของประเทศไทยโดยรวมตามแนวนโยบายของรัฐเป็นเบื้องต้น ก่อนที่จะพิจารณาจัดสรรงบประมาณเป็นเงินอุดหนุน

๓.๓ โครงการ/กิจกรรมที่ขอรับเงินอุดหนุนตามข้อ ๒.๑ จะต้องสามารถเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มหรือชุมชน โดยมีลักษณะของการแก้ไขปัญหาความยากจนและส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและนำไปสู่การพัฒนาขององค์กรประชาชนในโอกาสต่อไปด้วยตนเอง โดยมีให้สนับสนุนในโครงการที่มีลักษณะเป็นเงินทุนหมุนเวียน เช่น การอุดหนุนเพื่อนำไปเป็นทุนกู้ยืม หรือสมทบกองทุนต่าง ๆ หรือการซื้อเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย หรือให้เป็นเงินรางวัล เป็นต้น

๓.๔ เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเห็นสมควรตั้งงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนเพื่ออุดหนุนโครงการใด ให้นำโครงการนั้นบรรจุไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่นก่อนการตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรืองบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

๔. เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเพียงผู้อุดหนุนงบประมาณให้หน่วยงานอื่นดำเนินการแทน โดยที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมิได้ดำเนินการเอง ดังนั้น จึงไม่ถือว่าเป็นการทำกิจการนอกเขต

๕. เมื่อหน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุนแจ้งขอรับเงิน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายจากเงินรายได้ตามงบประมาณรายจ่ายที่ได้ตั้งไว้ในหมวดเงินอุดหนุนเท่านั้น โดยมีให้จ่ายจากเงินสะสม หรือเงินกู้

๖. ก่อนจะเบิกจ่ายเงินอุดหนุนให้กับองค์กรประชาชน องค์กรการกุศล และองค์กรที่จัดตั้งตามกฎหมาย ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำบันทึกข้อตกลงกับผู้แทนของหน่วยงานดังกล่าวไม่น้อยกว่า 3 คน ว่าจะดำเนินการให้เป็นไปตามโครงการที่ขอรับเงินอุดหนุน ตามแบบที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด

๗. ทุกหน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุนจะต้องออกใบเสร็จรับเงินให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเก็บไว้เป็นหลักฐาน สำหรับองค์กรประชาชน องค์กรการกุศล และองค์กรที่จัดตั้งตามกฎหมาย หากไม่มีใบเสร็จรับเงินใช้ในลักษณะงานปกติ ให้ออกใบสำคัญรับเงินแทน

๘. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหนังสือแจ้งหน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุนทราบ เป็นเงื่อนไขว่า การใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการของ หน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุนนั้นถือปฏิบัติ และต้องกำหนดด้วยว่าเมื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ ของโครงการเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้หน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุนรายงานผลการดำเนินงานให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบภายใน ๓๐ วันนับแต่โครงการแล้วเสร็จ และหากมีเงินเหลือจ่าย ซึ่งเข้าลักษณะลามิควรรได้ตามกฎหมาย ให้ส่งคืนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หากหน่วยงานที่ ขอรับเงินอุดหนุนไม่รายงานผลการดำเนินการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะไม่พิจารณาตั้ง งบประมาณอุดหนุนในครั้งต่อไป

๙. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน ถ้าหน่วยงานที่ ขอรับเงินอุดหนุนไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นสามารถเรียกเงินเท่าจำนวนที่อุดหนุนไปทั้งหมดคืนได้

๑๐. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้ตั้งงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินอุดหนุนไว้แล้ว ตามหลักเกณฑ์เดิมก่อนวันที่หนังสือฉบับนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปได้ แต่หากจะตั้ง งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมหรือโอนงบประมาณ ก็ให้ดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ในหนังสือฉบับนี้

๑๑. หากมีปัญหา ข้อขัดข้อง ในการดำเนินงานตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น ตามข้อ ๒ ถึงข้อ ๑๐ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะเป็นผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามกฎหมายมีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัย

จึงเรียนมาเพื่อแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิบูลย์ สงวนพงศ์)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชน

และส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

ส่วนการจัดสรรเงินอุดหนุนและพัฒนาระบบงบประมาณ

โทร. ๐-๒๒๕๑-๕๐๐๐ ต่อ ๑๕๒๓-๑๕๒๖

โทรสาร ๐-๒๒๕๑-๘๙๗๒

ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรื่อง หลักเกณฑ์การสนับสนุนขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลในการให้บริการสาธารณะ

เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่นที่จะได้รับการบริการสาธารณะ และเพื่อให้เกิดความร่วมมือ และช่วยเหลือในการจัดทำบริการสาธารณะระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ สมควรกำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล อาจสนับสนุนงบประมาณและการดำเนินการอื่น ๆ แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือส่วนราชการ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการจัดทำบริการสาธารณะได้ตามความสามารถของตน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ (๑๕) มาตรา ๑๖ (๓๑) และมาตรา ๑๗ (๒๕) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การสนับสนุนขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ในการให้บริการสาธารณะแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ส่วนราชการ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล อาจสนับสนุนงบประมาณให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ส่วนราชการ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐในจังหวัด ในภารกิจด้านการศึกษาหรือด้านการสาธารณสุขได้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

ภารกิจอื่นนอกจากภารกิจด้านการศึกษาหรือด้านการสาธารณสุข องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งจะสนับสนุนได้ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับจังหวัดเป็นรายกรณีไป

ข้อ ๒ การสนับสนุนงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามข้อ ๑ จะกระทำได้อต่อเมื่อ

(๑) ภารกิจที่จะสนับสนุนจะต้องเป็นภารกิจที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้สนับสนุน

(๒) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้สนับสนุน ต้องกำหนดโครงการอันเป็นภารกิจหลักของตนเองตามแผนพัฒนาท้องถิ่นที่กำหนดไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเสียก่อน แล้วจึงสนับสนุนงบประมาณให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๓) การให้การสนับสนุนงบประมาณแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ต้องคำนึงถึงสถานะทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้สนับสนุนด้วย

ข้อ ๓ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ส่วนราชการ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่ขอรับการสนับสนุนเสนอโครงการที่จะขอรับการสนับสนุนต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ที่จะทำให้การสนับสนุนแล้วแต่กรณี พร้อมทั้งเหตุผลและรายละเอียดว่าโครงการมีงบประมาณไม่เพียงพอในการดำเนินการและมีความจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุน

การเสนอขอรับการสนับสนุนตามวรรคหนึ่ง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่ขอรับการสนับสนุนต้องแสดงให้เห็นถึงกิจกรรมในโครงการที่เสนอ โดยแบ่งส่วนที่ผู้รับการสนับสนุนมีงบประมาณของตนเองและส่วนที่จะขอรับการสนับสนุนให้ชัดเจน

ข้อ ๔ เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้สนับสนุนเห็นสมควรสนับสนุนโครงการตามข้อ ๓ ให้นำโครงการนั้นบรรจุไว้ในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินและมีความจำเป็นต้องดำเนินการตามโครงการโดยด่วน จะไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่งก็ได้ แต่ให้รายงานการสนับสนุนดังกล่าวต่อคณะกรรมการอำนวยการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับจังหวัดทราบด้วย

ข้อ ๕ การสนับสนุนขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้สนับสนุนเป็นเงิน บุคลากร วัสดุ ครุภัณฑ์ และปรับปรุง ซ่อมแซม หรือก่อสร้างอาคาร ตลอดจนสิ่งก่อสร้างอื่น ได้ไม่เกินร้อยละสิบของรายได้ของปีงบประมาณที่ผ่านมาโดยไม่รวมเงินอุดหนุนจากรัฐ

การคำนวณวงเงินงบประมาณตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงงบประมาณที่สนับสนุนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ส่วนราชการ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ในเขตจังหวัดด้วย

การสนับสนุนตามวรรคหนึ่ง จะสนับสนุนโดยใช้งบประมาณของตนและดำเนินการแทนก็ได้

ข้อ ๖ การสนับสนุนของเทศบาล

(๑) เทศบาลขนาดใหญ่อาจสนับสนุนเป็นเงินเพื่อให้ใช้จ่ายในด้านบุคลากร วัสดุ ครุภัณฑ์ และการปรับปรุงซ่อมแซมอาคารหรือสิ่งก่อสร้างอื่น ได้ไม่เกินร้อยละสองของรายได้ของปีงบประมาณที่ผ่านมาโดยไม่รวมเงินอุดหนุนจากรัฐ

(๒) เทศบาลขนาดกลางและเทศบาลขนาดเล็กอาจสนับสนุนเป็นเงินเพื่อให้ใช้จ่ายในด้าน
นุเคราะห์ วัสดุ ครุภัณฑ์ และการปรับปรุงซ่อมแซมอาคารหรือสิ่งก่อสร้างอื่น ได้ไม่เกินร้อยละสาม
ของรายได้ของปีงบประมาณที่ผ่านมาโดยไม่รวมเงินอุดหนุนจากรัฐ

ขนาดของเทศบาลตามวรรคหนึ่ง, ให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล

ข้อ ๗ การสนับสนุนขององค์การบริหารส่วนตำบลให้สนับสนุนเป็นเงินเพื่อให้ใช้จ่าย
ในด้านนุเคราะห์ วัสดุ ครุภัณฑ์ และการปรับปรุงซ่อมแซมอาคารหรือสิ่งก่อสร้างอื่น ได้ไม่เกินร้อยละห้า
ของรายได้ของปีงบประมาณที่ผ่านมาโดยไม่รวมเงินอุดหนุนจากรัฐ

ข้อ ๘ กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด มีความจำเป็นต้องสนับสนุนงบประมาณ
ในโครงการใดเกินอัตราหรือไม่อาจดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ ข้อ ๖ และข้อ ๗
ให้เสนอต่อคณะกรรมการอำนวยการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับ
จังหวัดเป็นผู้พิจารณาอนุมัติเป็นรายกรณีไป

ข้อ ๙ หน่วยงานที่รับการสนับสนุนมีหน้าที่ต้องรายงานผลการดำเนินการตามที่ได้รับ
การสนับสนุนต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้สนับสนุน ในกรณีนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ผู้สนับสนุนต้องติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่รับการสนับสนุนและเปิดเผย
ผลการดำเนินงานดังกล่าวต่อสาธารณชน

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๒

อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
(ฉบับที่ ๒)

ตามที่ได้มีประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๖ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการสนับสนุนงบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัดแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ส่วนราชการ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐในเขตจังหวัด และต่อมาได้มีประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง หลักเกณฑ์การสนับสนุนขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ในการให้บริการสาธารณะ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสนับสนุนขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ส่วนราชการ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐในจังหวัดชั้นใหม่ จึงสมควรยกเลิกข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น หรือส่วนราชการ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๖ ดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ (๑๕) และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงประกาศให้ยกเลิกวรรคหนึ่งและวรรคสอง ของข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๖

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๒

อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

บันทึกข้อตกลง

การอุดหนุนงบประมาณให้แก่องค์กรประชาชน องค์กรการกุศล และองค์กรที่จัดตั้งตามกฎหมาย

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

บันทึกนี้ทำขึ้นเพื่อเป็นข้อตกลงในการดำเนินงานโครงการที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด/
เทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล อุดหนุนงบประมาณ ระหว่าง นาย/นาง/นางสาว.....
อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตำบล..... อำเภอ.....
จังหวัด..... ในฐานะ..... ประธานหรือที่เรียกชื่ออย่างอื่น..... และคณะกรรมการ
ซึ่งมีรายชื่อท้ายบันทึกนี้อีกจำนวน.....คน ผู้รับผิดชอบโครงการ ซึ่งต่อไปในบันทึกนี้ รวมเรียกว่า
“ผู้รับผิดชอบโครงการ” ฝ่ายหนึ่ง กับ องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล
.....โดย นาย/นาง/นางสาว.....
ในฐานะนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล.....
ซึ่งต่อไปในบันทึกนี้ เรียกว่า “ผู้สนับสนุนโครงการ” อีกฝ่ายหนึ่ง

ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงทำบันทึกข้อตกลงกันดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้รับผิดชอบโครงการ ตกลงจะดำเนินการโครงการ.....

.....
ซึ่งต่อไปในบันทึกนี้เรียกว่า “โครงการ” ตามที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/องค์การบริหาร
ส่วนตำบล.....ได้ให้การอุดหนุนงบประมาณ จำนวนเงิน.....บาท
(.....) ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ เป้าหมาย แผนการดำเนินงาน
ของโครงการตามเอกสารแนบท้ายบันทึกนี้ ตลอดจนหลักเกณฑ์ เงื่อนไข วิธีการ ตามหนังสือสั่งการ
กระทรวงมหาดไทย ทุกประการ

ข้อ ๒ หากผู้รับผิดชอบโครงการ ไม่ดำเนินการตามโครงการหรือดำเนินการไม่เป็นไป
ตามโครงการและหลักเกณฑ์ เงื่อนไข วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนด เว้นแต่ การไม่ดำเนินการหรือ
ดำเนินการไม่เป็นไปตามโครงการนั้น เกิดจากเหตุสุดวิสัย พันวิสัย หรือเกิดภัยพิบัติ ซึ่งมิได้เกิดจาก
การกระทำของผู้รับผิดชอบโครงการ ผู้รับผิดชอบโครงการ ยินยอมรับผิดชอบชำระเงินที่ได้รับหรือเบิกจ่ายไปแล้ว
รวมทั้งค่าเสียหายหรือค่าใช้จ่ายอื่นใดอันเกิดจากการดำเนินการหรือไม่ดำเนินการดังกล่าวให้แก่ผู้สนับสนุน
โครงการ โดยผู้สนับสนุนโครงการมีต้องบอกกล่าวหรือทวงถามเป็นหนังสือแต่อย่างใด

หากผู้รับผิดชอบโครงการ ไม่ชำระเงินที่ได้รับหรือเบิกจ่ายไปแล้ว รวมทั้งค่าเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายอื่นใด ให้แก่ผู้สนับสนุนโครงการ ผู้รับผิดชอบโครงการ ยินยอมเสียดอกเบี้ยตามอัตราที่กฎหมายกำหนดนับแต่วันที่ได้รับเงินไปจากผู้สนับสนุนโครงการ รวมทั้งยินยอมให้ผู้สนับสนุนโครงการ ดำเนินคดีได้ตามกฎหมาย

ข้อ ๓ เมื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของโครงการเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้รับผิดชอบโครงการจะรายงานผลการดำเนินงานในห้องครุปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ และหากมีเงินเหลือจ่ายจะส่งคืนในห้องครุปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

หากผู้รับผิดชอบโครงการไม่รายงานผลการดำเนินงาน ผู้รับผิดชอบโครงการพร้อมรับในหลักการที่ผู้สนับสนุนโครงการจะไม่พิจารณาสนับสนุนงบประมาณให้ในโอกาสต่อไปอีก และหากผู้รับผิดชอบโครงการไม่คืนเงินเหลือจ่าย ผู้รับผิดชอบโครงการยินยอมให้ผู้สนับสนุนโครงการดำเนินคดีได้ตามกฎหมาย พร้อมยินยอมเสียดอกเบี้ยตามที่กฎหมายกำหนดนับแต่วันที่โครงการแล้วเสร็จ

บันทึกนี้ทำขึ้นเป็นสองฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน โดยมอบให้ผู้รับผิดชอบโครงการหนึ่งฉบับ ผู้สนับสนุนโครงการหนึ่งฉบับ

ทั้งสองฝ่ายได้อ่านและมีความเข้าใจในเนื้อความตามบันทึกนี้โดยตลอดแล้ว จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานต่อหน้าพยาน

(ลงชื่อ) ..... ผู้รับผิดชอบโครงการ (ลงชื่อ) ..... ผู้สนับสนุนโครงการ
(.....)

(ลงชื่อ) ..... ผู้รับผิดชอบโครงการ (ลงชื่อ) ..... พยาน
(.....)

(ลงชื่อ) ..... ผู้รับผิดชอบโครงการ (ลงชื่อ) ..... พยาน
(.....)

ด่วนที่สุด

ที่ มท 0891.3/658

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. 10300

25 มกราคม 2553

เรื่อง ตอบข้อหารือการดำเนินงานระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่

เรียน เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ที่ สพล 08 / 2390 ลงวันที่ 13 ตุลาคม 2552

ตามที่อ้างถึง สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติได้มีหนังสือหารือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นว่า ในปัจจุบันมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินการจัดระบบการแพทย์ฉุกเฉินแล้วประมาณร้อยละ 60 และเกิดปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับข้อกฎหมายหลายประการ ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดำเนินการระบบการแพทย์ฉุกเฉินไปแล้วและยังไม่ได้ดำเนินการเกิดความไม่แน่ใจว่าจะสามารถดำเนินการได้หรือไม่ หรือจะขัดกับกฎหมายอย่างไร และเมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบพบ จะถูกเรียกเงินคืนหรือไม่และจะแก้ไขปัญหายังไง โดยหารือในประเด็นว่า การจัดระบบการแพทย์ฉุกเฉินอยู่ในความหมายของข้อกฎหมายและเป็นภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้หรือไม่ นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ขอเรียนให้ทราบว่า ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 (19) กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล และเมืองพัทยา มีอำนาจและหน้าที่ในเรื่องการสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล และมาตรา 17 (19) กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดให้มีโรงพยาบาลจังหวัด การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวจึงสามารถทำการรักษาพยาบาลผู้ป่วยฉุกเฉินได้ ไม่ว่าจะเป็นการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลหรือภายนอกสถานพยาบาล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ รวมทั้งการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ดังกล่าวต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เมื่อมีการตราพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2551 มาใช้บังคับ องค์กรการบริหารส่วนตำบล เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนจังหวัด ก็ต้องดำเนินการตามหน้าที่ในการรักษาพยาบาลแก่ผู้ป่วยฉุกเฉินตามแนวทางที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2551 และหลักเกณฑ์ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

การบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่นั้น มีแนวทางในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังนี้

1. ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทยที่ มท 0808.4/ว 1562 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2550 เรื่อง การเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดให้ "เงินตอบแทน" หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่พนักงานส่วนท้องถิ่นที่ได้ปฏิบัติงานตามหน้าที่ปกติ โดยลักษณะงานส่วนใหญ่ต้องปฏิบัติงานในที่ตั้งสำนักงานและได้ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการในที่ตั้งสำนักงาน หรือโดย

ลักษณะงานส่วนใหญ่ต้องปฏิบัติงานนอกที่ตั้งสำนักงานและได้ปฏิบัติงานนั้นนอกเวลาราชการนอกที่ตั้งสำนักงาน หรือโดยลักษณะงานปกติต้องปฏิบัติงานในลักษณะเป็นผลัดหรือกะ และได้ปฏิบัติงานนั้นนอกผลัดหรือกะของตนเอง ตามระยะเวลาและอัตราที่กำหนด ดังนั้นหากผู้ปฏิบัติงานการแพทย์ฉุกเฉินมิใช่พนักงานส่วนท้องถิ่นก็ไม่สามารถเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการตามหนังสือกระทรวงมหาดไทยที่อ้างถึงได้

2. ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ข้อ 7 เงินอุดหนุน/ชดเชยที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติจ่ายให้แก่หน่วยปฏิบัติการฉุกเฉิน ตามระเบียบสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ พ.ศ.2552 ที่โอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ถือเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยตั้งประมาณการรายรับไว้ในหมวดรายได้เบ็ดเตล็ด ส่วนการเบิกจ่ายให้จ่ายตามงบประมาณให้ถูกต้องตามประเภทรายจ่ายตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

3. ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0313.4 / ว 1452 ลงวันที่ 27 พฤษภาคม 2541 เรื่อง การเบิกจ่ายเงินค่าจ้างเหมาบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่นสามารถใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาอนุมัติให้เบิกจ่ายค่าจ้างเหมาบริการได้ แต่ทั้งนี้ต้องอยู่ในอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและไม่ซ้ำซ้อนกับอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการอื่น หรือไม่ซ้ำซ้อนกับการปฏิบัติงานตามกรอบอัตรากำลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอยู่แล้ว

ทั้งนี้ การจ้างเหมาบริการดังกล่าว ถือว่างานยังอยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องพิจารณาจากเนื้อหาและมุ่งเน้นถึงผลสำเร็จของงานที่จ้างภายในระยะเวลาที่กำหนดเป็นสำคัญ ดังนั้นเงินที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจ่ายให้กับเอกชนจึงเป็นการจ่ายเงินตามสัญญาจ้างมิใช่เป็นการจ่ายเงินจากเงินอุดหนุน/ชดเชย ที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติจ่ายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4. ขณะนี้ยังไม่มิกฎหมายหรือระเบียบกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดตั้งกองทุนการแพทย์ฉุกเฉินแต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

นายจรินทร์ จักกะพาก

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการมีส่วนร่วม
ส่วนส่งเสริมการจัดการด้านสาธารณสุขและสวัสดิการสังคม
โทรศัพท์/โทรสาร 0-2241-9000 ต่อ 4132-3
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ dla0891_3@thailocaladmin.go.th

“ดำรงธรรมนำไทยใสสะอาด”

ข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เรื่อง กำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นและเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน (ฉบับที่ ๓)

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรนหรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นและเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉินให้เหมาะสม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จึงออกข้อกำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อกำหนดนี้เรียกว่า “ข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรนหรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นและเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน (ฉบับที่ ๓)”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความใน ๖.๑.๒ ในข้อ ๖.๑ ของข้อ ๖ แห่งข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรนหรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นและเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน ฉบับลงวันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรนหรือ เสียงสัญญาณอย่างอื่นและเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“๖.๑.๒ แสงแดงและน้ำเงิน สำหรับรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินที่ได้รับการรับรองมาตรฐานจากสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ”

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

กำหนด ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓

พลตำรวจเอก ปทีป ตันประเสริฐ

จเรตำรวจแห่งชาติ รักษาราชการแทน

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาบ
และเสียงสัญญาณ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาบและเสียงสัญญาณให้เหมาะสม

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒ แห่งข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น และเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน ฉบับลงวันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จึงออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาบและเสียงสัญญาณไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาบและเสียงสัญญาณ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ แห่งประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาบและเสียงสัญญาณ ฉบับลงวันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาบและเสียงสัญญาณ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖ รถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน

๖.๑ เป็นรถที่ได้รับรองมาตรฐานจากสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ และหนังสือรับรองมาตรฐานยังไม่หมดอายุในวันที่ยื่นเรื่องขออนุญาตตามประกาศฉบับนี้

๖.๒ การขออนุญาต

ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นหนังสือร้องขอต่อผู้บังคับการ กองบังคับการตำรวจจราจร ในจังหวัดอื่น ให้ยื่นหนังสือร้องขอต่อผู้บังคับการ ตำรวจภูธรจังหวัด พิจารณามีความเห็นเสนอผู้มีอำนาจอนุญาต โดยมีหลักฐานดังนี้

๖.๒.๑ คำร้องขออนุญาตที่ผ่านการเห็นชอบของปลัดกระทรวงสาธารณสุข หรือเลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

๖.๒.๒ สำนักภาพถ่ายใบคู่มือการจดทะเบียนรถ ๑ ฉบับ

๖.๓ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาต อนุญาตได้เป็นระยะเวลาเท่ากับระยะเวลา ที่กำหนดไว้ในหนังสือรับรองมาตรฐานของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ”

ข้อ ๓ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓

พลตำรวจเอก ปิณฑิตัน ประเสริฐ

จเรตำรวจแห่งชาติ รักษาราชการแทน

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ (สพฉ.)

ชั้น 2 อาคารกองวิศวกรรมการแพทย์ สาธารณสุขซอย 8 กระทรวงสาธารณสุข

ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000

โทรศัพท์ 0 2965 9782 - 84 โทรสาร 0 2965 9780 - 81 เว็บไซต์: www.niems.go.th

ที่ สพฉ. 08/๒๕๕๓

๒๖ สิงหาคม 2553

เรื่อง การดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0891.3 /658 ลงวันที่ 25 มกราคม 2553

สิ่งที่ส่งมาด้วย ประกาศสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การสนับสนุนการดำเนินงาน
และบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินท้องถิ่น จำนวน 1 ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้ตอบข้อหารือการดำเนินงานระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ ว่างานการแพทย์ฉุกเฉินเป็นภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้ ทั้งการรักษาพยาบาลผู้ป่วยฉุกเฉิน ไม่ว่าจะเป็นการรักษาในสถานพยาบาลหรือนอกสถานพยาบาล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพร้อมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ รวมทั้งการดำเนินการอำนาจหน้าที่ดังกล่าวต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เมื่อมีการตราพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ.2551 ออกมาบังคับใช้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก็ต้องดำเนินการตามหน้าที่ในการรักษาพยาบาลผู้ป่วยฉุกเฉินตามแนวทางที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ.2551 และหลักเกณฑ์ที่ออกตามพระราชบัญญัติ ดังกล่าว นั้น

สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ.2551 มีหน้าที่ดำเนินการบริหารจัดการประสานงานทั้งภาครัฐและเอกชน และส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดความร่วมมือในการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉินร่วมกัน และในมาตรา 33 วรรค 2 กำหนดให้ คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินประสานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้ดำเนินงานบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ เพื่อส่งเสริมการมีบทบาทตามความพร้อม ความเหมาะสม และความจำเป็นของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติได้ประสานและจัดประชุมร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 3 ครั้ง และแต่งตั้งคณะทำงาน ชกร่างหลักเกณฑ์เพื่อสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ เสนอให้คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน พิจารณา

บัดนี้ หลักเกณฑ์เพื่อสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ ได้ผ่านการเห็นชอบของคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินและประกาศหลักเกณฑ์ฯ ดังกล่าวแล้ว (รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย) สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ จึงขอความร่วมมือมายังกระทรวงมหาดไทย ในการแจ้งหลักเกณฑ์การสนับสนุนการดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินท้องถิ่น ดังกล่าว แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติงานการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชาติรี เจริญวิระกุล)

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

สำนักพัฒนาเครือข่าย

โทรศัพท์ 0 2591 9769 โทรสาร 0 2591 9140

ผู้รับผิดชอบ นายพิษณุ หนองช้าง โทรศัพท์มือถือ 08 5684 1669

ที่ มท 0891.3/ว 2826

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. 10200

๑๗ กันยายน 2553

เรื่อง การดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาหนังสือสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ที่ สพฉ. 08/1465 ลงวันที่ 16 สิงหาคม 2553
จำนวน 1 ชุด
2. สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท 0891.3/ 658
ลงวันที่ 25 มกราคม 2553 จำนวน 1 ชุดด้วย

สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ได้ขอความร่วมมือกระทรวงมหาดไทยแจ้งประกาศสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การสนับสนุนการดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินท้องถิ่น พ.ศ.2553 ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 1

กระทรวงมหาดไทย พิจารณาแล้ว เพื่อให้การดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปตามอย่างมีประสิทธิภาพ จึงขอความร่วมมือจังหวัดแจ้งประกาศสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การสนับสนุนการดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินท้องถิ่น พ.ศ. 2553 ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ ทั้งนี้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท 0891.3/658 ลงวันที่ 25 มกราคม 2553 ประกอบเป็นแนวทางในการดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 2

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิบูลย์ สงวนพงศ์)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชน

และส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและการมีส่วนร่วม

โทร. 0 2241 9000 ต่อ 4132-5

โทรสาร 0 2241 9000 ต่อ 4103

“ดำรงธรรมนำไทยใสสะอาด”

ด่วนที่สุด
ที่ กค ๐๔๐๖.๔/ว.๑๕

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม ๖ กทม. ๑๐๔๐๐

๕

กรกฎาคม ๒๕๕๕

เรื่อง อัตราค่าเช่ารถยนต์มาใช้ในราชการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง อธิบดี เลขาธิการ ผู้อำนวยการ อธิการบดี ผู้บัญชาการ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๙.๖/ว ๘๘ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย บัญชีอัตราค่าเช่ารถยนต์ประเภทต่าง ๆ (สำหรับระยะเวลาเช่า ๕ ปี)

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ และเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ดังนี้

๑. เห็นชอบการปรับแก้ไขหลักเกณฑ์และแนวทางในการเช่ารถยนต์มาใช้ในราชการตามที่กระทรวงการคลังเสนอ ดังนี้

๑.๑ เปลี่ยนแปลงระยะเวลาทำสัญญาเช่ารถยนต์มาใช้ในราชการจาก ๓ ปี เป็น ๕ ปี

๑.๒ ทบทวนสูตรการคำนวณอัตราค่าเช่ารถยนต์ให้เหมาะสมกับสถานการณ์

ในปัจจุบัน โดยปรับอัตราค่าเช่ารถยนต์ประเภทต่าง ๆ ตามที่กระทรวงการคลังกำหนดลดลงประมาณร้อยละ ๑๐

ยกเว้นกรณีการเช่ารถยนต์ของส่วนราชการที่ได้เริ่มดำเนินการตามกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือที่สำนักงบประมาณได้พิจารณาให้ความเห็นชอบให้เช่ารถยนต์เป็นระยะเวลา ๓ ปี ไปก่อนที่คณะรัฐมนตรีจะมีมติ (๒๔ เมษายน ๒๕๕๕) ก็ให้ดำเนินการต่อไปได้ตามหลักเกณฑ์เดิม

๒. มอบหมายให้กระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) รับไปพิจารณาร่วมกับสำนักงบประมาณ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับรถยนต์ที่นำมาใช้ในราชการ เช่น การจ้างพนักงานขับรถ การเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการของพนักงานขับรถที่จ้างจากภายนอก (outsourse) และการดำเนินการสำหรับรถราชการที่มีอายุการใช้งานนาน เช่น ใช้งานมาเกินกว่า ๑๐ ปี และยังไม่สามารถจัดหารถยนต์ใหม่ทดแทน เป็นต้น และหากจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขข้อกำหนด ระเบียบ หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องก็ให้ดำเนินการ แล้วให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป
ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นว่า เพื่อให้อัตราค่าเช่ารถยนต์มาใช้ในราชการสอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ และเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ซึ่งเห็นชอบให้ปรับ

อัตราค่าเช่ารถยนต์ลดลงประมาณร้อยละ ๑๐ จึงเห็นควรยกเลิกอัตราค่าเช่ารถยนต์มาใช้ในราชการตามหนังสือที่อ้างถึง และกำหนดอัตราค่าเช่ารถยนต์มาใช้ในราชการใหม่ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ทั้งนี้ หากส่วนราชการมีความประสงค์เช่ารถยนต์มาใช้ในราชการนอกเหนือจากที่กระทรวงการคลังกำหนดไว้ตามบัญชีนี้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวสุภา ปิยะจิตติ)
รองปลัดกระทรวงการคลัง
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านรายจ่ายและหนี้สิน

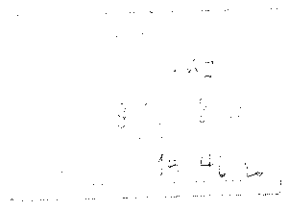
กรมบัญชีกลาง
สำนักกฎหมาย
กลุ่มงานกฎหมายและระเบียบด้านค่าใช้จ่ายในการบริหาร
โทร. ๐-๒๑๒๗-๗๒๖๐-๒
www.cgd.go.th

บัญชีอัตราค่าเช่ารถยนต์ประเภทต่าง ๆ (สำหรับระยะเวลาเช่า ๕ ปี)

ประเภทรถ	อัตราค่าเช่า (ไม่เกินบาทต่อคันต่อเดือน)
รถนั่งส่วนกลาง (ขนาดปริมาตรกระบอกลูกไม่เกิน ๑,๖๐๐ ซีซี)	๑๘,๔๕๐
รถโดยสาร ๑๒ ที่นั่ง (ดีเซล) (ขนาดปริมาตรกระบอกลูกไม่ต่ำกว่า ๒,๔๐๐ ซีซี)	๒๔,๗๕๐
รถประจำตำแหน่ง ระดับ	
- รองอธิบดี หรือเทียบเท่า (ขนาดปริมาตรกระบอกลูกไม่เกิน ๒,๐๐๐ ซีซี)	๒๖,๑๐๐
- อธิบดี รองปลัดกระทรวง หรือเทียบเท่า (ขนาดปริมาตรกระบอกลูก ๒,๐๐๐ - ๒,๔๐๐ ซีซี)	๓๕,๒๘๐
- ปลัดกระทรวง หรือเทียบเท่า (ขนาดปริมาตรกระบอกลูก ๒,๐๐๐ - ๒,๔๐๐ ซีซี)	๕๓,๖๔๐
- รัฐมนตรี หรือเทียบเท่า (ขนาดปริมาตรกระบอกลูกไม่เกิน ๓,๐๐๐ ซีซี)	๗๖,๕๐๐
- รองนายกรัฐมนตรี หรือเทียบเท่า (ขนาดปริมาตรกระบอกลูกไม่เกิน ๓,๐๐๐ ซีซี)	๙๐,๓๖๐
รถบรรทุก (ดีเซล) ขนาด ๑ ตัน (ขนาดปริมาตรกระบอกลูกไม่ต่ำกว่า ๒,๔๐๐ ซีซี)	
ขับเคลื่อน ๒ ล้อ	
- แบบธรรมดา	๑๑,๔๓๐
- แบบมีช่องว่างด้านหลังคนขับ (CAB)	๑๓,๐๕๐
- แบบดับเบิ้ลแคบ	๑๕,๖๖๐
ขับเคลื่อน ๔ ล้อ	
- แบบมีช่องว่างด้านหลังคนขับ (CAB)	๑๕,๘๔๐
- แบบดับเบิ้ลแคบ	๑๙,๖๗๐

หมายเหตุ อัตราค่าเช่ารถยนต์ที่กำหนดเป็นอัตราที่ไม่รวมค่าจ้างพนักงานขับรถ หากจำเป็นต้องจ้างพนักงานขับรถด้วย ให้จ้างได้ไม่เกินอัตรา ๘,๕๐๐ บาทต่อคันต่อเดือน

202+
16.04

ที่ นร ๐๑๐๗/๒๕๕๗

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗

เรื่อง การกำหนดบทบาทภารกิจการแพทย์ฉุกเฉินในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรียน เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ที่ สพฉ ๐๔/๕๐๐ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย คณะอนุกรรมการวินิจฉัยกฎหมายที่เกี่ยวกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง ขอให้คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้พิจารณาดำเนินการออกประกาศกำหนดภารกิจหรือระเบียบให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ต้องดำเนินการทางการแพทย์ฉุกเฉิน เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ อปท. สามารถบริหารจัดการดำเนินงานและจัดบริการการแพทย์ฉุกเฉินเพื่อให้บริการประชาชนที่เจ็บป่วยฉุกเฉินได้ครอบคลุมทุกพื้นที่ต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ขอเรียนว่าได้นำเรื่องดังกล่าวเข้าสู่ที่ประชุมคณะอนุกรรมการวินิจฉัยกฎหมายที่เกี่ยวกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยที่ประชุมมีความเห็นว่า การกระจายอำนาจให้แก่ อปท. เป็นการถ่ายโอนภารกิจจากราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาค ไปยัง อปท. แต่สำหรับภารกิจทางการแพทย์ฉุกเฉินนั้นถือว่าเป็นภารกิจด้านการสาธารณสุขประเภทหนึ่ง ซึ่งกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ อปท. ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายจัดตั้ง อปท. อยู่แล้ว ดังนั้นภารกิจดังกล่าวจึงไม่ใช่งานที่รัฐต้องกระจายอำนาจให้แก่ อปท. แต่อย่างไรก็ตาม สำหรับปัญหาที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานของ อปท. เกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินนั้นให้ถือปฏิบัติตามหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทยที่ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวไว้แล้ว

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๖๒๐/ว ๕๕๕๗

ฝ่ายป้องกันและปฏิบัติการ
 เลขที่ ๒๐ ส.ย. ๒๕๕๗
 วันที่ ๒๐ ส.ย. ๒๕๕๗
 เวลา .....

สนง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 จังหวัดขอนแก่น
 เลขที่รับ ๒๐ ส.ย. ๒๕๕๗
 วันที่ ๒๐ ส.ย. ๒๕๕๗
 เวลา ๑๕-๓๐ น.

ศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนกลาง
 กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 ๓/๑๒ ถนนอยู่ทองนอก เขตดุสิต
 กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗

เรื่อง การประชุมร่วมหารือเพื่อแก้ไขปัญหาและกำหนดแนวทางการเบิกจ่ายค่าตอบแทนแก่ อปพร. ที่ได้รับ
 คำสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือทางราชการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์ อปพร. จังหวัด ทุกจังหวัด

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือศูนย์ อปพร. กลาง ที่ มท ๐๖๒๐/ว ๕๒๓๓ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗
 จำนวน ๑ ฉบับ
 ๒. สำเนาหนังสือศูนย์ อปพร. กลาง ที่ มท ๐๖๒๐/๕๒๓๔ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗
 จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยศูนย์ อปพร. กลาง/กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้ดำเนินการจัดประชุมร่วมหารือ
 เพื่อแก้ไขปัญหาและกำหนดแนวทางการเบิกจ่ายค่าตอบแทนแก่ อปพร. ที่ได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือ
 ทางราชการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ โดยมีผู้แทนจากหน่วยงาน
 ที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุม ประกอบด้วย ผู้แทนจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สำนักงานการตรวจเงิน
 แผ่นดิน กรมบัญชีกลาง และผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

ศูนย์ อปพร. กลางพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อสร้างความเข้าใจให้แก่บุคลากรที่ปฏิบัติงาน
 เกี่ยวข้องกับ อปพร. จึงขอส่งสำเนาหนังสือดังกล่าวมาเพื่อทราบและใช้เป็นแนวทางการประสานการปฏิบัติงาน
 ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายฉัตรชัย พรหมเลิศ)

อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ผู้อำนวยการศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนกลาง

- รองผู้อำนวยการ
- เจ้าหน้าที่
- เจ้าหน้าที่
- เจ้าหน้าที่
- เจ้าหน้าที่

๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๗

☐ ทราบ	☒ ดำเนินการ
☐ มอบกลุ่มงานยุทธศาสตร์และการจัดการ	
☒ มอบฝ่ายป้องกันและปฏิบัติการ	
☐ มอบฝ่ายส่งเสริมและประสานงาน	

สำนักส่งเสริมการป้องกันสาธารณภัย

ส่วนกิจการอาสาสมัคร

(นายประเสริฐ ไทศรีศรี ๒๒๕๓ ๕๒๕๗)

หน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

จังหวัดขอนแก่น

ที่ มท ๐๖๒๐/ว ๕๒๓๓๓

ศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนกลาง
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๓/๑๒ ถนนอุทองนอก เขตดุสิต
กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ผลการประชุมร่วมหารือเพื่อแก้ไขปัญหาและกำหนดแนวทางการเบิกจ่ายค่าตอบแทนแก่ อปพร.
ที่ได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือทางราชการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

เรียน (แจ้งท้าย)

อ้างถึง หนังสือศูนย์ อปพร. กลาง คำนวนมาก ที่ มท ๐๖๒๐/๑๔๕๑-๑๔๕๓ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗
สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานการประชุม จำนวน ๑ ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้เรียนเชิญผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านกฎหมายและระเบียบทางการเงินการคลังท้องถิ่น เข้าร่วมการประชุมหารือเพื่อแก้ไขปัญหาและกำหนดแนวทางการเบิกจ่ายค่าตอบแทนแก่ อปพร. ที่ได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือทางราชการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ณ ห้องประชุมสำนักบูรณาการสาธารณภัย อุบัติภัย และความปลอดภัยทางถนน กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และผู้แทนหน่วยงานดังกล่าวได้เข้าร่วมประชุมตามกำหนดเรียบร้อยแล้ว นั้น

กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในฐานะศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนกลาง ได้จัดทำรายงานการประชุม จัดส่งให้ผู้เข้าร่วมประชุมตรวจสอบและรับรองรายงานการประชุมเรียบร้อยแล้ว รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จากการประชุมร่วมหารือข้างต้น มีรายละเอียดประเด็นสำคัญที่ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องต้องรับไปพิจารณาดำเนินการดังนี้

๑. การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า

๑.๑ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในฐานะผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นำระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น มาถือปฏิบัติในการเบิกจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางแก่ อปพร. ไปพลางก่อน ภายใต้เงื่อนไขตามระยะเวลาที่ระเบียบกำหนดเพื่อรองรับ อปพร. ก่อนที่ กปภ.ช. จะออกระเบียบตามมาตรา ๗ (๕) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐

๑.๒ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาปรับปรุงแก้ไข ออกระเบียบในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น วางแนวทาง/หลักเกณฑ์ในการตั้งงบประมาณเพื่อช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่และการเบิกจ่ายค่าตอบแทนแก่ อปพร. ที่ปฏิบัติงานช่วยเหลือทางราชการ เพื่อให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถสั่งใช้ อปพร. และเบิกจ่ายค่าตอบแทนแก่ อปพร. ได้

๒. การแก้ไขปัญหาระยะยาว

๒.๑ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ร่วมกันวางระเบียบการสั่งใช้ อปพร. ให้สอดคล้องกับบทบาทอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐.

๒.๒ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ดำเนินการเพื่อเสนอ กปก.ช. ออกระเบียบ ตาม มาตรา ๗ (๕) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นระเบียบที่เกี่ยวกับ ค่าตอบแทน ค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายในการดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ตามหมวด ๒ ในกรณี เกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัย.

ในการนี้ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้มอบหมายให้สำนักมาตรการป้องกันสาธารณภัย เป็นผู้ประสานหลักกับหน่วยงานภายในกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง เกี่ยวข้องกับเรื่องค่าตอบแทน ค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายในการดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ให้เร่ง ดำเนินการและจัดทำข้อมูลรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง เพื่อรวบรวมให้ส่วนกฎหมาย สำนักมาตรการป้องกันสาธารณภัย พิจารณายกร่างระเบียบ และนำร่างระเบียบเสนอต่อ กปก.ช. พิจารณาต่อไปด้วยแล้ว.

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้ ได้แจ้งให้หัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเพื่อทราบความเห็น ที่ประชุม และพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายอิสรชัย พรหมเด็ส)

อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ผู้อำนวยการศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนกลาง

สำนักส่งเสริมการป้องกันสาธารณภัย

ส่วนกิจกรรมอาสาสมัคร

โทร/โทรสาร ๐ ๒๒๔๓ ๔๒๕๗

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ การแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ.2555
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการเบิกค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2541 และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2543
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2547 และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2548
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการใช้และรักษารถยนต์การใช้รถยนต์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2549
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2535 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 9) พ.ศ.2553

คณะผู้จัดทำหนังสือ

การดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ดร.นพ.ไพโรจน์ บุญศิริคำชัย รองเลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
2. นายสุรชัย ศิลาวรรณ ผอ.สำนักประสานการแพทย์ฉุกเฉินและเครือข่ายสัมพันธ์
สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
3. นายสุรศักดิ์ แป้นงาม หัวหน้ากลุ่มงานงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
4. จำเอกยุทธนา ตาบ้านดู่ ปลัดเทศบาลตำบลวังเพิ่ม จังหวัดขอนแก่น
5. นายสุรชัย ยิ้มเกิด ที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี อบจ.อุบลราชธานี
6. นายสุรพล สายพันธ์ อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี
7. นายมานพ เชื้อบัณฑิต รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู อบจ.หนองบัวลำภู
8. นายสุภชัย นาคสุวรรณ ปลัดเทศบาลตำบลพิปูน จังหวัดนครศรีธรรมราช
9. นายศิริวัฒน์ บุปผาเจริญ ผอ.ส่วนมาตรฐานทั่วไปการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
10. นายจิรพัฒน์ น้อยเพ็ง นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
11. นายพิเชษฐ์ หนองช้าง ผู้จัดการงานบริหารเครือข่าย สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
12. นายพงษ์พิชญ์ ศรีธรรมานุสาร ผู้จัดการงานบริหารเครือข่าย สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
13. นายมนตรี ดิษฐสร้อย นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหนองคาย
14. ดร.กุศล สุวรรณรัตน์ ผอ.กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
เทศบาลตำบลสำนักทอง จังหวัดระยอง
15. นายสมบุรณ์ เพ็ญพิมพ์ พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี
16. นายกิตติเดช ศรีสุวรรณ พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเลย
17. นายอัฐชัย พรหมมณี ผอ.กองส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิต องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา
18. นายณรงค์ชัย ปลื้มชัย พยาบาลวิชาชีพ เทศบาลนครรังสิต จังหวัดปทุมธานี
19. นายชิษณุ เทพไกรวัล ผู้เชี่ยวชาญ สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
20. นายบุญฤทธิ์ เพ็ชรรักรักษ์ รอง ผอ.สำนักประสานการแพทย์ฉุกเฉินและเครือข่ายสัมพันธ์
สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
21. ว่าที่ร้อยเอกอรณพ สุขไพบูลย์ พนักงานอาวุโสงานบริหารการสื่อสารสั่งการ
สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
22. นายสุชาติ ใต้รูป ผอ.สำนักอำนวยการ สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
23. นางนลินรัตน์ เรืองจรรย์ศ ผู้จัดการงานเลขานุการ สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
24. นางสาวสุนัชฌา ไชยกาล พนักงานทั่วไปงานพัฒนากุศลกร สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
25. นางสาวนภมณี พลไพโรสรรพ พนักงานอาวุโสการเงินและบัญชี สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
26. นางสาวปยุตต์ธรรม์ ถมทา ลูกจ้างทั่วไปงานธุรการ สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ (สพฉ.)

88/40 หมู่ที่ 4 อาคารเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว 84 พรรษา
สาธารณสุขซอย 6 ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000
โทรศัพท์ 0 2872 1669 โทรสาร 0 2872 1602 เว็บไซต์: www.niems.go.th